

**ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานสอบสวน
ของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธร ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
People's Opinion towards Police Investigation Performance
in the Regional Police Station, Prachuab Khirikhan Province**

**วิทยานิพนธ์
โดย
พ.ต.ท.สุนทร ศรีเปลี่ยนจันทร์**

**เสนอต่อคณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)**

พ.ศ. 2540

วิทยานิพนธ์ : ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
สถานีตำรวจภูธร ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

: People's Opinion towards Police Investigation
Performance in the Regional Police Station, Prachuab
Khirikhan Province

ชื่อ : พ.ต.ท.สุนทร ศรีเปลี่ยนจันทร์
: Pol.Col. Sunthorn Sripuranjun

นักศึกษาคณะพัฒนาสังคม : ภาคพิเศษกรุงเทพมหานคร รุ่นที่ 2 รหัส 530351023

ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาแล้วเห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) ได้

ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ลงนาม ประธาน
(อาจารย์วิชัย รูปชาติ)

วันที่ 28 กันยายน 2540

ลงนาม ที่ปรึกษา
(อาจารย์ประเสริฐ รักไทยดี)

วันที่ 28 กันยายน 2540

ลงนาม ที่ปรึกษา
(พล.ต.อ.ดร.อิทธิศักดิ์ คณะเจริญ)

วันที่ 28 กันยายน 2540

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
ลงนาม ประธาน
(อาจารย์วิชัย รูปชาติ)

วันที่ 16 ตุลาคม 2540

ลงนาม กรรมการ
(อาจารย์ประเสริฐ รักไทยดี)

วันที่ 16 ตุลาคม 2540

ลงนาม กรรมการ
(พล.ต.อ.ดร.อิทธิศักดิ์ คณะเจริญ)

วันที่ 16 ตุลาคม 2540

คณะพัฒนาสังคมอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ไว้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)

รองศาสตราจารย์ คณบดี

(สากล จริยวิทยานนท์)

วันที่ 2 ต.ค. 2540

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ : ความคิดเห็นของประชาชน ต่อการปฏิบัติงานสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
สถานีตำรวจภูธร ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โดย : พ.ต.ท.สุนทร ศรีเปลี่ยนจันทร์

ชื่อปริญญา : พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)

วิชาเอก : การจัดการการพัฒนาสังคม

ปีการศึกษา : 2540

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชน ต่อการปฏิบัติงานสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธร ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา พฤติกรรม การสอบสวนคดีอาญาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อนำผลการศึกษาไปปรับปรุงการปฏิบัติงานสอบสวนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา มีจำนวน 400 ราย ส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและขั้นตอนการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ผลการศึกษา พบว่า ในการสอบสวนคดีอาญาเจ้าหน้าที่ตำรวจตั้งใจทำงาน และใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ สอบปากคำและค้นตัวผู้ต้องหาเป็นไปอย่างสุภาพและระมัดระวังและให้ความสำคัญกับการพิสูจน์ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ด้านคุณธรรมและจริยธรรมพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจวางตัวเป็นกลางและเต็มใจรับแจ้งความ แต่ให้ความสำคัญกับการคุ้มครองพยานน้อย และบิดเบือนข้อเท็จจริงแห่งคดีในบางครั้ง ด้านการอำนวยความสะดวกพบ ว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่ จับกุมผู้ต้องหาโดยมีหลักฐานแน่ชัดและแจ้งสิทธิให้ทราบทุกครั้ง ส่วนการพิจารณาการและการอนุญาตหรือไม่อนุญาตปล่อยตัวผู้ต้องหา มีเหตุผลไม่เหมาะสม ด้านกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติงานสอบสวน พบว่ามีน้อยไม่สัมพันธ์กับปริมาณงาน การเร่งรัดคดีและการประชาสัมพันธ์องค์การมีน้อย ดังนั้น จึงพบว่า ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานสอบสวนจึงอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ประชาชนคาดหวังที่จะให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความเป็นธรรม ไม่บิดเบือนข้อเท็จจริงแห่งคดี วางตัวเป็นกลาง และเร่งรัดงานคดีให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งนี้คือ ควรประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจกับประชาชนให้มากขึ้น พัฒนาเจ้าหน้าที่ตำรวจให้มากขึ้น สร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน แต่งตั้งบุคคลให้ตรงกับสายงาน ให้นายตำรวจระดับสารวัตรปฏิบัติงานสอบสวนให้มากขึ้น ปรับปรุงพฤติกรรมการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และเพิ่มความเอาใจใส่สอดส่องดูแลจากผู้บังคับบัญชาให้มากขึ้น ปรับปรุงขั้นตอนการปฏิบัติงานสอบสวน ให้เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน และปลูกฝังจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองดีให้กับประชาชนให้มากขึ้น

ABSTRACT

THESIS : People's Opinion towards Police Investigation
Performance in the Regional Police Station, Prachuab
Khirikhan Province

BY : Police Major Soontorn Sriplienchan

DEGREE : Master of Arts (Social Development)

MAJOR : Social Analysis and Planning

ACADEMIC YEAR : 1997

The research on, "People's Opinion towards Police Investigation Performance in the Regional Police Station, Prachuab Khirikhan Province" is aimed at studying the police's behavior in investigating suspects in criminal cases, people's satisfaction and expectation towards investigation performance. Hence, the result found in this research will be used in improving the efficiency of the police's investigation performance.

The sampling group being conducted in this research comprised 400 individuals. Most of them had no knowledge about the laws and investigation procedure exercised by the police.

According to the research, it was found that in investigating criminal cases, the police had well-intentionedly performed their duties with fully applied knowledge. They had interrogated and bodily searched the suspects with carefulness and politeness. Furthermore, the police officers had paid careful attention to probing confession and gathering evidence. In ethical aspect, it was found that the police officers were unbiased and earnest to investigate allegations as inquired. However, the

police officers had, sometimes, paid little attention to protecting witnesses and distorted some facts. In order to add justice to the procedure, most police officers had arrested suspects when they had strong and sufficient evidence. The suspects were always told of their rights.

Sometimes, it was found that the suspects were being handcuffed or released without reliable reasons. Those police officers involving in investigation were relatively few in number comparing to the workloads. Acceleration of the cases and public relations were minimal. To sum up, the aboved reasons found in the research had lowered the people's expectation towards the police's performance. The people expected the police to be fair and neutral. They expected the police to accelerate the cases also.

The compilation of advice derived from this research can be as follows:

- To develop the police to have sufficient knowledge and abilities in criminal investigation.
- To encourage police's morale by putting the right man to the right job.
- To allow the police in the rank of captain to have more roles in investigation.
- To improve the police's behavior in their performance.
- To increase the superior's attention towards the well-being of the subordinates.
- To improve the investigation procedure to be more facilitated in performance.
- To inject the consciousness of being good citizen to the people.

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถของผู้มีพระคุณ
หลายท่าน จึงขอแสดงกิตติกรรมประกาศ ดังนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์วิชัย รูปขำดี ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ประเสริฐ รักไทยดี และพล.ต.อ.ดร.อิทธิศักดิ์ คณะเจริญ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง อีกทั้งคณะอาจารย์ทุก ๆ ท่านของคณะพัฒนาสังคม ที่ประสาทวิชาอันมีคุณูปการ นับตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาที่คณะพัฒนาสังคม จนสำเร็จการศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณพ.ต.ท.นิธิ ศรีวัฒนา ผู้ซึ่งคอยชี้แนะแนวทางและให้กำลังใจมาโดยตลอด และขอกราบขอบพระคุณผู้บังคับบัญชา ผู้กำกับการและหัวหน้าสถานีตำรวจภูธร สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ สถานีตำรวจภูธรอำเภอบางสะพานน้อย สถานีตำรวจภูธรตำบลคลองวาฬ และสถานีตำรวจภูธรตำบลปากน้ำปราณ ที่ได้กรุณาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่งานวิจัยและช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่คณะพัฒนาสังคมทุก ๆ ท่าน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการจัดทำรูปเล่มวิทยานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเพื่อน ๆ ที่ให้กำลังใจตลอดมา จนวิทยานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จ

พ.ต.ท.สุนทร ศรีเปลี่ยนจันทร์

คำนำ

กรมตำรวจมีนโยบายที่จะป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมให้มีประสิทธิภาพ บำบัดทุกข์ บำรุงสุขให้กับประชาชน จึงได้กำชับให้สถานีตำรวจทุกแห่งทั่วประเทศนำนโยบายนี้ไปปฏิบัติ สถานีตำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นสถานีตำรวจภูธรแห่งหนึ่งที่ปฏิบัติงานโดยยึดนโยบายของกรมตำรวจอย่างเคร่งครัด แต่โดยเหตุที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นเมืองท่องเที่ยว จึงมีอาชญากรรมเกิดขึ้นมากมาย ทำลายความสามารถของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปราบปรามอย่างยิ่ง และพบว่าในหลายครั้งที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถลงโทษผู้กระทำความผิดได้ เนื่องจากหลักฐานไม่เพียงพอและไม่รัดกุม ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รับผิดชอบงานด้านสอบสวน รวบรวมพยานหลักฐานฟ้องร้องผู้กระทำความผิดต่อศาลจึงมีความสนใจที่จะประเมินผลการปฏิบัติงานสอบสวน อันเป็นการวัดผล การนำนโยบายของกรมตำรวจไปปฏิบัติว่าได้ตอบสนองความต้องการของประชาชนเพียงใด และผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุงการปฏิบัติงานสอบสวน ทั้งใน สถานีตำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์และที่แห่งอื่นได้เป็นอย่างดี

พ.ต.ท.สุนทร ศรีเปลี่ยนจันทร์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
Abstract	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
คำนำ	(6)
สารบัญ	(7)
สารบัญตาราง	(9)
บทที่ 1 บทนำ	
- ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
- วัตถุประสงค์ของการศึกษา	1
- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
- ขอบเขตในการวิจัย	5
บทที่ 2 แนวความคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	6
- แนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคติ	6
- ทฤษฎีความพึงพอใจ	9
- ทฤษฎีอาชญาวิทยา	11
- การสอบสวนคดีอาญา	13
- แผนงานการสืบสวนสอบสวนของกรมตำรวจ	17
- คุณธรรมและจรรยาบรรณการสอบสวน	20
- ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
- นิยามศัพท์	22
บทที่ 3 วิธีการศึกษา	25
- กรอบแนวความคิดในการวิจัย	25
- ตัวแปรในการวิจัย	27
- วิธีการศึกษาวิจัย	27
แบบวิธีวิจัย	27
แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัย	27
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	28

	หน้า
- เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	28
- การวิเคราะห์ข้อมูล	29
บทที่ 4 ผลการศึกษาและอภิปรายผล	30
ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	30
ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของประชาชนในงานสอบสวน	36
ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานสอบสวนคดีอาญา	39
- วิธีการสอบสวนคดีอาญา	39
- การรักษาคุณธรรมและจริยธรรมการสอบสวนคดีอาญา	43
- การอำนวยความสะดวกในการสอบสวน	46
- การจัดการงานสอบสวน	50
ส่วนที่ 4 ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานสอบสวน	54
ส่วนที่ 5 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของประชาชน	58
บทที่ 5 สรุปและเสนอแนะ	63
สรุป	63
ข้อเสนอแนะ	69
บรรณานุกรม	76
ภาคผนวก	78
	84
ประวัติผู้แต่ง	

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงผลการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินระหว่างปี พ.ศ.2533-2537	2
2 แสดงผลการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญในจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ปี 2539	3
3 แสดงผลการจับกุมคดีเกี่ยวกับยานพาหนะในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปี 2539	4
4 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	31
5 จำนวนและร้อยละของประชาชนที่มาติดต่อกับสถานีตำรวจภูธร จําแนกตาม ประเภทของคดี	33
6 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มาติดต่อกับสถานีตำรวจภูธร จําแนกตามสถานภาพ	34
7 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มาติดต่อกับสถานีตำรวจภูธร จําแนกตาม ประเภทบุคคลที่ร่วมมาติดต่อ	35
8 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มาติดต่อกับสถานีตำรวจภูธร จําแนกตามส่วนงาน	36
9 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคดี	37
10 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงานสอบสวน ของสถานีตำรวจภูธร	38
11 ร้อยละของความคิดเห็นของประชาชนต่อวิธีการสอบสวนคดีอาญา จําแนกตามสถานีตำรวจภูธร	42
12 ร้อยละของความคิดเห็นของประชาชนต่อการรักษาคุณธรรมและจรรยาบรรณ ในการสอบสวนจําแนกตามสถานี ตำรวจภูธร	45
13 ร้อยละของความคิดเห็นของประชาชนต่อการอำนวยความสะดวกในการสอบสวนคดีอาญาจําแนกตามสถานีตำรวจภูธร	49
14 ร้อยละของความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการงานสอบสวน จําแนกตาม สถานีตำรวจภูธร	53
15 ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานสอบสวนจําแนกตาม สถานีตำรวจภูธร	57
16 จำนวนและร้อยละของประชาชนที่มีปัญหาและอุปสรรคในการติดต่อกับงานสอบสวนจําแนกตามประเภทของปัญหา	59
17 จำนวนและร้อยละของประชาชนที่เสนอแนะการปฏิบัติงานสอบสวน จําแนกตามลักษณะข้อเสนอแนะ	61

บทที่ 1

บทนำ

1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สังคมไทยทุกวันนี้เต็มไปด้วยปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นอย่างมากมายมีคดีอุกฉกรรจ์เพิ่มจำนวนมากขึ้นในแต่ละปี อาชญากรรมที่เกิดขึ้นได้แก่ อาชญากรรม ต่อชีวิต และ ร่างกาย อาชญากรรมทางเพศ อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ฯลฯ สาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้นมาได้แก่ ปัญหาของความยากจน ความแตกต่างของรายได้ ปัญหาของคนว่างงาน กฎหมายไม่ศักดิ์สิทธิ์ ผู้ก่ออาชญากรรมถูกจับกุมดำเนินคดีแล้วไม่เช็ดหน้าล้างตา มีการเอาผิดเอาเปรียบกันในสังคม บรรยาการการลงทุนไม่ดี สังคมมีความเจริญทางด้านวัตถุเทคโนโลยีสูงมากขึ้น บุคคลทุกคนจึงต่างแสวงหา กอบโกยทรัพย์สินเงินทองมาไว้ครอบครองให้ได้มากที่สุด เพื่อความอยู่รอดของแต่ละบุคคล ในสภาวะการณ์ของประเทศที่เจริญก้าวหน้าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เมื่อคนจนหรือบุคคลที่ไม่สามารถแสวงหาทรัพย์สินทางวัตถุที่มีค่าได้ วิธีการง่าย ๆ ที่ไม่ต้องลงทุนให้เหนื่อยแรงหรือเป็นการเสี่ยงต่อการขาดทุน ก็ด้วยการโจรกรรมทรัพย์สินในรูปแบบต่าง ๆ กัน เช่น ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฯลฯ การที่ได้มาซึ่งทรัพย์สินเงินทองนี้ก็เพื่อต้องการให้ตนเองมีความสุขให้กับชีวิตและสิ่งที่สำคัญที่สุดก็ด้วยการอยู่รอดไปวัน ๆ หรือหากโชคดีไม่ถูกจับก็จะทำให้ตนเองเกิดความรำรวยได้

จากสถิติอาชญากรรมของกรมตำรวจในช่วงปี 2533 - 2537 โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถิติการกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ โดยในปี 2533 เกิดขึ้น 49,172 ราย ปี 2534 เกิดขึ้น 51,283 ราย ปี 2535 เกิดขึ้น 53,513 ราย ปี 2536 เกิดขึ้น 56,271 ราย และปี 2537 เกิดขึ้น 57,937 ราย และปรากฏว่าเป็นคดีลักทรัพย์เกิดขึ้นมากที่สุด รองลงมาคือคดีขโมยทรัพย์และคดีฉ้อโกงทรัพย์ (ตามตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 แสดงผลการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์ระหว่างปี
พ.ศ.2533-2537

ประเภทคดี	2533		2534		2535		2536		2537	
	เกิด	จับได้	เกิด	จับได้	เกิด	จับได้	เกิด	จับได้	เกิด	จับได้
ลักทรัพย์	33698	16933	34215	20507	35576	20591	36672	20301	37973	21293
วิ่งราวทรัพย์	1207	955	1209	968	1326	1063	1453	1070	1853	1335
กรรโชก	187	145	187	150	181	131	180	120	223	170
ริบเอาทรัพย์	9	7	12	11	12	10	14	10	7	5
ชิงทรัพย์	2196	1067	2308	1203	2266	1201	2345	1139	2299	1132
ปล้นทรัพย์	1200	682	1198	684	1313	789	1204	680	1206	640
ฉ้อโกง	3155	1768	3440	1879	3683	1967	3926	2001	4158	2171
ยักยอก	4971	2237	5987	2735	6364	2728	7383	3149	7083	3308
รับของโจร	202	187	218	202	280	259	246	227	206	237
ทำให้เสียทรัพย์	2347	1749	1872	1872	2512	1842	2848	2112	2829	2189
รวม	49172	25730	51283	30211	53513	30581	56271	30809	57837	32480

ที่มา : กองวางแผนและวิจัย, กรมตำรวจ, ปี 2539

ภัยอาชญากรรมที่เกิดขึ้นอย่างมากมายในปัจจุบันนี้ ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะที่เมืองหลวงคือกรุงเทพมหานครเท่านั้น เมืองสำคัญ ๆ ในส่วนภูมิภาคจะพบว่าเกิดขึ้นมากมายเช่นกัน โดยเฉพาะเมืองที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและเมืองที่เป็นแหล่งอุตสาหกรรม

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นจังหวัดชายทะเลที่มีความสำคัญกว่าจังหวัดอื่น ๆ ในภาคกลาง เนื่องจากเป็นแหล่งรวมการท่องเที่ยวและแหล่งอุตสาหกรรมไปด้วยกัน จากการส่งเสริมการท่องเที่ยว และการผลิตสินค้าส่งออกได้ทำรายได้ให้กับประเทศปีละเป็นจำนวนมาก เพราะมีแหล่งที่สวยงามทางธรรมชาติมากมาย เช่น ห้วยหิน ชะอำ เขาช่องกระจก เขาตะเกียบ เป็นต้น จึงดึงดูดทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศให้มาเยือน และจากการเป็นเมืองอุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเกษตร เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปสับปะรด มะพร้าว อ้อย และผลิตสินค้าจากการประมง เช่น มีโรงงานกุ้งแห้ง ปลาป่น น้ำปลา เป็นต้น จึงเกิดการหลั่งไหลของประชากรจากภาคต่าง ๆ ของประเทศเข้าสู่แหล่งงานในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลที่ตามมาคือความแออัดของประชากรและปัญหาอาชญากรรม จากการสำรวจอาชญากรรมที่

เกิดขึ้นในปี 2539 โดยเฉพาะอาชญากรรมในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญกับคดียาเสพติด จะพบว่าเกิดขึ้นอย่างมากมาย ดังตารางที่ 2-3 ข้างล่างนี้

อาชญากรรม

จากการพิจารณากลุ่มความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญในรอบปี 2539 ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีคดีเกิดขึ้น 99 คดี จับกุมได้ 55 คดี คิดเป็นอัตราที่เกิดขึ้น 21.38 คดีต่อประชากรแสนคน รายละเอียดของกลุ่มความผิดต่าง ๆ ตามตารางที่ 2 ข้างล่างนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญในจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ ปี 2539

กลุ่มความผิด	เกิด	จับ	อัตราคดี	การจับกุม (%)
- คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	99	55	21.38	55.56
- คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย เพศ	231	144	49.89	62.36
- คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	368	211	79.48	57.34
- คดีที่นำสนใจ	159	69	34.34	43.40
- คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย		2,076		

ที่มา : บรรยายสรุปจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประจำปี 2540, ฝ่ายข้อมูลและติดตามประเมินผล,
สำนักงานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์, 2540

ยาเสพติด

ในปี 2539 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีการจับกุมคดีเกี่ยวกับยาเสพติด 1,147 คดี จับกุมผู้ต้องหาได้ 1,254 คน ประเภทยาเสพติดที่จับกุมได้มากที่สุด คือ แอมเฟตามีน (41.94% ของคดีทั้งหมด) รองลงมาคือกัญชา (33.13% ของคดีทั้งหมด) รายละเอียดสถิติการจับกุมคดียาเสพติดแต่ละประเภทเรียงตามลำดับตามตารางที่ 3 ข้างล่างนี้

ตารางที่ 3 แสดงผลการจับกุมคดีเกี่ยวกับยาเสพติดในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ปี 2539

ประเภท	คดี*		ผู้ต้องหา
	จำนวน	ร้อยละ	
1. แอมเฟตามีน	481	41.94	532
2. กัญชา	380	33.13	404
3. เฮโรอีน	137	11.94	159
4. สารระเหย	120	10.46	130
5. อื่น ๆ	29	02.53	29
รวม	1,147	100.00	1,254

หมายเหตุ * เป็นจำนวนคดีแยกตามชนิดของกลาง ผลรวมคดีจึงมีมากกว่าจำนวนการจับกุมคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เพราะใน 1 คดีที่จับกุมได้ อาจจะมีชนิดของกลางหลายประเภทใน 1 คดี

ที่มา : บรรยายสรุปจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประจำปี 2540, ฝ่ายข้อมูลและติดตามประเมินผล, สำนักงานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์, 2540

การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเป็นภารกิจอันสำคัญของตำรวจเพื่อปกป้องชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน สร้างความสงบสุขให้กับประชาชน แต่การปฏิบัติภารกิจของตำรวจที่มีผลต่อประชาชนโดยตรง คือ หากประชาชนไม่ได้รับการปฏิบัติที่สะดวก รวดเร็ว และเป็นธรรม อาจทำให้ประชาชนถูกริดรอนสิทธิและเสรีภาพได้ งานอำนวยความสะดวกในหน้าที่ตำรวจที่สำคัญได้แก่งานสืบสวนสอบสวน ซึ่งเป็นกระบวนการในการค้นหาผู้กระทำผิดมาลงโทษ แต่จากการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ประกอบกับอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรอย่างต่อเนื่อง ได้ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งในแง่ปริมาณและความซับซ้อนขั้นตอนการเกิดของอาชญากรรม นอกจากนี้ข้อจำกัดทางด้านบุคลากรก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ประสิทธิภาพของงานการสืบสวนสอบสวนไม่ประสบผลสำเร็จหรือเป็นที่พึงพอใจแก่ประชาชนเท่าที่ควร จำเป็นอย่างยิ่งที่กรมตำรวจจะต้องปรับปรุงคุณภาพของพนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่สอบสวน ทั้งในด้านวิชาการ และด้านจรรยาบรรณ รวมทั้งการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจแก่ตัวเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติอย่างจริงจัง

การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนและความคาดหวังของประชาชนต่อการปฏิบัติงานสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจจะเป็นแนวทางที่สำคัญสำหรับปรับปรุงคุณภาพงานสอบสวนให้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะการศึกษาการปฏิบัติงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นเมืองสำคัญในภาคกลางที่เป็นแหล่งรวมทั้งการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมเข้าไว้ด้วยกัน นับว่าเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะใช้เป็นตัวอย่างของการศึกษาในเรื่องนี้เพื่อที่จะนำไปสู่การขยายผลปฏิบัติในสถานีตำรวจภูธรแห่งอื่นต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานสอบสวน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานสอบสวน
3. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคในการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจสอบสวน
4. เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ในการวางแผนพัฒนาการสอบสวนคดีอาญา ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ขอบเขตในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการปฏิบัติงานสอบสวนในสถานีตำรวจภูธรอำเภอต่างๆ ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลคือผู้ที่มาติดต่อกับสถานีตำรวจในคดีอาญาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ภายใต้ความรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรแห่งนั้น

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการศึกษาวิจัยจะเกิดประโยชน์ดังนี้

1. เป็นข้อมูลสำหรับการวางแผนพัฒนางานสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เป็นข้อมูลสำหรับปรับปรุงพฤติกรรมการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนยิ่งขึ้น

บทที่ 2

แนวความคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีแนวความคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

ความหมายของทัศนคติ

ความคิดเห็น เป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ การศึกษาแนวความคิดเกี่ยวกับความคิดเห็นจึงเป็นการศึกษาทัศนคติ ซึ่งมีนักวิชาการให้ความหมายของทัศนคติให้แตกต่างกัน

โดยสรุป อาจให้ความหมายของทัศนคติในภาพรวมได้ว่า หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งต่างๆ อันเป็นผลเนื่องจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้น ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุน หรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขบวนการอบรมให้เรียนรู้ระเบียบของสังคม ซึ่งทัศนคติเหล่านี้ จะแสดงออกหรือปรากฏให้เห็นได้อย่างเด่นชัดในกรณีที่สิ่งเร้านั้นเป็นสิ่งเร้าทางสังคม

ซูซีฟ อ่อนโคกสูง (2522: 108) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่า หมายถึง ความพร้อมที่จะตอบสนอง หรือแสดงความรู้สึกต่อวัตถุ สิ่งของ คน สัมผัสอื่นๆ ตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งความรู้สึกหรือการตอบสนองดังกล่าวอาจเป็นไปในทางชอบ (เข้าไปหา) หรือไม่ชอบ (หลีกเลี่ยง ถอยหนี)

ดวงเดือน พันธุนาวิน (2524: 4) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่า หมายถึง ความพร้อมในการกระทำของบุคคลต่อสิ่งใด บุคคลใด ความพร้อมดังกล่าวของบุคคลเห็นได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงต่อสิ่งนั้นว่า ชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526: 5) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่า หมายถึง ความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนพร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่เป็นผลมาจากประสบการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมอันมีแนวโน้มที่จะให้บุคคลแสดงปฏิกิริยา และกระทำต่อสิ่งนั้น ๆ ในทางสนับสนุนหรือปฏิเสธทัศนคติ เป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน การที่เราจะทราบทัศนคติของบุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ก็ต้องใช้วิธีแปลความหมายของการแสดงออก

องค์ประกอบของทัศนคติ

องค์ประกอบของทัศนคติ แบ่งได้เป็น 3 ส่วน คือ (จิตวิทยา สุวรรณะขง, 2520: 603 - 604)

1. ส่วนของสติและเหตุผล (Cognitive Component) ในส่วนนี้เป็นเรื่องของการใช้เหตุผลของบุคคลในการจำแนกแยกแยะความแตกต่าง ตลอดจนผลต่อเนื่องผลได้ผลเสีย กล่าวคือ การที่บุคคลจะสามารถนำเอาคุณค่าทางสังคมที่ได้รับจากการอบรมสั่งสอน และถ่ายทอดมาใช้ในการวิเคราะห์พิจารณาประกอบเหตุผลของการที่ตนจะมีลักษณะปลอดภัยจากอาชญากรรม แต่จะเป็นเรื่องของเหตุผลอันสืบเนื่องมาจากความเชื่อของบุคคล
2. ส่วนของความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง บรรดาความรู้สึกที่ชอบไม่ชอบ รักหรือเกลียด หรือกลัว ซึ่งเป็นเรื่องของอารมณ์ของบุคคล
3. ส่วนของแบบพฤติกรรม (Behavioral Component) ซึ่งหมายถึง แนวโน้มอันที่จะมีพฤติกรรม (Action Tendency) แนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมนี้จะมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกับส่วนความรู้สึก ตลอดจนส่วนของสติและเหตุผล ส่วนของแบบพฤติกรรมนี้ จะเป็นส่วนที่บุคคลพร้อมที่จะมีปฏิกิริยาแสดงออกต่อเหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคล จะเป็นไปตามประสบการณ์เรียนรู้ซึ่งแต่ละคนมีไม่เหมือนกัน พอจะแบ่งออกได้เป็น 2 ทาง ดังนี้

1. การเปลี่ยนทางระดับ หมายถึง การเปลี่ยนระดับน้ำหนักของทัศนคติที่มีอยู่แล้วอย่างพร้อมมูล เมื่อบุคคลหนึ่งพร้อมที่จะยอมรับ (หรือต่อต้าน) สิ่งของความคิดเห็นหรือตัวบุคคลถือว่าการเปลี่ยนระดับการยึดถือทัศนคติ ดังนั้นระดับทัศนคติจึงสามารถเพิ่มขึ้น หรือลดลงได้ แต่ยังคงมีทิศทางเหมือนเดิม คือเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย อย่างใดอย่างหนึ่ง
2. การเปลี่ยนด้านรูปร่าง การเปลี่ยนทัศนคติแบบนี้จะประสบความสำเร็จได้ยากมากขึ้นอยู่กับขอบเขตของแนวทางที่จะทำนาย ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

ไปในทิศทางที่ตรงข้าม เช่น เปลี่ยนจากชอบเป็นไม่ชอบ เคยชอบสิ่งนี้แต่เปลี่ยนไปชอบอีกสิ่งหนึ่ง เป็นต้น

ทฤษฎีเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ได้แก่

1. ทฤษฎีการขัดแย้งกันของทัศนคติ (Cognitive Dissonance Theory)

ลีออน เฟสติงเกอร์ (Leon Festinger) (อ้างใน จำลอง เงินดี, 2529: 18) ได้เสนอทฤษฎีเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติไว้ โดยใช้พื้นฐานจากธรรมชาติ กลไกของการปรับตัวของมนุษย์ที่ว่า มนุษย์ไม่สามารถจะทนต่อสิ่งที่เปลี่ยนแปลง ขัดแย้ง หรือไม่ลงรอยกันได้ ต้องพยายามขจัดความขัดแย้งนั้นให้หมดไป เพื่อภาวะทางจิตใจอยู่ในสภาพดี จะทำให้เกิดสิ่งสองสิ่งในตัวบุคคลคือกระตุ้นให้บุคคลนั้นมีกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง และนำทางให้บุคคลนั้นมีปฏิกิริยาไปในทิศทางหนึ่งซึ่งบุคคลสามารถลดความขัดแย้ง โดยการเปลี่ยนพฤติกรรมของคนหรือโดยการเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมภายใน (Psychological Environment) อัน ได้แก่ ทัศนคติ และการรับรู้ หรือเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมภายนอกตัวบุคคล (ประภาเพ็ญ, 2526: 108)

2. ทฤษฎีความสอดคล้องกันของทัศนคติ (Theories of Cognitive Consistency)

ไฮเดอร์ (Heider) (อ้างใน จำลอง เงินดี, 2529: 19) ได้อธิบายว่า ทัศนคติของคนเรามีอยู่ 2 สถานะ คือ สถานะสมดุล กับสถานะไม่สมดุล เมื่อบุคคลอยู่ในสถานะที่ไม่สมดุลก็พยายามที่จะเปลี่ยนไปอยู่ในสถานะสมดุล ซึ่งอาจจะทำได้โดยการเปลี่ยนทัศนคติของตน เพื่อให้สอดคล้องกับทัศนคติใหม่ หรือพยายามที่จะเปลี่ยนทัศนคติใหม่เข้าหาทัศนคติของตน ซึ่งอาจจะทำได้หลายวิธี เช่น ไม่คิดเรื่องนั้น หรือหาเหตุผลให้กับตนเอง

จากทฤษฎีการขัดแย้งของความคิด และทฤษฎีความตรงกันหรือความเหมือนกันของความคิด แสดงให้เห็นว่า ทัศนคติย่อมมีการเปลี่ยนแปลงด้วยสภาวะการณ์ วิธีการ และเหตุผลที่แตกต่างกันไป

การวัดทัศนคติ

เนื่องจากการวัดความคิดเห็นและทัศนคติเป็นการวัดภาวะในใจซึ่งเป็นการแสดงออก ไม่ใช่เป็นการกระทำ แต่เป็นความรู้สึก ซึ่งมีลักษณะอัตนัย (Subjective) บุคคลอาจไม่ให้ข้อเท็จจริงด้วยความจริงใจ เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องส่วนตัว และการแสดงออกต่อสิ่งนั้นไม่ว่าเป็นรูปวาจา หรือการเขียนก็ตาม บุคคลมักจะไตร่ตรองถึงความเหมาะสมตามสภาพการณ์ทางสังคม คือตามปกติวิสัย ตามค่านิยม ตามการยอมรับและการไม่ยอมรับ และการเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบของคนส่วนใหญ่ในสังคม

การหาข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือทัศนคติ ตามที่ปฏิบัติกันอยู่ทั่วไป มี 3 วิธี คือ

1. การสังเกตจากพฤติกรรมของบุคคล วิธีการนี้กระทำได้ยากถึงกระทำได้ ผลลัพธ์ ก็ยังไม่อาจให้ความมั่นใจได้ว่าจะแม่นยำจริง เพราะการแสดงออกของบุคคลเป็นที่อาจปกริยานั้นอาจไม่สะท้อนให้ทราบถึงทัศนคติที่แท้จริงของเขาได้
2. วิธีการรายงานด้วยคำพูด (Verbal Report) ซึ่งมักจะใช้กับแบบสอบถาม (Questionair) และ/หรือการสัมภาษณ์ (Interview) ที่มีลักษณะแบบปรนัย (Objective)
3. วิธีแปลความ (Interpretive Method) เป็นการหาทัศนคติของบุคคลแบบอัตนัย โดยผู้ถูกถามมักไม่ตระหนักถึงวัตถุประสงค์ของผู้ทำการศึกษา ไม่ระแวงสงสัยหรือรู้สึกหวั่นเกรงที่จะตอบคำถาม หรือแสดงความคิดเห็น และไม่ถูกจำกัดในการตอบทั้งในด้านเวลาและขอบเขตของเนื้อหา เป็นวิธีที่สามารถวัดทัศนคติของบุคคลได้ชัดเจน ละเอียด ถูกต้องที่สุด แต่มีข้อจำกัดอยู่ที่ต้องใช้เวลามาก จึงเหมาะสำหรับใช้กับคนจำนวนน้อย

2. ทฤษฎีความพึงพอใจ

มีนักวิชาการให้แนวความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจไว้หลายท่าน ดังนี้

เฮิร์ซเบอร์ก (Herzberg, 1974: 95 - 96) ได้ศึกษาความพึงพอใจในการทำงานและพบว่าเกิดจากปัจจัย 2 ประการคือ ปัจจัยจูงใจ (Motivator Factors) และปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factors) ปัจจัยจูงใจ ได้แก่ ความสำเร็จของงาน (Achievement) การได้รับการยอมรับนับถือ (Recognition) ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน (Advancement) ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ (The Work Itself) เป็นต้น ส่วนปัจจัยค้ำจุน ได้แก่ การปกครองบังคับบัญชา (Supervision) นโยบายและการบริหาร (Policy and Administration) สภาพการทำงาน (Working Condition) สถานภาพทางสังคม (Status) เงินเดือน (Salary)

โซลิแมน (Soliman) (อ้างใน วุฒินนท์ วิมลศิลป์, 2533: 14) ได้ให้ทรรศนะเกี่ยวกับความพึงพอใจไว้ดังนี้

1. ตัวแปรปัจจัยภายใน (Intrinsic Variables) หรือปัจจัยจูงใจ (Motivators) ทั้งหมดรวมกัน ทำให้เกิดความพอใจในงานมากกว่าความไม่พอใจในงาน และตัวแปรปัจจัยภายนอก (Extrinsic Variables) หรือปัจจัยค้ำจุน (Hygienes) ทั้งหมดรวมกันทำให้เกิดความไม่พอใจในงานมากกว่าความพอใจในงาน

2. ตัวแปรปัจจัยภายในทั้งหมดรวมกัน ทำให้เกิดความพอใจในงานมากกว่าตัวแปรปัจจัยภายนอกทั้งหมดรวมกัน และตัวแปรภายนอกทั้งหมดรวมกัน ทำให้เกิดความไม่พอใจในงานมากกว่าตัวแปรปัจจัยภายในทั้งหมดรวมกัน
3. ตัวแปรปัจจัยภายในแต่ละตัวทำให้เกิดความพอใจในงานมากกว่าความไม่พอใจในงาน และในทางตรงข้าม ตัวแปรปัจจัยภายนอกแต่ละตัวทำให้เกิดความไม่พอใจในงานมากกว่าความพอใจในงาน
4. ตัวแปรปัจจัยภายในทุกตัวรวมกัน ทำให้เกิดความพอใจในงานมากกว่าตัวแปรปัจจัยภายนอกบางตัว และทางตรงข้าม ตัวแปรปัจจัยภายนอกทุกตัวรวมกัน ย่อมทำให้เกิดความไม่พอใจมากกว่าตัวแปรปัจจัยภายในบางตัว

ออส แคมป์ (Oskamps, Stuost, 1984) พบว่า ความพึงพอใจมีความหมายอยู่ใน 3 นัย คือ

1. ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพการณ์ที่ผลการปฏิบัติงานจริงได้เป็นไปตามที่บุคคลได้ คาดหวังไว้
2. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับของความสำเร็จที่เป็นไปตามความต้องการ
3. ความพึงพอใจ หมายถึง การทำงานได้เป็นไปตามหรือตอบสนองต่อคุณค่าของบุคคล

จากความหมายทั้ง 3 นัยดังกล่าว ออสแคมป์เห็นว่าได้นำไปสู่การพัฒนาทฤษฎีว่าด้วยความพึงพอใจต่องาน 3 ทฤษฎีที่สำคัญ คือ ตามความหมายนัยแรก อยู่ในกลุ่มทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theories) ตามความหมายที่สองอยู่ในกลุ่มทฤษฎีความต้องการ (Need Theories) และตามความหมายที่สามจัดอยู่ในกลุ่มทฤษฎีคุณค่า (Value Theories)

อเดย์ และ แอนเดอร์เซน (Aday and Andersen) ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการรับบริการ พบว่า เรื่องที่ประชาชนไม่พอใจมากที่สุดคือ ความสะดวกในการรับบริการ และค่าใช้จ่ายในการรับบริการ และพบว่าจะเข้าถึงความพึงพอใจของประชาชนนั้นมี 2 ประการ คือ (สุรเทพ ช่างงาม, 2537)

1. ความพึงพอใจต่อความสะดวก (Convenience) ที่ได้รับจากสถานบริการ ซึ่งแยกออกเป็น
 - การใช้เวลารอคอยในสถานบริการ
 - การได้รับการรักษาดูแลเมื่อมีความต้องการ
 - ความสะดวกสบายที่ได้รับใน (บน) สถานบริการ

2. ความพึงพอใจต่อการประสานงาน (Coordination) ของการบริการ ซึ่งแยกออกเป็น

- การได้รับบริการทุกประเภทในสถานที่เดียว
- มีผู้สนใจดูแลสุขภาพทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิต
- ความพึงพอใจต่ออัยยาศัยและสนใจของผู้ให้บริการ

3. ทฤษฎีอาชญาวิทยา

3.1 ความหมายของอาชญากรรม

อาชญากรรม หมายถึง การกระทำความผิดของบุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งขัดต่อกฎหมายอันได้บัญญัติเป็นข้อห้ามไว้ ผู้ประกอบอาชญากรรมหรือผู้กระทำความผิดจะต้องได้รับโทษ ไม่มีข้อแก้ตัวที่สมเหตุสมผล จะทำให้รัฐต้องดำเนินการลงโทษตามฐานที่เป็นความผิดลักษณะฉุกเฉินหรือความผิดลหุโทษ (อานนท์ อาภาภิรม, 2517)

3.2 ประเภทของอาชญากรรม

เกี่ยวกับประเภทของอาชญากรรมนั้นสามารถแยกประเภทของการเกิดอาชญากรรมออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

3.2.1 อาชญากรรมในแง่ของกฎหมาย

ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 2 บัญญัติไว้ว่า "บุคคลจักต้องรับโทษทางอาญาต่อเมื่อได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำนั้นบัญญัติไว้เป็นความผิด และกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้น ต้องเป็นโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

หลักการที่สำคัญที่สุดของอาชญากรรมในแง่กฎหมายก็คือ กฎหมายให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นผู้บริสุทธิ์จนกว่าจะได้รับการพิสูจน์โดยกระบวนการพิจารณาของศาลแล้วว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดจริง นอกจากนี้การพิจารณาลงโทษให้ผู้กระทำความผิดคิดยังต้องคำนึงถึงหลักของเจตนาเพราะความสามารถของบุคคล ลักษณะของการกระทำ ความสมัครใจ และสภาพความผิด มาเป็นแนวพิจารณาประกอบลงโทษด้วย

เพื่อประโยชน์ต่อการกำหนดมาตรการลงโทษที่เหมาะสมอาชญากรรมในแง่กฎหมาย ยังนิยมแบ่งแยกความผิดในลักษณะของความรุนแรงของการกระทำความผิด และประเภทของอาชญากรรมไว้ ดังเช่น ระบบกฎหมายของสหรัฐอเมริกา และอังกฤษ แบ่งลักษณะของอาชญากรรมธรรมดาทั่ว ๆ ไปไม่รวมถึงการกระทำความผิดเกี่ยวกับการเมืองออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ อาชญากรรมประเภทฉุกเฉิน อันเป็นความผิดซึ่งต้องรับโทษจำ

คุกตั้งแต่ 1 ปี ไปจนถึงขั้นประหารชีวิต เช่น ความผิดฐานฆ่าคนตาย ความผิดฐานทำร้ายร่างกายบาดเจ็บสาหัสและความผิดฐานวางเพลิง เป็นต้น อีกประการหนึ่งคือ อาชญากรรมประเภทความผิดเล็กน้อย เช่น การกระทำความผิดที่มีกำหนดโทษต่ำ หรือความผิดลหุโทษอื่นๆ ซึ่งต้องโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปี หรือปรับในอัตราต่ำ หรือทั้งจำทั้งปรับในลักษณะที่ใกล้เคียงกัน

3.2.2 อาชญากรรมในแง่สังคมวิทยา

แบบอย่างบันทัดฐานความประพฤติของบุคคลที่สอดคล้องกับความต้องการยอมรับนับถือ และค่านิยมทางวัฒนธรรมของสังคมนั้น ประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญ 3 ประการ คือ

(1) การปฏิบัติที่สอดคล้องกับหลักวิถีประชา (Folk Ways) หมายถึง การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ความประพฤติอันเป็นที่ยอมรับนับถือของสมาชิกในสังคมส่วนรวม

(2) การปฏิบัติสอดคล้องกับหลักศีลธรรม (Moral) ของส่วนรวม เป็นลักษณะพฤติกรรมที่สมาชิกในสังคมจำเป็นต้องปฏิบัติตามอย่างไม่อาจฝ่าฝืนหรือหลีกเลี่ยงได้ หากไม่ปฏิบัติแล้วอาจถูกลงโทษหรือได้รับการตอบสนอง ซึ่งถือว่าเป็นความผิดทางศีลธรรมโดยตรง

(3) การปฏิบัติตามหน้าที่พลเมืองดีตามหลักของกฎหมาย (Law) ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์ความประพฤติที่แน่นอนตายตัว เพื่อควบคุมความประพฤติของสมาชิกในสังคมในรูปแบบของการบังคับใช้กฎหมาย

การพิจารณาปัญหาอาชญากรรมในทางสังคมวิทยา นอกจากจะขึ้นอยู่กับปัจจัยในด้านบันทัดฐานความประพฤติในทางสังคมแล้ว ยังต้องพิจารณาถึงปัจจัยทางพฤติกรรมส่วนบุคคลที่สามารถควบคุมความรู้สึกมีขอบ เคารพปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ค่านิยมทางสังคมรวม ทั้งยินดีรับรู้ในสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น ด้วยความสมัครใจยิ่งกว่าการใช้กฎเกณฑ์ทางสังคมเป็นเครื่องบังคับ อันถือว่าเป็นความประพฤติที่เกิดจากความรู้สึกผิดชอบของผู้ปฏิบัติเอง เป็นองค์ประกอบสำคัญและเป็นแนวความคิดที่สอดคล้องกับการใช้หลักคุณค่าทางศีลธรรม เป็นมาตรการควบคุมถึงสังคม โดยนัยนี้ อาชญากรรมในแง่ของสังคมวิทยา จึงเน้นหนักไปในการบริหารจัดการความขัดแย้งของชุมชน ตามหลักมนในสำนึกของบุคคลรวมทั้งการเสริมสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในสังคมเพื่อเป็นปัจจัยให้เกิดความสงบสุขแก่สังคมส่วนรวม

ความหมายของอาชญากรรมในแง่ของกฎหมายกับความหมายของอาชญากรรมในแง่ของสังคมวิทยาจึงมีความแตกต่างกันในด้านเนื้อหาสาระ และอาชญากรรมในทัศนทางสังคมวิทยามีความหมายกว้างกว่าคำจำกัดความของอาชญากรรมในทัศนของกฎหมาย มีคำกล่าวว่า เราจะไม่มีอาชญากรรม ถ้าเราไม่มีกฎหมายอาญา และเราสามารถจะทิ้งอาชญากรรมได้ทุกชนิดโดยการทำลายกฎหมายอาญา เช่น ถ้ากฎหมายเกี่ยวกับการลักขโมยถูกยกเลิกไปการลักขโมยก็ไม่ถือว่าเป็นอาชญากรรมอีกต่อไป คำกล่าวนี้เป็นมุมมองอาชญากรรมในทัศนของกฎหมาย เมื่อไม่มีกฎหมายกำหนดว่าเป็นความผิดอาญาสิ่งนั้นก็ไม่ใช่อาชญากรรม

4. การสอบสวนคดีอาญา

4.1 วิวัฒนาการการสอบสวนคดีอาญา

วิธีพิจารณาความอาญาในประเทศไทย มีลักษณะโน้มเอียงไปในระบบ กล่าวหา (Accusatorial System) โดยองค์กรต่าง ๆ ในกระบวนการยุติธรรมแยก ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ได้โดยอิสระ กล่าวได้ว่า พนักงานสอบสวนมีอำนาจหน้าที่สืบสวน จับกุมสอบสวน รวบรวมพยานหลักฐานโดยตลอดจนเห็นว่าการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว จึงเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมด้วยความเห็นไปยังพนักงานอัยการ อนึ่ง การดำเนินคดีอาญาในประเทศไทยมีลักษณะพิเศษของตนเอง ประการหนึ่งคือ ให้ "ฝ่ายปกครอง" มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินคดีอาญาด้วย ทั้งนี้ตั้งแต่ประกาศใช้พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ.2475 จนกระทั่งมีการประกาศใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งให้ทั้งฝ่ายปกครองและตำรวจมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินคดีอาญา ในทางปฏิบัติได้มีการโอนหน้าที่การสอบสวนคดีอาญากันไปมาหลายครั้งระหว่าง "ตำรวจ" กับ "ฝ่ายปกครอง" ปัจจุบันการสอบสวนคดีอาญาอยู่ในอำนาจหน้าที่ของตำรวจโดยตลอด ส่วนฝ่ายปกครองมีอำนาจและหน้าที่ในการสอบสวนคดีอาญาเล็ก ๆ น้อย ๆ 10 ประเภท ซึ่งเป็นเรื่องการเปรียบเทียบปรับ อนึ่ง กระทรวงมหาดไทยได้ให้ฝ่ายปกครองมีหน้าที่ "ถ่วงดุล" พนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจโดยตรา "ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ.2523" และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติมสำหรับพนักงานอัยการนั้น มีอำนาจหน้าที่พิจารณากลับกรองสำนวนการสอบสวนแล้วมีคำสั่งในคดี เช่น ให้ความเห็นชอบในการเปรียบเทียบปรับ สั่งสอบสวนเพิ่มเติม สั่งงดการสอบสวน สั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้อง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 140 ถึง 147 ทั้งนี้ โดยมีกฎหมายคุ้มครองความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ คือ พระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ.2498 และ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.2521

4.2 การสอบสวนคดีอาญา

การสอบสวนเป็นการกระทำของพนักงานสอบสวนหลังจากที่ได้มีการกระทำ ความผิดเกิด ขึ้นแล้วโดยจะมีผู้มาร้องทุกข์กล่าวโทษหรือโดยพนักงานสอบสวนพบหรือทราบ เองก็ตาม เป็นการกระทำเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานทั้งหลายทั้งปวงในคดี เช่น การจดปากคำ พยาน การรวบรวมเอกสารต่าง ๆ การพิมพ์ลายนิ้วมือ การให้เขียนลายมือ ฯลฯ เป็นต้น การ กระทำทั้งหลายดังกล่าวนี้ถือว่าการสอบสวนทั้งสิ้น

4.2.1 ความสำคัญของการสอบสวน

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 120 การสอบสวน ถือว่าเป็นเงื่อนไขสำคัญในการยื่นฟ้องคดีอาญาของพนักงานอัยการเพราะถ้าไม่มีการสอบสวนมาก่อน พนักงานอัยการจะยื่นฟ้องคดีอาญาต่อศาลไม่ได้ สำหรับคดีที่ราษฎรเป็นโจทก์ ฟ้องคดีอาญาเองนั้น กฎหมายไม่ห้ามและไม่จำเป็นต้องมีการสอบสวนก่อน

นอกจากความสำคัญในด้านการฟ้องคดีของอัยการดังกล่าวแล้ว หาก หันมาพิจารณาในด้านสังคมและด้านกระบวนการยุติธรรมจะเห็นได้ว่างานสอบสวนจัดว่าเป็น งานที่สำคัญของกระบวนการยุติธรรมมาก เพราะอำนาจของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ดัง กล่าวก่อนที่จะเสร็จสิ้นการสอบสวนนั้นมียอำนาจอยู่หลายอย่างหลายประการ การใช้อำนาจนี้มี ผล กระทบกระเทือนต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนเริ่มตั้งแต่ การจับ การขัง การให้ประกันตัว ตลอดจนไป จนถึงอำนาจการกำหนดข้อหาว่าบุคคลนั้นกระทำความผิดหนักเบาเพียงใด และ อำนาจเล็กๆน้อยๆ อย่างอื่นอีก เช่น เรื่องการออกหมายเรียก หมายค้น หมายจับ และการทำ บันทึกรายต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการสอบสวน (อมร จันทรมานูญ, 2535) ซึ่งถ้าพนักงานสอบสวน ใช้อำนาจเหล่านี้ในทางที่ไม่ถูกต้องหรือมีความลำเอียง อคติเข้ากับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดแล้ว ก็จะเป็นผลเสียต่อเนื่องไปถึงกระบวนการยุติธรรมในชั้นอัยการและศาลได้ เช่น อาจเป็นเหตุให้ผู้ กระทำความผิดรอดพ้นจากการถูกลงโทษ หรือได้รับโทษน้อยลง หรืออาจทำให้ผู้ที่ไม่ได้กระทำความ ผิดต้องได้รับโทษ เป็นต้น

4.2.2 อำนาจและหน้าที่ในการสอบสวน

ผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการสอบสวน ได้แก่ พนักงานสอบสวนซึ่งหมายถึง เจ้าพนักงานที่กฎหมายให้อำนาจและหน้าที่ทำการสอบสวน โดยจะต้องมีทั้งอำนาจและ หน้าที่ ทำการสอบสวนทั้ง 2 ประการ กล่าวคือ แม้จะเป็นเจ้าพนักงาน ซึ่งกฎหมายให้อำนาจ ทำการสอบสวน แต่ถ้าไม่มีหน้าที่ทำการสอบสวนหากไม่ทำการสอบสวนก็ไม่ถือว่าผู้นั้นเป็น พนักงานสอบสวน (สุวัณชัย ใจหาญ, พ.ศ.อ., 2522)

อำนาจและหน้าที่ทำการสอบสวนนี้จะต้องมีกฎหมายให้อำนาจให้ทำการสอบสวนผู้บังคับบัญชาจะแต่งตั้งให้ผู้ไม่มีอำนาจทำการสอบสวน เป็นพนักงานสอบสวนไม่ได้

(1) ความผิดเกิดในราชอาณาจักรไทย

ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรี หรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป มีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาซึ่งได้เกิดหรืออ้างหรือเชื่อว่าได้เกิดภายในเขตอำนาจของตนหรือผู้ต้องหาที่มีอยู่หรือถูกจับภายในเขตอำนาจของตนได้ (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 18)

ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ปลัดอำเภอ และข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ ร.ต.ต. หรือเทียบเท่า ร.ต.ต. ขึ้นไปมีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาซึ่งได้เกิดหรืออ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดภายในเขตอำนาจของตน หรือผู้ต้องหาที่มีอยู่หรือถูกจับภายในเขตอำนาจของตนได้

อย่างไรก็ดี เรื่องการสอบสวนในเขตจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร จะเป็นได้ว่ากฎหมายให้อำนาจไว้ทั้งฝ่ายปกครองและฝ่ายตำรวจและในทางปฏิบัติ อำนาจการสอบสวนนี้ ได้มีการผลักดันไปผลักดันมาระหว่างพนักงานสอบสวนฝ่าย ตำรวจกับฝ่ายปกครอง แต่บางสมัยอยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายตำรวจและบางสมัยก็ร่วมกันทั้งสองฝ่าย

(2) ระยะเวลาการสอบสวน การสอบสวนจะต้องใช้เวลานานเท่าใด จะเสร็จสิ้นเร็วหรือช้าเพียงใด ขึ้นอยู่กับชนิดของคดีและพยานหลักฐานที่พนักงานสอบสวนจะรวบรวมได้ คดีบางชนิดสอบสวนง่ายไม่สลับซับซ้อนมีพยานไม่มาก การสอบสวนก็จะใช้เวลาไม่นานแต่คดีบางคดีบางประเภทมีความสลับซับซ้อน มีพยานเกี่ยวพันเชื่อมโยงกันมากมาย การสอบสวนก็ต้องใช้เวลานานจึงจะสามารถรวบรวมพยานหลักฐานได้ครบถ้วน และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับอีกประการหนึ่ง คือ ด้านตัวพนักงานสอบสวนมีส่วนสำคัญที่จะทำให้การสอบสวนเสร็จเร็วหรือช้า พนักงานสอบสวนที่มีขีดความสามารถดีหรือมีความขยันหมั่นเพียร จะใช้เวลาในการสอบสวนน้อยกว่าพนักงานสอบสวนที่มีขีดความสามารถต่ำ หรือมีความเกียจคร้าน คดีที่มีลักษณะเดียวกันพนักงานสอบสวนบางคนใช้เวลา 20 วัน แต่ก็มีพนักงานสอบสวนบางคนใช้เวลามากกว่า 30 วัน

ในเรื่องระยะเวลาการสอบสวนนี้ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากปล่อยให้ อยู่ในดุลพินิจหรือตามอำเภอใจของพนักงานสอบสวนย่อมจะทำให้เกิดความเสียหายแก่คดีได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีพนักงานสอบสวนบางคนที่ขาดความสำนึกในหน้าที่และขาดความรับผิดชอบก็อาจจะปล่อยปละละเลยให้คดีล่าช้าดังนั้น ทางราชการจึงได้มีระบบการควบคุม

ระยะเวลาที่ใช้สอบสวนเพื่อให้การสอบสวนเป็นไปด้วยความรวดเร็วและยุติธรรม เช่น กองบัญชาการตำรวจนครบาล ได้มีคำสั่งที่ 95/2518 ลงวันที่ 30 มิถุนายน 2518 เรื่องการคุมสำนวนการสอบสวนคดี โดยใช้วิธีกำหนดให้มีการตรวจสำนวนสอบสวนและกำหนดระยะเวลาในการสอบสวนไว้

(3) การวางตัวของพนักงานสอบสวนจะต้องอยู่ในฐานะที่เป็นกลางทรงไว้ซึ่งความยุติธรรมต้องการแต่ความจริงโดยบริสุทธิ์เท่านั้น การใช้คำพูดซักถามจะต้องระมัดระวังอย่าให้เป็นคำที่แสดงคำแนะนำให้ผู้ให้ถ้อยคำคล้อยตามหรือเป็นการชี้ช่องอย่างใดอย่างหนึ่ง นอกจากนี้พนักงานสอบสวนจะต้องให้ความสะดวกแก่พยานในคดีและให้ถือเสมือนหนึ่งเป็นผู้ที่ช่วยเหลือหรือเป็นเพื่อนที่ดีของพนักงานสอบสวน แม้ผู้สอบสวนเกิดความจำเป็นเช่นมีราชการปัจจุบันทันด่วนที่สำคัญก็ต้องมอบหมายให้พนักงานสอบสวนอื่นดำเนินการสอบสวนต่อไป เพื่อสะดวกแก่พยานจะนัดเพี้ยนเลื่อนเวลาทำให้พยานลำบากนั้นเป็นการไม่ชอบ

(4) การดำเนินการสอบสวน โดยทั่วไปการสอบสวนนั้น พนักงานสอบสวนจะต้องเป็นผู้ดำเนินการเอง จะมอบหมายให้บุคคลอื่นหรือเจ้าหน้าที่อื่นที่ไม่ใช่พนักงานสอบสวนทำแทนไม่ได้ เว้นแต่จะเป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 128 ที่บัญญัติให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจให้เจ้าพนักงานอื่นทำการแทนได้ คือ ประการแรก การส่งประเด็นไปให้พนักงานสอบสวนอื่นทำการสอบสวนให้ในเมื่ออยู่นอกเขตอำนาจของตน ประการที่สอง สิ่งเล็กน้อยที่อยู่ในเขตอำนาจของตน ไม่ว่าทำเองหรือจัดการตามประเด็น พนักงานสอบสวนมีอำนาจสั่งให้ผู้อยู่ได้บังคับบัญชาทำแทนได้ แต่ต้องเป็นเรื่องที่ถูกกฎหมายอื่นมิได้เจาะจงให้ทำด้วยตนเอง

ดังได้ทราบแล้วว่าการสอบสวนมีความสำคัญมากต่อการดำเนินคดีอาญา ไม่เพียงแต่เป็นการเริ่มต้นรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เท่านั้น การสอบสวนยังมีความสำคัญต่อการฟ้องคดีอาญาอีกด้วยเพราะถ้ายังมิได้มีการสอบสวน พนักงานอัยการจะฟ้องคดีอาญาไม่ได้ ดังที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 120 บัญญัติว่า "ห้ามมิให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องคดีในต่อศาลโดยมิได้มีการสอบสวนในความผิดนั้นก่อน" หรือแม้จะได้มีการสอบสวนถ้าการสอบสวนนั้นทำไปโดยมิชอบ เช่น ผู้กระทำการสอบสวนไม่ได้อำนาจสอบสวน หรือกรณีความผิดอันยอมความได้สอบสวนโดยยังมิได้มีการร้องทุกข์ ดังนี้ ถ้าพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องต่อศาล ถ้าข้อเท็จจริงนี้ปรากฏแก่ศาล ศาลก็จะยกฟ้อง

5. แผนงานการสืบสวนสอบสวนของกรมตำรวจ (แผนงานกรมตำรวจ, 2539 - 2544)

5.1 เป้าหมาย

- (1) งานสืบสวนได้รับการพัฒนาทั้งด้านบุคลากร เครื่องมือเครื่องใช้ และระบบวิธีการเพื่ออำนวยความสะดวกป้องกันปราบปรามอาชญากรรมมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
- (2) ศึกษาการรวมงานสืบสวนและสอบสวนให้เป็นกลุ่มงานเดียวกัน
- (3) เพิ่มจำนวนพนักงานสอบสวนให้สอดคล้องกับปริมาณงานสอบสวนโดยคำนึงถึงประสิทธิภาพและคุณภาพของพนักงานสอบสวนเป็นสำคัญ
- (4) สร้างผู้ชำนาญในสายงานการสอบสวน โดยให้พนักงานสอบสวนมีช่วงเวลาของการทำงานที่ในสายงานยาวนานขึ้น เพื่อให้เกิดความรู้ความชำนาญในวิชาชีพเป็นอย่างดี
- (5) ให้พนักงานสอบสวนได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสม และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการสอบสวนตามที่ได้ใช้จ่ายไปจริง รวมทั้งสร้างความก้าวหน้าในสายงานด้านการสอบสวน
- (6) พิจารณาดำเนินการปรับลดขั้นตอนและวิธีในการดำเนินการสอบสวน ที่ไม่จำเป็น เพื่อให้งานสอบสวนสามารถดำเนินการได้ง่ายสะดวกรวดเร็วขึ้น
- (7) ปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพในงานควบคุม ชี้ตัวผู้ต้องหา งานเปรียบเทียบปรับคดีอาญา งานคุ้มครองและติดตามพยาน
- (8) ให้ความรู้ความเข้าใจอันดีแก่ประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับภารกิจ.....ตอน วิธีการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน ในการดำเนินคดีตามกฎหมายเพื่อเข้า...งานสืบสวนสอบสวนของตำรวจ

5.2 แนวทางในการดำเนินงาน

- (1) เพิ่มกำลังพลฝ่ายสืบสวนให้มีเพียงพอกับปริมาณและคดีที่เกิดขึ้น และให้มีการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอัตรากำลังพลฝ่ายสืบสวน ในระดับสถานีตำรวจให้มีเพียงพอกับปริมาณงาน โดยแต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจผู้มีความรู้ความสามารถด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม มีความประพฤติเหมาะสม และมีประสบการณ์ความชำนาญในพื้นที่
- (2) จัดให้มีการอบรมบุคลากรที่มีหน้าที่สืบสวน เพื่อเพิ่มความรู้ ความสามารถในด้านวิทยาการ เทคนิคและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อเอามาใช้ประโยชน์ในการสืบสวนปราบปรามอาชญากรรม และจัดให้มีคู่มือการสืบสวนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่

(3) จัดหาอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ ยานพาหนะ เครื่องมือสื่อสารที่มีความทันสมัยและประสิทธิภาพ เพื่อนำมาใช้ในการสืบสวนอาชญากรรมอย่างเพียงพอ

(4) แก้ไขปรับปรุงระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวน สามารถเบิกค่าใช้จ่ายด้านการข่าว ที่ใช้ในการปฏิบัติงานตามความเป็นจริงจากเงินงบประมาณได้

(5) จัดให้มีเงินสวัสดิการเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้กับผู้ทำหน้าที่สืบสวน เช่น เงินค่าเสี่ยงภัย เงินประกันชีวิต ในการปฏิบัติหน้าที่

(6) ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวนที่รับผิดชอบพื้นที่จากตำรวจภูธรภาค กองบัญชาการตำรวจนครบาล กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ตำรวจภูธรจังหวัด กองบังคับการตำรวจนครบาล กองปราบปราม เข้าไปมีส่วนร่วมในการสืบสวนปราบปรามจับกุมคนร้าย ในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ เพื่อเป็นการสนับสนุนการปฏิบัติให้กับสถานีตำรวจท้องที่ให้มีผลการปราบปรามจับกุมเพิ่มขึ้นและเพื่อเป็นการถ่วงดุลอำนาจกับตำรวจท้องที่

(7) เผยแพร่ผลการสืบสวนคดีสำคัญ สลับซับซ้อน เพื่อให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของทุกหน่วย

(8) ควบคุมการปฏิบัติงานสืบสวน โดยจัดหาสมุดคุมคดีฝ่ายสืบสวนประจำสถานีตำรวจ ให้ปรากฏรายละเอียดผลการดำเนินการและความคืบหน้าของแต่ละคดี

(9) ศึกษาการปรับโครงสร้างสถานีตำรวจในส่วนของงานสอบสวน เพื่อรวมงานสืบสวนและสอบสวนเป็นกลุ่มงานเดียวกัน

(10) สร้างและสรรหา พนักงานสอบสวน และผู้ช่วยพนักงานสอบสวนให้เหมาะสมกับปริมาณงานและคุณภาพของงานสอบสวน โดยให้เริ่มดำเนินการให้กับทุกสถานีตำรวจนครบาล และทุกสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองก่อน ส่วนที่เหลือให้ดำเนินการให้ครบทุกหน่วยที่มีหน้าที่สอบสวนภายในปี 2544

(11) ฝึกอบรมตำรวจที่รับราชการอยู่แล้วอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ให้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถปรับปรุงบุคลิกภาพของตนให้เป็นไปตามนโยบายความมุ่งหมายและสำนึกในจริยธรรมของตำรวจอยู่เสมอ

(12) ปลุกจิตสำนึกให้เกิดความรับผิดชอบในอำนาจหน้าที่ และจรรยาบรรณพนักงานสอบสวน

(13) สร้างความมั่นคงในตำแหน่งหน้าที่พนักงานสอบสวน ด้วยการให้โอกาสก้าวหน้าในชีวิตราชการ ตามสายงานสอบสวนตั้งแต่ระดับสถานีตำรวจจนถึงกรมตำรวจ และใช้ระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งโยกย้าย และการพิจารณาบำเหน็จความชอบ

(14) ตั้ง "สถาบันส่งเสริมงานสอบสวน" เพื่อพัฒนางานสอบสวน ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ภายในปี 2540

(15) กำหนดตำแหน่งผู้ชำนาญทางด้านการสอบสวนเฉพาะด้าน เช่น ความผิดเกี่ยวกับคดีเศรษฐกิจ และนำระบบตำแหน่งควมมาใช้ เพื่อให้พนักงานสอบสวนมีความเต็มใจที่จะปฏิบัติงานในตำแหน่งพนักงานสอบสวนในช่วงระยะเวลาที่ยาวนานขึ้น โดยให้เริ่มดำเนินการในปี 2540

(16) กำหนดตำแหน่งให้มีพนักงานสอบสวนหญิง ให้ทำหน้าที่ในบางคดีที่ไม่เหมาะสมกับพนักงานสอบสวนชาย

(17) ปรับปรุงค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ รวมทั้งเสริมสร้างสวัสดิการของพนักงานสอบสวนเพื่อขวัญกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่

(18) จัดสรรงบประมาณ ออกระเบียบ เพื่อให้พนักงานสอบสวนสามารถเบิกค่าใช้จ่ายในการสอบสวน และได้รับค่าตอบแทนทัดเทียมกับเจ้าพนักงานอื่นในกระบวนการยุติธรรม

(19) นำวิทยาการตำรวจที่ทันสมัยมาใช้ในการกระบวนการทำสำนวนการสอบสวนและการรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เพื่อช่วยให้พนักงานสอบสวนสามารถพิสูจน์การกระทำผิดได้ด้วยความสะดวก รวดเร็ว ถูกต้อง และเป็นธรรมยิ่งขึ้น โดยให้เริ่มดำเนินการในปี 2540

(20) พัฒนาระบบข้อมูลของการสืบสวนสอบสวนให้มีความสมบูรณ์สามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้เริ่มดำเนินการในปี 2540

(21) ทำให้ขั้นตอนในกระบวนการสอบสวนมีความสะดวก ง่ายต่อการทำความเข้าใจและสามารถตรวจสอบได้ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในกระบวนการสอบสวน ขจัดปัญหาความเคลือบแคลงสงสัยในแง่ความเป็นธรรม ทั้งในระหว่างคู่กรณีด้วยกันเอง คู่กรณีกับพนักงานสอบสวนและประชาชน

(22) แก้ไข ปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานไม่ให้สลับซับซ้อน เพื่อให้การสอบสวนดำเนินการได้ง่ายและสะดวกรวดเร็วขึ้น รวมทั้งจัดทำกฎหมายระเบียบที่เกี่ยวข้องกับงานสอบสวนให้กับหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนในระดับกองบังคับการและตำรวจภูธรจังหวัด

(23) นำหลักนิติธรรม มโนธรรม และความเป็นธรรม ใช้ในการพิจารณาโทษทัณฑ์เจ้าหน้าที่ที่ทุจริตทั้งทางอาญาและวินัย ด้วยความเป็นธรรม รวดเร็ว อย่างเคร่งครัด

(24) ปรับปรุงระเบียบและวิธีการปฏิบัติในการควบคุมผู้ต้องหา ให้ได้รับสิทธิตามกฎหมายอย่างเป็นธรรมและเสมอภาค วิธีการชี้ตัวผู้ต้องหาที่เหมาะสม การจำแนกประเภทห้องควบคุมตัวผู้ต้องหา และสถานที่ให้ผู้ต้องหาพบทนายความได้ตามลำพัง

(25) ปรับปรุงระเบียบและวิธีการชำระค่าปรับในคดีความผิดต่าง ๆ ให้รวดเร็วยิ่งขึ้น

(26) กำหนดมาตรการและวิธีการในการควบคุมคุ้มครองพยานตั้งแต่ขึ้นสอบสวนจนถึงขั้นการพิจารณาคดีของศาล และการรักษาความลับและปกปิดตัวพยานในคดีอาญา

(27) ให้มีองค์กรเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบงานการอำนวยความยุติธรรม โดยมอบหมายให้สำนักงานจเรตำรวจทำหน้าที่ดังกล่าวและแต่งตั้งคณะกรรมการโดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถความเหมาะสม เพื่อประสานการปฏิบัติงานกับเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมทุกองค์กร ทุกระยะอย่างต่อเนื่องจนคดีถึงที่สุด โดยให้เริ่มดำเนินการในปี 2540

(28) ใช้สื่อสาธารณะทุกรูปแบบ ในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจอันดีให้กับประชาชนในการมีส่วนร่วมกันป้องกันและแก้ไขปัญหายาอาชญากรรม รวมทั้งงานด้านการสืบสวนสอบสวน

6. จรรยาบรรณพนักงานสอบสวน

กรมตำรวจได้กำหนดจรรยาบรรณพนักงานสอบสวน ไว้สำหรับเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน ดังนี้

6.1 พนักงานสอบสวน พึงยึดถืออุดมคติของตำรวจ โดยเคร่งครัด

6.2 พนักงานสอบสวน พึงระลึกถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ

6.3 พนักงานสอบสวน พึงอำนวยความสะดวกแก่คู่กรณีอย่างเสมอภาค โดยถูกต้องตามกฎหมายและศีลธรรม

6.4 พนักงานสอบสวน เต็มใจรับแจ้งความ แสวงหาและรวบรวมพยานหลักฐานตามหลักเกณฑ์แห่งกฎหมาย ไม่ปิดเบี่ยงข้อเท็จจริงแห่งคดี

6.5 พนักงานสอบสวนพึงพิเคราะห์ข้อเท็จจริงให้ได้เหตุผลอันน่าเชื่อว่า ผู้ต้องหากระทำความผิดก่อนมีการแจ้งข้อกล่าวหา จับกุมดำเนินคดีและให้คำนึงถึงสิทธิการปล่อยชั่วคราวด้วย

6.6 พนักงานสอบสวน พึงให้ความสำคัญและให้ความคุ้มครองต่อพยานในคดีอาญา

6.7 พนักงานสอบสวน พึ่งรักษาความลับในทาร์สอบสวน

6.8 พนักงานสอบสวน พึ่งสำนึกและยึดมั่นในวิชาชีพการสอบสวน และ
อุตสาหะพยายาม

7. ผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมเกียรติ พ่วงทรัพย์,พ.ต.ต.(2524) พบว่า ในการปฏิบัติหน้าที่สืบสวนสอบสวน
จับกุมของตำรวจนครบาลนั้น ประชาชนให้ความร่วมมือในการให้ข่าวสารข้อมูล ผู้กระทำผิด
กฎหมายและให้ความร่วมมือในด้านเป็นพยานในการดำเนินคดีในระดับปานกลาง
นอกจากนั้นตำรวจผู้ปฏิบัติงานมีความคิดเห็นว่าการสืบสวนจับกุมผู้กระทำผิดกฎหมาย
ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ผู้ปฏิบัติงานจำเป็นต้องมีเงินเป็นปัจจัยไว้ใช้จ่ายเพื่อให้
ประชาชนให้ความร่วมมือ

ปิยะ สุขประเสริฐ,ร.ต.ต.(2524) พบว่า ในทัศนส่วนรวมทั้งประชาชนและเจ้า
หน้าที่ตำรวจเห็นว่าตำรวจปฏิบัติงานได้ในระดับปานกลางทั้งยังได้เสนอแนะว่าการที่จะ เพิ่ม
ประสิทธิภาพแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นจะต้องสร้างความเข้าใจให้ประชาชนทราบถึงปัญหา
อุปสรรค ปริมาณงาน ความรับผิดชอบ และขั้นตอนในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจพร้อมทั้ง
ต้องแก้ไขปัญหาด้านต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เช่น อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ
สวัสดิการค่าตอบแทน ฯลฯ

อมร ราชณรงค์,ร.ต.ต. (2524) พบว่า ปัจจัยองค์ประกอบของการบริหารงานใน
ส่วนที่เกี่ยวกับปริมาณเครื่องมือ เครื่องใช้ ความร่วมมือประสานงานจากประชาชน การ
ประสานงานและระบบการทำงาน เป็นอุปสรรคในการสอบสวนคดีอาญา สำนับความยุ่งยาก
ในขั้นตอนการสอบสวนนั้นปรากฏว่า การติดตามผู้ต้องหามาฟ้องลงโทษ การเป็นพยานศาล
เป็นขั้นตอนที่ค่อนข้างยุ่งยากในการสอบสวนของพนักงานสอบสวน

ปราศัย สังขทรัพย์,ร.ต.ต. (2523) พบว่า ข้าราชการตำรวจระดับรองสารวัตรใน
สถานีตำรวจนครบาล 127 นาย มีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ราชการส่วนรวมโดยเฉลี่ย
อยู่ในระดับปานกลาง โดยแยกเป็นพวกที่มีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ราชการสูง
จำนวน 71 นาย และพวกที่มีความพึงพอใจต่ำจำนวน 56 นาย ปัจจัยที่มีอิทธิพลทำให้ระดับ
ความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ราชการตำรวจระดับรองสารวัตรสถานีตำรวจนครบาลค่อนข้าง
สูง คือ ลักษณะงาน ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลทำให้ระดับ
ความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ราชการค่อนข้างต่ำ คือ เงินเดือนและสิทธิผลประโยชน์ต่างๆ

ข้าราชการตำรวจระดับรองสารวัตรในสถานีตำรวจนครบาล มีความพึงพอใจต่อปัจจัยต่าง ๆ 3 หมวด ดังนี้คือ

หมวดลักษณะงาน ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง หมวดสภาพแวดล้อมในการทำงาน ความพึงพอใจอยู่ในระดับค่อนข้างสูง หมวดเงินเดือนและสิทธิผลประโยชน์ต่าง ๆ ความพึงพอใจอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ

นอกจากนั้นข้าราชการตำรวจระดับรองสารวัตรในสถานีตำรวจนครบาลมีความเห็นว่า อุปสรรคการปฏิบัติงานคือ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ ปริมาณงานกับความรับผิดชอบ อัตราเงินเดือนสิทธิผลประโยชน์ต่าง ๆ

ทรงเกียรติ วาทะกุล,พ.ต.ต. (2540) พบว่าปัจจัยที่สำคัญ ที่มีผลกระทบต่อความพึงพอใจของประชาชนเมื่อมาขอรับบริการจากสถานีตำรวจภูธร คือ พฤติกรรมการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และการบริหารงานของสถานีตำรวจ โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจมีมนุษยสัมพันธ์กับประชาชนน้อย กำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจมีน้อยไม่เพียงพอกับการให้บริการประชาชน และขั้นตอนการทำงานมีความยุ่งยากซับซ้อนประชาชนเข้าใจได้ยาก

บทที่ 3

กรอบแนวคิดและวิธีการศึกษา

1. กรอบแนวความคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดตัวแปรขึ้นดังนี้

ตัวแปรปัญหา (Problematic Variable) ได้แก่ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานสอบสวน ของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธร ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เนื่องจากการปฏิบัติงานสอบสวนคดีอาญาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นการให้บริการประชาชน ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินของประชาชน ด้วยการจับกุมผู้กระทำความผิดมาลงโทษ แต่การปฏิบัติงานดังกล่าวจะสอดคล้องกับความคิดเห็นของประชาชนเพียงใด จำเป็นต้องทำการศึกษา เพื่อนำผลไปสู่การปรับปรุงการปฏิบัติงานสอบสวนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากการสำรวจแนวความคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอบสวนคดีอาญา และการจัดการงานสอบสวนคดีอาญา จึงได้กำหนดกรอบแนวความคิดในการศึกษา ถึงความคิดเห็นในเรื่องนี้ โดยมีองค์ประกอบของประเด็นที่ศึกษา 4 ประเด็น ดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับงานสอบสวน

ศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชนในด้านต่างๆ ดังนี้

- (1) ความรู้ความเข้าใจในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคดี
- (2) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงานสอบสวน

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานสอบสวนคดีอาญา

ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในด้านต่างๆ ดังนี้

- (1) วิธีการสอบสวนคดีอาญา
- (2) การรักษาคุณธรรมและจรรยาบรรณการสอบคดีอาญา
- (3) การอำนวยความสะดวกในการสอบสวนคดีอาญา
- (4) การจัดการงานสอบสวน

3. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานสอบสวน

ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนในด้านต่างๆ ดังนี้

- (1) ความรวดเร็วในการดำเนินคดี
- (2) ความเอาใจใส่ช่วยเหลือประชาชน

(3) การให้แนะนำคำชี้แจงแก่ประชาชน

(4) การไม่เลือกปฏิบัติในการให้บริการ

(5) การให้ความอบอุ่นเป็นมิตรกับประชาชน

4. ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะของประชาชน

ตัวแปรทั้ง 4 อาจแสดงเป็นแผนภูมิต่อไปนี้

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

1. ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับงานสอบสวน

(1) ความรู้ความเข้าใจในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคดี

(2) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงานสอบสวน

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานสอบสวนคดีอาญา

(1) วิธีการสอบสวนคดีอาญา

(2) การรักษาคุณธรรมและจรรยาบรรณการสอบสวนคดีอาญา

(3) การอำนวยความสะดวกในการสอบสวนคดีอาญา

(4) การจัดการงานสอบสวน

3. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานสอบสวน

(1) ความรวดเร็วในการดำเนินคดี

(2) ความเอาใจใส่ช่วยเหลือประชาชน

(3) การให้แนะนำคำชี้แจงแก่ประชาชน

(4) การไม่เลือกปฏิบัติในการให้บริการ

(5) การให้ความอบอุ่นเป็นมิตรกับประชาชน

4. ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะของประชาชน

2. นิยามศัพท์

“ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานสอบสวน” หมายถึงความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในด้านต่างๆดังนี้ วิธีการสอบสวนคดีอาญา การอำนวยความสะดวกในการสอบสวนคดีอาญา และการรักษาคุณธรรมและจรรยาบรรณของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

“การสอบสวน” หมายความว่า การรวบรวมพยานหลักฐานและดำเนินการทั้งหลายอื่น ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ ซึ่งพนักงานสอบสวนได้ทำไปเกี่ยวกับความผิดที่กล่าวหา เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิด และเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องลงโทษ

“พนักงานสอบสวน” หมายถึง พนักงานซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจและหน้าที่ทำการรวบรวมพยานหลักฐานและดำเนินการทั้งหลายอื่น ตามบทบัญญัติและกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา อันเกี่ยวกับความผิดที่กล่าวหา เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องลงโทษ

“กระบวนการยุติธรรม” ประกอบไปด้วยการดำเนินงานของ ตำรวจ อัยการ ทนายความ ศาล และราชทัณฑ์

“วิธีการสอบสวน” หมายถึง วิธีปฏิบัติต่อผู้ต้องหาเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจทราบตัวผู้กระทำความผิด และสามารถจับกุมได้ โดยมีแนวทางปฏิบัติดังนี้

1. ใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการสอบสวนผู้ต้องหา เพื่อให้ได้ความจริง
2. คำนึงตัวผู้ต้องหาและของกลางเป็นไปอย่างสุภาพ
3. สอบปากคำผู้ต้องหา ผู้เสียหาย และพยานเป็นไปด้วยความระมัดระวัง ไม่คาดคั้น กดดัน และชี้นำไปในทางใดทางหนึ่ง
4. ให้ความสำคัญกับการรวบรวมพยานหลักฐาน
5. ตั้งใจปฏิบัติงานสอบสวน ไม่โอ้อ้อล่าช้า และให้ความสำคัญกับการนัดหมาย

“การอำนวยความสะดวกในการสอบสวน” หมายถึง การสอบสวนคดีอาญาที่เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม มีประสิทธิภาพ รัดกุม ก่อให้เกิดหลักประกันการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพขั้นมูลฐาน โดยมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

1. การจับกุมต้องมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะเชื่อได้ว่าเป็นผู้กระทำความผิดจริง

“วิธีการสอบสวน” หมายถึง วิธีปฏิบัติต่อผู้ต้องหาเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจทราบตัวผู้กระทำความผิด และสามารถจับกุมได้ โดยมีแนวทางปฏิบัติดังนี้

1. ให้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการสอบสวนผู้ต้องหา เพื่อให้ได้ความจริง
2. คำนึงตัวผู้ต้องหาและของกลางเป็นไปอย่างสุภาพ
3. สอบปากคำผู้ต้องหา ผู้เสียหาย และพยานเป็นไปด้วยความระมัดระวัง ไม่คาดคั้น กดดัน และชี้นำไปในทางใดทางหนึ่ง
4. ให้ความสำคัญกับการรวบรวมพยานหลักฐาน
5. ตั้งใจปฏิบัติงานสอบสวน ไม่โอ้อวดลำช้า และให้ความสำคัญกับการนัดหมาย

“การอำนวยความสะดวกยุติธรรมในการสอบสวน” หมายถึง การสอบสวนคดีอาญาที่เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม มีประสิทธิภาพ รัดกุม ก่อให้เกิดหลักประกันการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพขั้นมูลฐาน โดยมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

1. การจับกุมต้องมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะเชื่อได้ว่าเป็นผู้กระทำความผิดจริง
2. การแจ้งสิทธิแก่ผู้ถูกจับกุม ต้องกระทำทุกครั้งเมื่อเข้าทำการจับกุมเพื่อให้ผู้ถูกจับกุมทราบสิทธิตามกฎหมาย อันได้แก่ สิทธิในการพบและปรึกษาทนายความ ได้รับการเยี่ยมตามสมควร ได้รับการรักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย
3. การควบคุมผู้ต้องหาไม่ใช้วิธี และเครื่องพันธนาการที่เกินความจำเป็น คือ ต้องคำนึงถึงข้อหา พฤติการณ์ในการกระทำความผิด สถานะตัวบุคคล สถานที่ที่จับกุม เป็นต้น
4. การอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้มีการปล่อยตัวชั่วคราวระหว่างการสอบสวนให้เป็นไปอย่างมีเหตุผลสมควร

“การรักษาคุณธรรมและจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ” หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทำใจเป็นกลางทรงไว้ซึ่งความยุติธรรม ต้องการความจริงโดยบริสุทธิ์ใจ โดยมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

1. ความเป็นกลางระหว่างคู่กรณีโดยให้ความเสมอภาคและยุติธรรมอย่างเท่าเทียมกัน
2. การเต็มใจรับแจ้งความ
3. การรวบรวมพยานหลักฐานไม่บิดเบือนข้อเท็จจริงแห่งคดี
4. การให้ความสำคัญพยานและให้ความคุ้มครองพยานในคดี

“การจัดการงานสอบสวน” หมายถึง การอำนวยความสะดวกและสนับสนุนให้การดำเนินงานสอบสวนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการจัดกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน จัดการให้คนทำงานอย่างเต็มความสามารถ มีการประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจอันดีกับประชาชน และปฏิบัติโดยยึดวัฒนธรรมองค์การเป็นหลัก

“ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานสอบสวน” หมายถึง ความพึงพอใจในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ความรวดเร็วในการดำเนินคดี
2. ความเอาใจใส่ช่วยเหลือประชาชน
3. การให้คำชี้แจงแนะนำแก่ประชาชน
4. การไม่เลือกปฏิบัติในการให้บริการประชาชน
5. การให้ความอบอุ่นเป็นมิตรกับประชาชน

3. วิธีการศึกษา

3.1. แบบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณด้วยการสำรวจ (Survey) ภาคนามสอบถามความคิดเห็นและความรู้สึกของประชาชนที่มาติดต่อกับงานคดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในสถานีตำรวจภูธรอำเภอต่าง ๆ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3.1. แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ได้ดำเนินการศึกษาจากแหล่งต่าง ๆ ดังนี้

1. แหล่งปฐมภูมิ (Primary Data) การศึกษาจากแหล่งปฐมภูมิเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่มาติดต่อกับสถานีตำรวจภูธรอำเภอต่าง ๆ เกี่ยวกับคดี โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือให้กลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถาม
2. แหล่งทุติยภูมิ (Secondary Data) การศึกษาจากแหล่งทุติยภูมิเป็นการศึกษาจากเอกสาร รายงาน สถิติ แผนงานโครงการ กฎระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง จากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เก็บรวบรวมไว้ เช่น กรมตำรวจ สถานีตำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อุทยานกรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นต้น

3.3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่มาติดต่อกับคดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในสถานีตำรวจภูธรอำเภอต่าง ๆ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในช่วงเวลาที่ทำการศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง คือ ตัวแทนของประชากรที่ได้มาด้วยการสุ่มแบบใช้โอกาสความน่าจะเป็นทางสถิติ (Probability Sampling)

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการสุ่มตัวอย่างได้ใช้วิธี Multistage โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. แบ่งกลุ่มสถานีตำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ออกตามอำเภอด้วยวิธีแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) มีสถานีตำรวจภูธรอำเภอทั้งสิ้น 8 อำเภอ 45 ตำบล ได้แก่ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ อำเภอปราณบุรี อำเภอหัวหิน อำเภอบางสะพาน อำเภอกุยบุรี อำเภอบางสะพานน้อย อำเภอทับสะแก และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด
2. จากสถานีตำรวจภูธรอำเภอต่าง ๆ อำเภอดังกล่าวคัดเลือกให้เป็นกลุ่มตัวอย่างเพียง 2 อำเภอ ด้วยวิธีการจับสลาก (Simple Random Sampling) สถานีตำรวจภูธรที่ถูกคัดเลือกคือ
 - สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์
 - สถานีตำรวจภูธรอำเภอบางสะพานน้อย
3. จากสถานีตำรวจภูธรอำเภอทั้ง 2 แห่งดังกล่าวคัดเลือกสถานีตำรวจภูธรตำบลให้เป็นกลุ่มตัวอย่างเพียง 2 ตำบล ด้วยวิธีการจับสลาก (Simple Random Sampling) สถานีตำรวจภูธรตำบลที่ถูกคัดเลือกคือ
 - สถานีตำรวจภูธรตำบลคลองวาฬ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์
 - สถานีตำรวจภูธรตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี
4. สุ่มตัวอย่างจากประชาชนที่มาติดต่อกับสถานีตำรวจภูธรอำเภอ และสถานีตำรวจภูธรตำบล ทั้ง 2 แห่งดังกล่าว จำนวน 400 ราย

4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ แบบสอบถาม โดยโครงสร้างของแบบสอบถามประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง
 - ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของประชาชนในงานสอบสวน
 - ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
 - ส่วนที่ 4 ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานสอบสวน
 - ส่วนที่ 5 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ
- ลักษณะของคำถาม
- คำถามมี 2 ลักษณะ คือ คำถามเปิด และคำถามปิด ดังนี้

- คำถามเปิด เป็นคำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ซึ่งคำถามเช่นนี้จะปรากฏในส่วนที่ 6 ของแบบสอบถาม

- คำถามปิด เป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบ เลือกคำถามตามที่ผู้ถามกำหนดไว้ให้จึงเป็นการตอบคำถามภายในขอบเขตที่กำหนดไว้ของผู้ถาม ซึ่งคำถามเช่นนี้จะปรากฏในส่วนต่างๆ ของแบบสอบถามดังนี้

ส่วนที่ 1-2 ของแบบสอบถาม คำถามจะมีคำตอบเป็นข้อย่อย (Choices) หลายข้อ สำหรับให้ผู้ตอบเลือกข้อที่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ส่วนที่ 3-5 ของแบบสอบถาม คำถามจะมีคำตอบเป็นข้อย่อย (Choices) แบบ Likert Scale โดยแบ่งออกเป็น 5 ช่วง คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

การทดสอบแบบสอบถาม

ได้ทำการทดสอบแบบสอบถาม ดังนี้

ทดสอบความเหมาะสม ของแบบสอบถามโดยการนำไปทดสอบ (Pre-test) กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขคำถามใหม่ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ และให้ง่ายขึ้นสำหรับผู้ตอบ โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการตัดสินประโยคต่าง ๆ ของแบบสอบถามแล้วจึงนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ชุด แล้วดำเนินการประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา เพื่อให้ทราบลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้อัตราส่วนร้อยละ ประกอบกับการวิเคราะห์เชิงเหตุผล เพื่ออธิบายเกี่ยวกับความคิดเห็น ความพึงพอใจ แนวคิด ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการศึกษาและอภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธร ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์" ได้เสนอผลการศึกษาเป็น 5 ส่วน ตามลักษณะของข้อมูล ดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของประชาชนในงานสอบสวน

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานสอบสวนคดีอาญา
ในประเด็นต่อไปนี้

- วิธีการสอบสวนคดีอาญา
- การรักษาคุณธรรมและจรรยาบรรณการสอบสวนคดีอาญา
- การอำนวยความสะดวกในการสอบสวนคดีอาญา
- การจัดการงานสอบสวน

ส่วนที่ 4 ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานสอบสวน

ส่วนที่ 5 ปัญหาและอุปสรรค และข้อเสนอแนะจากประชาชน

ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาวิจัยกลุ่มตัวอย่างคือประชาชนที่มาติดต่อ รับบริการที่สถานีตำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 400 ราย มีลักษณะทั่วไปดังนี้

เพศ พบว่า เป็นเพศชายร้อยละ 59.5 และเพศหญิงร้อยละ 40.5

อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 62.8 มีอายุระหว่าง 21-40 ปี ส่วนผู้มีอายุต่ำกว่า 21 ปีมีร้อยละ 14.3 และผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 41 ปีขึ้นไปมีร้อยละ 23.1

ระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีร้อยละ 32.3 ระดับมัธยมศึกษา มีร้อยละ 32.3 ระดับอาชีวศึกษามีร้อยละ 17.3 และระดับปริญญาตรีขึ้นไปมีร้อยละ 18.1

การประกอบอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจมีร้อยละ 24.5 ลูกจ้างหรือพนักงานบริษัทมีร้อยละ 20.3 รับจ้างทั่วไปมีร้อยละ 27.3 แม่บ้านมีร้อยละ 10.8 และเกษตรกรมีร้อยละ 17.3

รายได้ต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทมีจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 43.5 รองลงมาคือรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาทมีร้อยละ 39.5 ส่วนผู้มีรายได้มากกว่า 10,000 แต่ไม่เกิน 50,000 มีร้อยละ 17.0

(ตามตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

รายการ	จำนวน (N=400)	ร้อยละ
เพศ		
เพศชาย	238	59.5
เพศหญิง	162	40.5
อายุ		
ต่ำกว่า 21 ปี	57	14.3
21-30 ปี	108	27.0
31-40 ปี	143	35.8
41-50 ปี	53	13.3
51 ปีขึ้นไป	39	9.8

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N=400)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	129	32.3
มัธยมศึกษา	129	32.3
อาชีวศึกษา	69	17.3
ปริญญาตรีขึ้นไป	73	18.1
อาชีพปัจจุบัน		
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	98	24.5
ลูกจ้าง/พนักงานบริษัท	81	20.3
รับจ้างทั่วไป	109	27.3
แม่บ้าน	43	10.8
อื่น ๆ ได้แก่ เกษตรกร	69	17.3
รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	174	43.5
5,001-10,000 บาท	158	39.5
10,001-50,000 บาท	68	17.0

1.2 ประเภทของคดีที่มาติดต่อ

จากการสำรวจประเภทของคดีที่กลุ่มตัวอย่างมาติดต่อกับสถานีตำรวจภูธรได้ พบ ว่า มีความแตกต่างกัน ดังนี้ (ตามตารางที่ 5)

คดีที่พบมากที่สุด คือ คดีลักทรัพย์ซึ่งมีร้อยละ 26.8 รองลงมาคือคดีจราจร และอุบัติเหตุมีร้อยละ 23.2 ส่วนคดีการพนันมีร้อยละ 21.2 คดียาเสพติดมีร้อยละ 6.3 คดีทะเลาะวิวาทมีร้อยละ 17.2 และคดีความผิดทางเพศ มีร้อยละ 5.3

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของประชาชนที่มาติดต่อกับสถานีตำรวจภูธร จำแนกตามประเภทของคดี

ประเภทของคดี	จำนวน	ร้อยละ
คดีความผิดทางเพศ	21	5.3
คดีจราจร/อุบัติเหตุ	93	23.2
คดียาเสพติด	25	6.3
คดีลักทรัพย์/ขโมย โกงทรัพย์	107	26.8
คดีการพนัน	85	21.2
อื่น ๆ เช่นทะเลาะวิวาท, หมิ่นประมาท	69	17.2
รวม	400	100.0

1.3 สถานะภาพในการมาติดต่อ

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างที่มาติดต่อกับสถานีตำรวจภูธร ได้พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีสถานะภาพแตกต่างกันดังนี้ (ตามตารางที่ 6)

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เสียหายในคดีมีร้อยละ 26.8 เป็นญาติกับผู้เสียหายมีร้อยละ 20.0 เป็นผู้ถูกกล่าวหา มีร้อยละ 15.5 เป็นญาติผู้ถูกกล่าวหา มีร้อยละ 7.8 เป็นพยานในคดี มีร้อยละ 8.0 และเป็นบุคคลอื่น ได้แก่ เพื่อน และ ทนายความ มีร้อยละ 22.0

ตารางที่ 6 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มาติดต่อกับสถานีตำรวจภูธร จำแนกตามสถานะภาพในการมาติดต่อ

สถานะภาพ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้เสียหาย	107	26.8
ญาติผู้เสียหาย	80	20.0
ผู้ถูกกล่าวหา	62	15.5
ญาติผู้ถูกกล่าวหา	31	7.8
พยาน	32	8.0
บุคคลอื่น ได้แก่ เพื่อน, ทนายความ	88	22.0
รวม	400	100.0

1.4 บุคคลที่ร่วมมาติดต่อ

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างที่มาติดต่อกับสถานีตำรวจภูธร ได้พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีบุคคลร่วมมาในการติดต่อครั้งนี้แตกต่างกันดังนี้ (ตามตารางที่ 7)

กลุ่มตัวอย่าง กว่าครึ่ง ร้อยละ 51.8 มากับญาติพี่น้องและร้อยละ 30.8 มาลำพังคนเดียว ส่วนที่มากับเพื่อน มีร้อยละ 11.0 และมากับทนายความ มีร้อยละ 6.5 ซึ่งมีจำนวนน้อยมาก

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มาติดต่อกับสถานีตำรวจภูธรจำแนกตามบุคคลที่ร่วมมาติดต่อ

บุคคลที่ร่วมมาติดต่อ	จำนวน	ร้อยละ
มาลำพังคนเดียว	123	30.8
มากับญาติ	207	51.8
มากับทนายความ	26	6.5
อื่น ๆ ได้แก่ เพื่อน	44	11.0
รวม	400	100.0

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของประชาชนในงานสอบสวน

2.1. ส่วนงานที่ติดต่อในครั้งแรก

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างที่มาติดต่อกับสถานีตำรวจ พบว่า ส่วนงานแรกที่พบกับกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันดังนี้ (ตามตารางที่ 8)

กลุ่มตัวอย่างที่มาติดต่อกับงานสอบสวนโดยตรงมีร้อยละ 40.8 นอกนั้นมาติดต่อกับส่วนงานอื่นก่อนซึ่งได้แก่ ติดต่อกับงานธุรการมีร้อยละ 11.3 ติดต่อกับงานป้องกันและปราบปรามมีร้อยละ 6.5 ติดต่อกับงานสืบสวนมีร้อยละ 3.5 และติดต่อกับงานจราจรมีร้อยละ 11.5 อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 26.5 ไม่ทราบว่าส่วนงานที่ติดต่อนั้นคือส่วนงานใด

ตารางที่ 8 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มาติดต่อกับ สถานีตำรวจภูธร จำแนกตามส่วนงาน

ส่วนงานที่มาติดต่อ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ทราบว่าเป็นส่วนงานใด	106	26.5
งานธุรการ	45	11.3
งานป้องกันและปราบปราม	26	6.5
งานสืบสวน	14	3.5
งานสอบสวน	163	40.8
งานจราจร	46	11.5
รวม	400	100.0

2.2. ความรู้ความเข้าใจในงานสอบสวน

การสำรวจความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แยกเป็น 2 ประเด็น คือ

- ความรู้ความเข้าใจในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคดี
- ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงานสอบสวน

2.2.1. ความรู้ความเข้าใจในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคดี

จากการศึกษาได้พบว่า ประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจในข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคดีเป็นอย่างดีมีเพียงร้อยละ 4.8 เท่านั้น โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 67.6 มีความรู้ความเข้าใจบ้างเล็กน้อย อย่างไรก็ตามก็ยังมีผู้ไม่มีความรู้เลยมีร้อยละ 27.8 (ตามตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคดี

ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีความรู้	111	27.8
มีความรู้บางเรื่อง	149	37.3
มีความรู้เล็กน้อย	121	30.3
มีความรู้เป็นอย่างดี	19	4.8
รวม	400	100.0

2.2.2 ความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการปฏิบัติงานสอบสวน

จากการศึกษาได้พบว่า ประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงานสอบสวนเป็นอย่างดีมีร้อยละ 31.3 และมีความรู้ความเข้าใจเพียงเล็กน้อยมีร้อยละ 27.0 อย่างไรก็ตามประชาชนที่ไม่มีความรู้เลยมีถึงร้อยละ 41.8 (ตามตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงานสอบสวนของ
สถานีตำรวจภูธร

ความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงาน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีความรู้	167	41.8
มีความรู้เล็กน้อย	108	27.0
มีความรู้เป็นอย่างดีบางขั้นตอน	73	18.3
มีความรู้ละเอียดทุกขั้นตอน	52	13.0
รวม	400	100.0

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานสอบสวนคดีอาญา

งานสืบสวนสอบสวนเป็นงานแสวงหาผู้กระทำผิดมาลงโทษและเก็บรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ ยืนยันการกระทำผิดของผู้ต้องหา โดยประชาชนจะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม งานสืบสวนสอบสวนถือเป็นงานหลักของกรมตำรวจในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเพื่อรักษาความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชนและเพื่อความสะดวกสบายภายในของประเทศ

การศึกษาการปฏิบัติงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้ศึกษาใน 4 ด้าน คือ

- วิธีการสอบสวนคดีอาญา
- การรักษาคุณธรรมและจรรยาบรรณการสอบสวน
- การอำนวยความสะดวกในการสอบสวนคดีอาญา
- การจัดการงานสอบสวน

3.1 วิธีการสอบสวนคดีอาญา

วิธีการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ คือ วิธีปฏิบัติต่อผู้ต้องหาเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจทราบตัวผู้กระทำความผิดและสามารถจับกุมได้ ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดตัวชี้วัดวิธีการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ 5 ด้าน ดังนี้

- ความรู้ความสามารถในการสอบสวนคดีอาญา
- การค้นตัวผู้ต้องหาและของกลาง
- การสอบปากคำ
- การให้ความสำคัญกับการรวบรวมพยานหลักฐาน
- ความตั้งใจปฏิบัติงานสอบสวน

3.1.1 ความรู้ความสามารถในการสอบสวนคดีอาญา

จากการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความรู้ความสามารถในการสอบสวนคดีอาญาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ในภาพรวม พบว่า ร้อยละ 48.0 ของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสอบสวนได้ใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการปฏิบัติงาน และรองลงมาคือร้อยละ 36.3 เห็นว่าใช้ความรู้ความสามารถเพียงปานกลาง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างสถานีตำรวจภูธรอำเภอต่าง ๆ พบว่า สถานีตำรวจภูธรที่ประชาชนเห็นว่า ปฏิบัติงานสอบสวนโดยใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ที่สุดคือสถานีตำรวจภูธรอำเภอบางสะพานน้อย ซึ่งมีร้อยละ 60.0 และใช้ความรู้ความสามารถน้อยที่สุดคือสถานีตำรวจภูธรตำบลปากน้ำปราณ ซึ่งมีร้อยละ 32.0

3.1.2 การค้นตัวผู้ต้องหาและของกลาง

การสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการค้นตัวผู้ต้องหาและของกลางว่าเป็นไปด้วยความสุภาพเรียบร้อยเพียงใด

ในภาพรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติการค้นผู้ต้องหาและของกลางด้วยความสุภาพเรียบร้อยอย่างยิ่ง กับที่เห็นว่าปฏิบัติการด้วยความสุภาพเรียบร้อยปานกลาง มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 38.3 และร้อยละ 39.5 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างสถานีตำรวจภูธรต่าง ๆ พบว่า สถานีตำรวจภูธรที่ปฏิบัติการค้นตัวผู้ต้องหาและของกลางด้วยความสุภาพเรียบร้อยมากที่สุดคือ สถานีตำรวจภูธรอำเภอบางสะพานน้อย ซึ่งมีร้อยละ 50.0 และสถานีตำรวจภูธรที่ปฏิบัติการด้วยความสุภาพเรียบร้อยน้อยที่สุด คือ สถานีตำรวจภูธรตำบลปากน้ำปราณ ซึ่งมีร้อยละ 35.0

3.1.3 การสอบปากคำ

จากการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการปฏิบัติการสอบปากคำทั้งผู้ต้องหา ผู้เสียหาย และพยานว่าเป็นไปด้วยความระมัดระวัง ไม่คาดคั้นและกดดัน ผู้ต้องหา ผู้เสียหาย และพยานเพียงใด

ในภาพรวม พบว่า ร้อยละ 38.0 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ใช้ความระมัดระวังอย่างมาก รองลงมาคือร้อยละ 33.3 เห็นว่าได้ใช้ความระมัดระวังปานกลาง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างสถานีตำรวจภูธรอื่น ๆ พบว่า สถานีตำรวจภูธรที่ประชาชนเห็นว่าปฏิบัติงานสอบปากคำด้วยความระมัดระวังมากที่สุด คือ สถานีตำรวจภูธรอำเภอบางสะพานน้อย ซึ่งมีร้อยละ 51.0 และระมัดระวังน้อยที่สุด คือ สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีร้อยละ 56.0

3.1.4 การให้ความสำคัญกับการรวบรวมพยานหลักฐาน

จากการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการรวบรวมพยานหลักฐานอันสำคัญแก่คดีว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ให้ความสำคัญในเรื่องนี้เพียงใด

ในภาพรวม พบว่า ร้อยละ 70.5 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ให้ความสำคัญในการรวบรวมพยานหลักฐานน้อย

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างสถานีตำรวจภูธรต่าง ๆ พบว่า สถานีตำรวจภูธรที่ประชาชนเห็นว่าได้ให้ความสำคัญกับการรวบรวมพยานหลักฐานสำคัญของคดีมากที่สุดคือสถานีตำรวจอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีร้อยละ 24.0 และให้ความสำคัญน้อยที่สุด คือสถานีตำรวจภูธรอำเภอบางสะพานน้อย ซึ่งมีร้อยละ 90.0

3.1.5 ความตั้งใจปฏิบัติงานสอบสวน

จากการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการสอบสวนคดีไม่ไ้ใช้หรือมัดแล้วไม่ไปตามนัดของเจ้าหน้าที่ตำรวจว่ามีเพียงใด

ในภาพรวม พบว่า ร้อยละ 40.3 ของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจตั้งใจปฏิบัติงานสอบสวนคดีด้วยความกระตือรือร้นไม่ไ้ใช้ไ้ล่าช้า รองลงมาร้อยละ 30.0 เห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจตั้งใจปฏิบัติงานปานกลาง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างสถานีตำรวจภูธรอำเภอต่างๆ พบว่า สถานีตำรวจที่ประชาชนเห็นว่าปฏิบัติงานสอบสวนไม่ไ้ใช้ไ้ล่าช้า คือ สถานีตำรวจภูธรตำบลคลองวาฬ ซึ่งมีร้อยละ 49.0 และปฏิบัติงานไ้ใช้ไ้ล่าช้ากว่าสถานีตำรวจภูธรแห่งอื่น ๆ คือ สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีร้อยละ 56.0

(ตามตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 ร้อยละของความคิดเห็นของประชาชนต่อวิธีการสอบสวนจำแนกตามสถานีตำรวจ

ความคิดเห็น	สภ.ต.คลองวาฬ อ.เมือง	สภ.อ.เมือง	สภ.ต. ปากน้ำปราณ อ.ปราณบุรี	สภ.อ. บางสะพานน้อย	รวม
ความรู้ความสามารถในการสอบสวน					
น้อย	7.0	20.0	32.0	4.0	15.8(63)
ปานกลาง	44.0	42.0	23.0	36.0	36.2(145)
มาก	49.0	38.0	35.0	60.0	48.0(192)
การค้นคว้าผู้ต้องหาและของกลาง					
น้อย	16.0	31.0	35.0	7.0	22.2(89)
ปานกลาง	48.0	42.0	25.0	43.0	39.5(158)
มาก	36.0	27.0	40.0	50.0	38.3(153)
การสอบปากคำ					
น้อย	11.0	56.0	36.0	12.0	28.8(115)
ปานกลาง	43.0	32.0	21.0	37.0	33.3(133)
มาก	46.0	12.0	43.0	51.0	38.1(152)
การรวบรวมพยานหลักฐาน					
น้อย	74.0	54.0	64.0	90.0	70.5(282)
ปานกลาง	15.0	22.0	13.0	6.0	14.0(56)
มาก	11.0	24.0	23.0	4.0	15.5(62)
ความตั้งใจปฏิบัติงานสอบสวน					
น้อย	10.0	56.0	43.0	10.0	29.8(119)
ปานกลาง	41.0	14.0	18.0	47.0	30.0(120)
มาก	49.0	30.0	39.0	43.0	40.3(161)

3.2. การรักษาคูณธรรมและจรรยาบรรณการสอบสวนคดีอาญา

คุณธรรมและจรรยาบรรณของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการสอบสวนคดีอาญา คือ การทำใจเป็นกลางทรงไว้ซึ่งความยุติธรรมและต้องการความจริงโดยบริสุทธิ์ใจ การรักษามผู้ต้องหาเป็นไปอย่างระมัดระวัง มิให้เป็นการขึ้นนำหรือชี้ช่องทางอย่างใดอย่างหนึ่ง การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดตัวชี้วัด คุณภาพและจรรยาบรรณของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการสอบสวนคดีอาญา 4 ด้าน คือ

- ความเป็นกลางระหว่างคู่กรณี
- การเต็มใจรับแจ้งความ
- การไม่บิดเบือนข้อเท็จจริงของคดี
- การให้ความคุ้มครองพยานในคดี

3.2.1 ความเป็นกลางระหว่างคู่กรณี

จากการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ต่อการให้ความเป็นกลางระหว่างคู่กรณีในการสืบสวนสอบสวนคดีอาญาของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยอำนวยความสะดวกยุติธรรม และให้ความเสมอภาคแก่คู่กรณีเพียงใด

ในภาพรวม พบว่า ร้อยละ 53.8 ของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีความเป็นกลางโดยอำนวยความสะดวกและความเสมอภาคแก่คู่กรณีอย่างมาก รองลงมาคือร้อยละ 35.5 เห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีความเป็นกลางเพียงปานกลาง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างสถานีตำรวจภูธรอื่น ๆ พบว่าสถานีตำรวจ ภูธรที่ประชาชนเห็นว่า มีความเป็นกลางและยุติธรรมมากที่สุดคือสถานีตำรวจภูธร ตำบลปากน้ำปราณซึ่งมีร้อยละ 68.0 และมีความเป็นกลางและยุติธรรมน้อยที่สุด คือสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ และสถานีตำรวจภูธรตำบลคลองวาฬ ซึ่งมีร้อยละ 14.0 และ 13.0 ตามลำดับ

3.2.2 การเต็มใจรับแจ้งความ

จากการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ต่อการเต็มใจรับแจ้งความของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ว่ามีเพียงใด . . .

ในภาพรวม พบว่า ร้อยละ 49.5 ของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจเต็มใจรับแจ้งความอย่างยิ่งเมื่อประชาชนมาติดต่อขอแจ้งความ และรองลงมาคือร้อยละ 36.0 เห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจเต็มใจรับแจ้งความปานกลาง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างสถานีตำรวจภูธรอื่น ๆ พบว่าสถานีตำรวจ ภูธรที่ประชาชนเห็นว่า เต็มใจรับแจ้งความมากที่สุดคือ สถานีตำรวจภูธرتำบลคลองวาฬ ซึ่งมีร้อยละ 57.0 และเต็มใจรับแจ้งความน้อยที่สุดคือ สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์และสถานีตำรวจภูธرتำบลปากน้ำปราณ ซึ่งมีร้อยละ 22.0

3.2.3 การไม่ปิดเบื้อนข้อเท็จจริงของคดี

จากการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ต่อการแสวงหาและรวบรวมพยานหลักฐาน และการไม่ปิดเบื้อนข้อเท็จจริงของคดี พบว่า สถานีตำรวจภูธรในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ว่ามีเพียงใด

ในภาพรวม พบว่า ร้อยละ 38.0 ของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติงานสอบสวนมีการปิดเบื้อนข้อเท็จจริงของคดี ขณะที่ร้อยละ 36.8 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติงานสอบสวนไม่ปิดเบื้อนข้อเท็จจริงของคดี

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างสถานีตำรวจภูธรอำเภอต่าง ๆ พบว่า สถานีตำรวจภูธรที่ประชาชนเห็นว่า ปฏิบัติงานสอบสวนโดยมีการปิดเบื้อนข้อเท็จจริงของคดีมากที่สุดคือ สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีร้อยละ 48.0 และไม่ปิดเบื้อนข้อเท็จจริงมากกว่าสถานีตำรวจภูธรแห่งอื่น คือสถานีตำรวจภูธرتำบลปากน้ำปราณ ซึ่งมีร้อยละ 49.0

3.2.4 การให้ความสำคัญพยานในคดี

จากการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ต่อการให้ความสำคัญพยานและให้ความสำคัญคุ้มครองพยานในคดีของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ว่ามีเพียงใด

ในภาพรวม พบว่า ร้อยละ 42.3 ของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความสำคัญพยานและให้ความสำคัญคุ้มครองพยานในคดีอย่างยิ่ง รองลงมาคือร้อยละ 39.0 เห็นว่าให้ความสำคัญและให้ความสำคัญคุ้มครองพยานในคดีปานกลาง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างสถานีตำรวจภูธรอำเภอต่าง ๆ พบว่า สถานีตำรวจภูธรที่ประชาชนเห็นว่า ให้ความสำคัญและให้ความสำคัญคุ้มครองพยานในคดีอย่าง

มาก คือ สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ กับสถานีตำรวจภูธรตำบลปากน้ำปราณ ซึ่งมีร้อยละ 47.0 และ 48.0 ตามลำดับ และให้ความสำคัญต่อการคุ้มครองพยานในคดีน้อย คือ สถานีตำรวจภูธรอำเภอบางสะพานน้อย ซึ่งมีร้อยละ 23.0

(ตามตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 ร้อยละของความคิดเห็นของประชาชนต่อการรักษาคุณธรรมและจรรยาบรรณในการสอบสวน จำแนกตามสถานีตำรวจภูธร

ความคิดเห็น	สภ.ต.คลองวาฬ อ.เมือง	สภ.อ.เมือง	สภ.ต. ปากน้ำปราณ อ.ปราณบุรี	สภ.อ. บางสะพานน้อย	รวม
ความเป็นกลางระหว่างคู่กรณี					
น้อย	13.0	14.0	10.0	6.0	10.8(43)
ปานกลาง	34.0	46.0	22.0	40.0	35.5(142)
มาก	53.0	40.0	68.0	54.0	53.7(215)
การเต็มใจรับแจ้งความ					
น้อย	5.0	22.0	22.0	9.0	14.5(58)
ปานกลาง	38.0	39.0	28.0	39.0	36.0(144)
มาก	57.0	39.0	50.0	52.0	49.5(198)
การไม่บิดเบือนข้อเท็จจริงของคดี					
น้อย	34.0	48.0	30.0	40.0	72.0(152)
ปานกลาง	20.0	26.0	21.0	34.0	25.3(101)
มาก	46.0	26.0	49.0	26.0	36.8(147)

ตารางที่ 12(ต่อ)

ความคิดเห็น	สภ.ค.คลองวาฬ อ.เมือง	สภ.อ.เมือง	สภ.ค. ปากน้ำปราณ อ.ปราณบุรี	สภ.อ. บางสะพานน้อย	รวม (N=400)
การให้ความคุ้มครองพยานในคดี					
น้อย	19.0	12.0	21.0	23.0	18.7(75)
ปานกลาง	38.0	41.0	31.0	46.0	39.0(156)
มาก	43.0	47.0	48.0	31.0	42.3(169)

3.3 การอำนวยความสะดวกในการสอบสวนคดีอาญา

การอำนวยความสะดวกในการสอบสวนคดีอาญา คือการดำเนินการสอบสวนคดีอาญาให้เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ก่อให้เกิดหลักประกันการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพขั้นมูลฐาน ซึ่งเป็นผลให้เกิดความสงบเรียบร้อยมากยิ่งขึ้น โดยยึดหลักความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมาย และให้ความสำคัญกับการป้องกันควบคุมไปกับการปราบปรามอาชญากรรม ทำให้การสอบสวนซึ่งเป็นกระบวนการยุติธรรมขั้นต้น สามารถพิสูจน์การกระทำผิดและเป็นหลักฐานเบื้องต้นในการพิจารณาในชั้นศาลอย่างมีประสิทธิภาพ

การศึกษาวิจัยการอำนวยความสะดวกในการสอบสวนคดีอาญาได้กำหนดตัวชี้วัดขึ้น 4 ด้าน ดังนี้

- การจับกุมผู้ต้องหาด้วยพยานหลักฐานชัดเจน
- การแจ้งสิทธิแก่ผู้ต้องหาเมื่อทำการจับกุม
- การควบคุมตัวผู้ต้องหาด้วยวิธีที่เหมาะสม
- ความเหมาะสมในการปล่อยผู้ต้องหาชั่วคราวระหว่างการสอบสวน

3.3.1 การจับกุมผู้ต้องหาด้วยพยานหลักฐานชัดแจ้ง

จากการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ต่อการจับกุมผู้ต้องหาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ว่ามีพยานหลักฐานที่แน่ชัดเพียงใด

ในภาพรวม พบว่า ร้อยละ 61.3 ของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจทำการจับกุมตัวผู้ต้องหาโดยมีพยานหลักฐานที่แน่ชัด และรองลงมาเป็นร้อยละ 25.5 เห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจทำการจับกุมผู้ต้องหาโดยมีการสืบสวนสอบสวนหาพยานหลักฐานเพียงปานกลาง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างสถานีตำรวจภูธรอำเภอต่าง ๆ พบว่า สถานีตำรวจภูธรที่ประชาชนเห็นว่า กระทำการจับกุมผู้ต้องหาโดยมีพยานหลักฐานแน่ชัดอย่างมาก คือ สถานีตำรวจภูธรตำบลปากน้ำปราณ ซึ่งมีร้อยละ 79.0 และเข้าทำการจับกุมโดยมีพยานหลักฐานไม่แน่ชัดเป็นบางครั้ง คือ สถานีตำรวจภูธรตำบลคลองวาฬ และสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีร้อยละ 19.0 และ 18.0 ตามลำดับ

3.3.2 การแจ้งสิทธิแก่ผู้ต้องหาเมื่อทำการจับกุม

จากการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ต่อการแจ้งสิทธิตามกฎหมายเมื่อเข้าทำการจับกุมผู้ต้องหาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ว่ามีเพียงใด

ในภาพรวม พบว่า ร้อยละ 53.1 ของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความสำคัญกับการแจ้งสิทธิแก่ผู้ต้องหาเมื่อเข้าทำการจับกุมมากที่สุด รองลงมาเป็นร้อยละ 26.8 เห็นว่าให้ความสำคัญปานกลาง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างสถานีตำรวจภูธรอำเภอต่าง ๆ พบว่า สถานีตำรวจภูธรที่ประชาชนเห็นว่า ให้ความสำคัญกับการแจ้งสิทธิแก่ผู้ต้องหาเมื่อเข้าทำการจับกุมมากที่สุด คือ สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีร้อยละ 57.0 และน้อยที่สุดคือ สถานีตำรวจภูธรตำบลปากน้ำปราณ ซึ่งมีร้อยละ 30.0

3.3.3 การควบคุมตัวผู้ต้องหาด้วยวิธีที่เหมาะสม

จากการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ต่อวิธีการควบคุมผู้ต้องหาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ว่ากระทำเกินความจำเป็นเพียงใด เช่น การใช้เครื่องพันธนาการต่าง ๆ เพื่อป้องกันการหลบหนีได้คำนึงถึงข้อหา พฤติกรรมในการกระทำความผิด และสถานะของตัวบุคคลเพียงใด

ในภาพรวม พบว่า ร้อยละ 41.0 ของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจควบคุมตัวผู้ต้องหาด้วยวิธีที่เหมาะสม รองลงมาคือร้อยละ 34.8 เห็นว่าใช้วิธีที่เหมาะสมปานกลาง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างสถานีตำรวจภูธรอื่น ๆ พบว่าสถานีตำรวจภูธรที่ประชาชนเห็นว่า ควบคุมตัวผู้ต้องหาด้วยวิธีที่เหมาะสมที่สุดคือ สถานีตำรวจภูธรรำบดปากน้ำปรกณ ซึ่งมีร้อยละ 49.0 และใช้วิธีที่เหมาะสมน้อยที่สุดคือสถานีตำรวจภูธรอำเภอบางสะพานน้อย ซึ่งมีร้อยละ 28.0

3.3.4 ความเหมาะสมในการปล่อยผู้ต้องหาชั่วคราวระหว่างการสอบสวน

จากการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับการใช้เหตุผลที่เหมาะสมในการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราวระหว่างการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ในภาพรวม พบว่า ร้อยละ 43.8 ของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ใช้เหตุผลที่เหมาะสมอย่างยิ่ง ในการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ปล่อยตัวผู้ต้องหา และรองลงมาคือร้อยละ 30.2 เห็นว่าใช้เหตุผลที่ไม่เหมาะสม ในการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราว

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างสถานีตำรวจภูธรอำเภอต่างๆ พบว่า สถานีตำรวจภูธรที่ประชาชนเห็นว่า ใช้เหตุผลที่เหมาะสมเกี่ยวกับการปล่อยตัวผู้ต้องหาเป็นมากที่สุด คือ สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีร้อยละ 51.0 และสถานีตำรวจภูธรที่ใช้เหตุผลเหมาะสมน้อยที่สุด คือ สถานีตำรวจภูธรรำบดคลองวาฬ ซึ่งมีร้อยละ 43.0

(ตามตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 ร้อยละของความคิดเห็นของประชาชนต่อการอำนวยความสะดวกในการ
สอบสวนจำแนกตามสถานีตำรวจภูธร

ความคิดเห็น	สภ.ต.คลองวาฬ อ.เมือง	สภ.อ.เมือง	สภ.ต. ปากน้ำปราณ อ.ปราณบุรี	สภ.อ. บางสะพานน้อย	รวม
การจับกุมผู้ต้องหาด้วยหลักฐานชัดเจน					
น้อย	19.0	18.0	10.0	6.0	13.3(53)
ปานกลาง	27.0	26.0	11.0	25.5	25.5(102)
มาก	54.0	56.0	79.0	61.3	61.3(245)
การแจ้งสิทธิแก่ผู้ต้องหาเมื่อทำการจับกุม					
น้อย	17.0	18.0	16.0	20.3	20.3(81)
ปานกลาง	33.0	25.0	30.0	26.8	26.6(107)
มาก	50.0	57.0	54.0	53.1	53.1(212)
การควบคุมตัวผู้ต้องหาด้วยวิธีการที่เหมาะสม					
น้อย	21.0	27.0	21.0	28.0	24.2(97)
ปานกลาง	44.0	32.0	30.0	33.0	34.8(139)
มาก	35.0	41.0	49.0	39.0	41.0(164)
ความเหมาะสมในการปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราว					
น้อย	43.0	26.0	26.0	18.0	30.2(121)
ปานกลาง	25.0	23.0	18.0	38.0	26.0(104)
มาก	32.0	51.0	48.0	44.0	43.8(175)

3.4. การจัดการงานสอบสวน

การจัดการงานสอบสวนก็เช่นเดียวกับการบริหารงานด้านอื่นๆ คือมุ่งให้งานบรรลุ ผลสำเร็จตรงตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการงานสอบสวนเป็นเรื่องเกี่ยวกับการจัดการให้งานสอบสวนสำเร็จเสร็จสิ้นโดยเร็ว จัดการให้คนทำงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ มีกำลังคนที่เหมาะสม มีการจัดส่วนงานที่เหมาะสมกำหนดหลักและแนวทางในการปฏิบัติงานที่ ชัดเจน เป็นต้น

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดตัวชี้วัดการบริหารงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 5 ด้าน ดังนี้

- การจัดกำลังเจ้าหน้าที่ออกปฏิบัติงาน
- จำนวนเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานสอบสวน
- การเร่งรัดการดำเนินคดี
- การประชาสัมพันธ์งานและองค์การ
- การยืดหยุ่นธรรมองค์การ

3.4.1 การจัดกำลังเจ้าหน้าที่ออกปฏิบัติงาน

จากการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ต่อการจัดกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจออกปฏิบัติงานว่ามีความเหมาะสมเพียงใด พบว่า

ในภาพรวม พบว่า ร้อยละ 42.1 ของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าการจัดกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจออกปฏิบัติงานของสถานีตำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความเหมาะสมอย่างยิ่ง รองลงมาคือร้อยละ 34.8 เห็นว่ามีความเหมาะสมปานกลาง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างสถานีตำรวจภูธรอื่น ๆ พบว่าสถานีตำรวจภูธรที่ประชาชนเห็นว่ามี การจัดกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจออกปฏิบัติงานเหมาะสมอย่างยิ่ง คือ สถานีตำรวจ ภูธรอำเภอบางสะพานน้อย ซึ่งมีร้อยละ 53.0 และมีความเหมาะสมน้อยที่สุด คือ สถานีตำรวจภูธรตำบลปากน้ำปราณ ซึ่งมีร้อยละ 32.0

3.4.2 จำนวนเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานสอบสวน

จากการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ต่อการกำหนดจำนวนเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานสอบสวนว่ามีความเหมาะสมสอดคล้องกับปริมาณงานคดีเพียงใด พบว่า

ในภาพรวม พบว่า ร้อยละ 36.5 ของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าแล้วสถานีตำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจเหมาะสมน้อย และร้อยละ 37.5 เห็นว่ากำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจมีความเหมาะสมปานกลาง ส่วนร้อยละ 26.0 เห็นว่ามีความเหมาะสมดี

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างสถานีตำรวจภูธรอื่น ๆ พบว่าสถานีตำรวจภูธรที่ประชาชนเห็นว่ามีกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานสอบสวนเหมาะสมที่สุดคือ สถานีตำรวจภูธรตำบลปากน้ำปราณ ซึ่งมีร้อยละ 40.0 และมีความเหมาะสมน้อยที่สุด คือ สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีร้อยละ 42.0

3.4.3 การเร่งรัดการดำเนินคดี

จากการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ต่อการเร่งรัดการดำเนินคดีของสถานีตำรวจภูธร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ในภาพรวม พบว่า ร้อยละ 37.8 ของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าแล้วสถานีตำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เร่งรัดการดำเนินคดีในระดับปานกลาง และร้อยละ 28.1 เห็นว่า มีการเร่งรัดการดำเนินคดีอย่างมาก อย่างไรก็ตามก็ติดกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 34.1 เห็นว่ามีการเร่งรัดการดำเนินคดีน้อย

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างสถานีตำรวจภูธรอื่น ๆ พบว่าสถานีตำรวจภูธรที่ประชาชนเห็นว่าการเร่งรัดการดำเนินคดีมากที่สุดคือสถานีตำรวจภูธรตำบลปากน้ำปราณ ซึ่งมีร้อยละ 37.0 และมีการเร่งรัดการดำเนินคดีน้อยที่สุด คือ สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีร้อยละ 41.0

3.4.4 การประชาสัมพันธ์งานและองค์การ

จากการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ต่อการจัดให้มีการประชาสัมพันธ์งานและองค์การของสถานีตำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ว่ามีเพียงใด

ในภาพรวม พบว่า ร้อยละ 34.0 ของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าในภาพรวมแล้วสถานีตำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีการประชาสัมพันธ์งานและองค์การให้ประชาชนรู้จักและเข้าใจในงานเป็นอย่างดี และร้อยละ 35.5 เห็นว่ามีการประชาสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และร้อยละ 32.5 เห็นว่ามีการประชาสัมพันธ์น้อย

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างสถานีตำรวจภูธรอื่น ๆ พบว่าสถานีตำรวจภูธรที่ประชาชนเห็นว่าการประชาสัมพันธ์มากที่สุด คือ สถานีตำรวจภูธรอำเภอบาง

สะพานน้อย ซึ่งมีร้อยละ 47.0 และมีการประชาสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีร้อยละ 46.0

3.4.5. การยึดวัฒนธรรมองค์การ

วัฒนธรรมองค์การของกรมตำรวจคือ บำบัดทุกข์ บำรุงสุข ให้กับประชาชน การสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ต่อการยึดวัฒนธรรมองค์การเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ว่ามีมากน้อยเพียงใด

ในภาพรวม พบว่า ร้อยละ 33.7 ของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าสถานีตำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ยึดวัฒนธรรมองค์การของกรมตำรวจเป็นหลักหรือแนวทางในการปฏิบัติงานอย่างยิ่ง และร้อยละ 39.0 เห็นว่ายึดวัฒนธรรมองค์การเพียงปานกลาง ส่วนร้อยละ 27.3 เห็นว่า ยึดวัฒนธรรมองค์การน้อยมาก

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างสถานีตำรวจภูธรอื่น ๆ พบว่าสถานีตำรวจภูธรที่ประชาชนเห็นว่ายึดวัฒนธรรมองค์การมากที่สุด คือ สถานีตำรวจภูธรอำเภอบางสะพานน้อย ซึ่งมีร้อยละ 48.0 และยึดวัฒนธรรมองค์การน้อยที่สุดคือ สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีร้อยละ 38.0

(ตามตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 ร้อยละของความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการงานสอบสวนจำแนกตาม
สถานีดำรวจภูธร

ความคิดเห็น	สภ.ค.คลองวาฬ อ.เมือง	สภ.อ.เมือง	สภ.ค. ปากน้ำปราณ อ.ปราณบุรี	สภ.อ. บางสะพานน้อย	รวม
การจัดกำลังเจ้าหน้าที่ออกปฏิบัติงาน					
น้อย	20.0	26.0	32.0	15.0	23.1(128)
ปานกลาง	42.0	44.0	21.0	32.0	34.8(139)
มาก	38.0	30.0	47.0	53.0	42.1(168)
จำนวนเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานสอบสวน					
น้อย	39.0	42.0	29.0	36.0	36.5(146)
ปานกลาง	40.0	38.0	31.0	41.0	37.5(150)
มาก	21.0	20.0	40.0	23.0	26.0(104)
การเร่งรัดการดำเนินคดี					
น้อย	25.0	41.0	38.0	32.3	34.1(136)
ปานกลาง	50.0	31.0	25.0	45.5	37.8(151)
มาก	25.0	28.0	37.0	22.2	28.1(112)
การประชาสัมพันธ์งานและองค์การ					
น้อย	26.0	46.0	36.0	22.0	32.5(130)
ปานกลาง	45.0	33.0	25.0	31.0	35.5(134)
มาก	29.0	21.0	39.0	47.0	34.0(136)
การยึดวัฒนธรรมองค์การ					
น้อย	23.0	38.0	37.0	11.0	27.3(109)
ปานกลาง	47.0	39.0	29.0	41.0	39.0(156)
มาก	30.0	23.0	34.0	48.0	33.7(135)

ส่วนที่ 4 ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน

การศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้กำหนดตัวชี้วัดความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงาน 5 ด้าน คือ

- ความรวดเร็วในการดำเนินคดี
- ความเอาใจใส่ช่วยเหลือประชาชน
- การให้คำชี้แจงแนะนำแก่ประชาชน
- การไม่เลือกปฏิบัติในการให้บริการประชาชน
- การให้ความอบอุ่นเป็นมิตรกับประชาชน

4.1 ความรวดเร็วในการดำเนินคดี

การสำรวจความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อความรวดเร็วในการดำเนินคดีของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ในภาพรวม พบว่า ร้อยละ 50.3 ของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีความรวดเร็วในการดำเนินคดีอย่างมาก รองลงมาคือร้อยละ 36.0 เห็นว่ามีความรวดเร็วในการดำเนินคดีปานกลาง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างสถานีตำรวจภูธรต่าง ๆ พบว่า สถานีตำรวจภูธรที่ประชาชนพึงพอใจ ในความรวดเร็วในการดำเนินคดีมากที่สุดคือสถานีตำรวจภูธรตำบลปากน้ำปราณ ซึ่งมีร้อยละ 71.0 และพึงพอใจในความรวดเร็วในการดำเนินคดีน้อยที่สุด คือ สถานีตำรวจภูธรอำเภอบางสะพานน้อย ซึ่งมีร้อยละ 25.0

4.2 ความเอาใจใส่ช่วยเหลือประชาชน

การสำรวจความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อการเอาใจใส่ช่วยเหลือประชาชนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ในภาพรวม พบว่า ร้อยละ 35.8 ของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจเอาใจใส่ช่วยเหลือประชาชนเป็นอย่างดี และร้อยละ 45.3 เห็นว่าเอาใจใส่ช่วยเหลือประชาชนปานกลาง ส่วนร้อยละ 19.1 เห็นว่าเอาใจใส่ช่วยเหลือประชาชนน้อย

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างสถานีตำรวจภูธรต่าง ๆ พบว่า สถานีตำรวจภูธรที่ประชาชนพึงพอใจในความเอาใจใส่ช่วยเหลือประชาชนมากที่สุด คือ สถานีตำรวจภูธรอำเภอบางสะพานน้อย ซึ่งมีร้อยละ 47.0 และพึงพอใจในความเอาใจใส่ช่วยเหลือประชาชนน้อยที่สุด คือ สถานีตำรวจภูธรตำบลปากน้ำปราณ ซึ่งมีร้อยละ 30.0

4.3 การให้คำแนะนำชี้แจงกับประชาชน

จากการสำรวจความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้คำแนะนำชี้แจงประชาชนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ในภาพรวม พบว่า ร้อยละ 39.6 ของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจให้คำแนะนำชี้แจงกับประชาชนเป็นอย่างดี รองลงมาคือร้อยละ 36.3 เห็นว่าให้คำแนะนำชี้แจงกับประชาชนปานกลาง ส่วนร้อยละ 24.0 เห็นว่าให้คำแนะนำชี้แจงกับประชาชนน้อย

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างสถานีตำรวจภูธรอื่นๆ พบว่า สถานีตำรวจภูธรที่ประชาชนพึงพอใจในการให้คำแนะนำชี้แจงกับประชาชนที่มากที่สุดคือ สถานีตำรวจภูธรตำบลคลองวาฬ ซึ่งมีร้อยละ 49.0 และพึงพอใจในการให้คำแนะนำชี้แจงกับประชาชนที่น้อยที่สุด คือ สถานีตำรวจภูธรตำบลปากน้ำปราณ ซึ่งมีร้อยละ 31.0

4.4 การไม่เลือกปฏิบัติในการให้บริการ

จากการศึกษาการให้บริการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ในภาพรวม พบว่า ร้อยละ 42.8 ของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติกรโดยไม่เลือกปฏิบัติกับประชาชนปานกลาง ส่วนร้อยละ 31.5 เห็นว่าไม่เลือกปฏิบัติในการให้บริการประชาชน และร้อยละ 25.8 เห็นว่ามีการเลือกปฏิบัติในการให้บริการประชาชน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างสถานีตำรวจภูธรต่างๆ พบว่า สถานีตำรวจภูธรที่ประชาชนพึงพอใจในการไม่เลือกปฏิบัติในการให้บริการประชาชนมากที่สุดคือ สถานีตำรวจภูธรอำเภอบางสะพานน้อย ซึ่งมีร้อยละ 41.0 และพึงพอใจในการไม่เลือกปฏิบัติในการให้บริการประชาชนน้อยที่สุด คือ สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีร้อยละ 41.0

4.5. การให้ความอบอุ่นเป็นมิตรกับประชาชน

จากการศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อการให้ความอบอุ่นเป็นมิตรกับประชาชนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ในภาพรวม พบว่า ร้อยละ 39.5 ของกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความอบอุ่นเป็นมิตรกับประชาชนเป็นอย่างดี รองลงมาคือร้อยละ 38.0 เห็นว่า ให้ความอบอุ่นเป็นมิตรกับประชาชนปานกลาง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างสถานีตำรวจภูธรอื่นๆ พบว่า สถานีตำรวจภูธรที่ประชาชนพึงพอใจในการให้ความอบอุ่นและเป็นมิตรกับประชาชนมากที่สุด คือ สถานีตำรวจภูธรอำเภอบางสะพานน้อย ซึ่งมีร้อยละ 57.0 และพึงพอใจในการให้ความอบอุ่นเป็นมิตรกับประชาชนน้อยที่สุด คือ สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์และสถานีตำรวจภูธรตำบลปากน้ำปราณ ซึ่งมีร้อยละ 35.0 และ 34.0 ตามลำดับ

(ตามตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานสอบสวนจำแนกตาม
สถานีดำรวจภูธร

ความคิดเห็น	สภ.ต.คลองวาฬ อ.เมือง	สภ.อ.เมือง	สภ.ต. ปากน้ำปราณ อ.ปราณบุรี	สภ.อ. บางสะพานน้อย	รวม
ความรวดเร็วในการดำเนินคดี					
น้อย	12.0	25.0	13.0	5.0	13.7(55)
ปานกลาง	40.0	56.0	16.0	32.0	36.0(144)
มาก	48.0	19.0	71.0	63.0	50.3(201)
ความเอาใจใส่ช่วยเหลือประชาชน					
น้อย	12.0	27.0	30.0	7.0	19.1(76)
ปานกลาง	53.0	54.0	28.0	46.0	45.3(181)
มาก	35.0	19.0	42.0	47.0	35.7(143)
การให้คำชี้แจงแนะนำแก่ประชาชน					
น้อย	14.0	19.0	4.0	4.0	9.0(36)
ปานกลาง	37.0	56.0	16.0	32.0	36.0(144)
มาก	49.0	17.0	61.0	54.0	42.0(168)
การไม่เลือกปฏิบัติในการให้บริการประชาชน					
น้อย	30.0	42.0	40.0	14.0	31.4(126)
ปานกลาง	52.0	45.0	29.0	45.0	42.8(171)
มาก	18.0	13.0	31.0	41.0	25.8(103)
การให้ความอบอุ่นเป็นมิตรกับประชาชน					
น้อย	14.0	35.0	34.0	7.0	22.5(90)
ปานกลาง	44.0	50.0	22.0	36.0	38.0(152)
มาก	42.0	15.0	44.0	57.0	39.5(158)

ส่วนที่ 5 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของประชาชน

การศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของประชาชนในงานสอบสวนคดีอาญา ได้แบ่งออกเป็น 2 ด้านคือ

- ปัญหาและอุปสรรคในการติดต่อกับงานสอบสวน
- ข้อเสนอแนะของประชาชนในงานสอบสวน

5.1 ปัญหาและอุปสรรคในการติดต่อกับงานสอบสวน

การสำรวจปัญหาและอุปสรรคของประชาชนในการติดต่อกับงานสอบสวน ครั้งนี้ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แสดงความคิดเห็นอย่างเสรีในคำถามเปิด และให้สามารถแสดงความคิดเห็นได้มากกว่าหนึ่งประเด็น ปรากฏว่ามีผู้แสดงความคิดเห็น รวมทั้งสิ้น 287 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.6 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ผลการสำรวจพบว่า (ตาม ตารางที่ 16)

เจ้าหน้าที่ตำรวจ

พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 72.5 มีปัญหาและอุปสรรคกับตัวเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยมีปัญหาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- จำนวนเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานสอบสวนมีน้อย แต่ละคนจะมีคดีในความรับผิดชอบจำนวนมาก ทำให้งานล่าช้า
- เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ตรงต่อเวลา ในบางครั้งต้องรอนาน
- เลื่อนนัดบ่อย ๆ ทำให้ประชาชนเสียเวลาในการมาติดต่อ
- ไม่เป็นกลาง ชอบลำเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
- ไม่ชอบบันทึกประจำวัน
- มีการเรียกผลประโยชน์จากประชาชน
- มีการข่มขู่ผู้ต้องหา
- พูดยาไม่สุภาพ เสียงดัง

งานสอบสวน

พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 40.1 มีปัญหาและอุปสรรคในงานสอบสวน โดยมีปัญหาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- ไม่ประชาสัมพันธ์วิธีปฏิบัติให้ประชาชนเข้าใจ
- การทำคดีล่าช้า

- ให้ความสำคัญเฉพาะบางคดี
- ไม่ได้กับความยุติธรรม
- บิดเบือนคดี

สถานที่

พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 25.4 มีปัญหาด้านอาคารสถานที่ โดยมีปัญหาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- อาคารสถานที่เก่าและไม่สะดวก
- ไม่มีที่ให้ประชาชนนั่งพัก
- ไม่มีที่จอดรถ
- รั้วรอบล้อม ไม่มีระบบระบายอากาศที่ดี

วัสดุอุปกรณ์

พบว่ากลุ่มตัวอย่าง 17.0 มีปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ โดยมีปัญหาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- ยานพาหนะไม่มีประสิทธิภาพ
- เครื่องถ่ายเอกสารเก่า ไม่มีประสิทธิภาพ
- อุปกรณ์สำนักงานไม่พร้อม

สรุป ประชาชนที่มาติดต่อกับงานสอบสวน มีปัญหามากที่สุด คือ ปัญหาด้านตัวเจ้าหน้าที่ตำรวจสอบสวน และรองลงมาคือมีปัญหากับงานสอบสวน

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของประชาชนที่มีปัญหาและอุปสรรคในการติดต่อกับงานสอบสวนจำแนกตามประเภทของปัญหา

ปัญหาและอุปสรรค	จำนวน N = 287	ร้อยละ
ปัญหาด้านตัวเจ้าหน้าที่ตำรวจ	208	72.5
ปัญหาด้านงานสอบสวน	115	40.1
ปัญหาด้านสถานที่	73	25.4
ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์	49	17.0

5.2 ข้อเสนอแนะของประชาชนในงานสอบสวน

จากการสำรวจความคิดเห็นและความพึงพอใจของประชาชนในการปฏิบัติงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรีในคำถามเปิด และให้สามารถแสดงความคิดเห็นได้มากกว่าหนึ่งประเด็น ปรากฏว่าประชาชนแสดงความคิดเห็นและเสนอแนะรวมทั้งสิ้น 310 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 77.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ผลการสำรวจพบว่า (ตามตารางที่ 17)

ร้อยละ 62.3 ของกลุ่มตัวอย่าง เสนอขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความเป็นธรรมในการดำเนินคดี ไม่เพิ่มข้อกล่าวหา รองลงมาคือร้อยละ 58.4 เสนอขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้วาจาที่สุภาพเรียบร้อย ไม่ข่มขู่ประชาชน ส่วนร้อยละ 41.9 เสนอขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติงานเป็นกลาง ไม่ลำเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ร้อยละ 39.7 เสนอขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติงานตรงต่อเวลา และให้ความสำคัญกับการนัดหมาย ร้อยละ 32.9 เสนอขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจตั้งใจปฏิบัติงาน และเร่งรัดงานคดีให้เสร็จเร็วที่สุด และร้อยละ 12.0 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุด เสนอขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติงานตามหน้าที่อย่างตรงไปตรงมา ไม่เรียกร้องผลประโยชน์ตอบแทนจากประชาชน

อย่างไรก็ดีเมื่อเรียงลำดับความคาดหวังหรือความต้องการจากประชาชนในการปฏิบัติงานสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ปรากฏผลดังนี้

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ
1	มีความเป็นธรรมในการดำเนินคดีไม่เพิ่มข้อกล่าวหา
2	พูดจาที่สุภาพเรียบร้อยไม่ข่มขู่ประชาชน
3	มีความเป็นกลางระหว่างคู่กรณี
4	ตรงต่อเวลาและให้ความสำคัญกับการนัดหมาย
5	เร่งรัดงานคดีให้เสร็จโดยเร็ว
6	ไม่เรียกร้องผลประโยชน์ตอบแทน

สรุป ข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการปฏิบัติงานสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ มากเป็นอันดับสูงสุดคือ มีความเป็นธรรมกับประชาชนไม่เพิ่มข้อกล่าวหา และอันดับสุดท้ายคือ การไม่เรียกร้องผลประโยชน์ตอบแทนจากประชาชน

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการปฏิบัติงานสอบสวน
จำแนกตามลักษณะข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ	จำนวน N = 287	ร้อยละ
1. พุดจาสุภาพเรียบร้อยกับประชาชนไม่ข่มขู่	181	58.4
2. มีความยุติธรรมในการดำเนินคดีไม่เพิ่มข้อกล่าวหา	193	62.3
3. ตรงต่อเวลาให้ความสำคัญกับการนัดหมาย	123	39.7
4. เป็นกลาง ไม่ลำเอียงเข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด	130	41.9
5. ตั้งใจปฏิบัติงาน และเร่งรัดงานคดีให้เสร็จโดยเร็ว	102	32.9
6. ไม่เรียกรับผลประโยชน์ตอบแทนจากประชาชน	37	12.0

การอภิปรายผล

การสอบสวน ตามประมวลวิธีพิจารณาความอาญา หมายถึง การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการรวบรวมพยาน หลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับความผิดที่ถูกกล่าวหาเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิด และเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำผิดมาฟ้องลงโทษ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่สอบสวน จะต้องเป็นผู้มีคุณภาพและจรรยาบรรณอย่างสูง โดยต้องทำใจเป็นกลางทรงไว้ซึ่งความยุติธรรม และต้องรีบกระทำการสอบสวนโดยไม่ชักช้า เพราะการสอบสวนล่าช้าจะทำให้เดือดร้อนแก่คู่กรณีและพยาน จนอาจทำให้ข้อเท็จจริงผันแปรไปได้ การสอบสวนต้องมีการจดบันทึกไว้ด้วย ซึ่งเรียกว่าสำนวนการสอบสวน

การศึกษาการสอบสวนคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นการศึกษาโดยการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานสอบสวนคดีอาญาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผลการสอบสวนได้พบว่ามีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

1. วิธีการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการสอบสวนคดีอาญา ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวนครึ่งต่อครึ่ง (ร้อยละ 52.0) ไม่ได้ปฏิบัติงานโดยใช้ความรู้

ความสามารถที่มีอยู่อย่างเต็มที่ และไม่ได้ตั้งใจปฏิบัติงานอย่างทุ่มเทให้กับงาน (ร้อยละ 59.7) ส่วนด้านการพิสูจน์หลักฐาน พบว่าได้ให้ความสำคัญน้อย (ร้อยละ 70.6) ผลการปฏิบัติงานสอบสวนดังกล่าวจึงทำให้เกิดความผิดพลาดในการรวบรวมพยานหลักฐาน ตลอดจนเกิดความผิดพลาดในการระบุตัวผู้กระทำความผิดขึ้นได้ นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินคดีทำให้เป็นไปอย่างช้าช้า ทำความเดือดร้อนให้แก่คู่กรณีและพยาน

อย่างไรก็ดีด้านการปฏิบัติต่อผู้ต้องหาในด้านการค้นตัวและของกลางและวิธีการสอบปากคำผู้ต้องหา ผู้เสียหาย และพยานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นไปอย่างระมัดระวัง และสุภาพเรียบร้อย จึงนำไปสู่การได้รับความร่วมมือจากทั้งผู้ต้องหา ผู้เสียหายและพยานในการรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความผิด

2. คุณธรรมและจรรยาบรรณของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการสอบสวน จากการศึกษาค้นคว้า พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่ (ร้อยละ 62.1) มีการบิดเบือนข้อเท็จจริงแห่งคดี ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความสำคัญกับการแสวงหาและรวบรวมพยานหลักฐานน้อยไป ผลที่เกิดขึ้นทำให้ผู้ที่ถูกจับกุมอาจจะไม่ใช่ผู้กระทำความผิดโดยแท้จริงได้ หรือผู้ที่กระทำความผิดอาจจะมีพยานหลักฐานอ่อนเกินไปจนไม่สามารถจับกุมนำตัวมาลงโทษได้

ในด้านความเป็นกลางระหว่างคู่กรณี การให้ความยุติธรรมและความเสมอภาคระหว่างคู่กรณี ได้พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวนครึ่งหนึ่ง ไม่มีความเป็นกลางเท่าที่ควร ดังนั้น เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรม การลำเอียงที่เกิดขึ้นจะทำให้คดีถูกบิดเบือนไปได้ ผู้ที่กระทำผิดอาจไม่ถูกจับกุมมาลงโทษ และผู้ไม่กระทำผิดอาจถูกจับกุมแทนเป็นต้น เป็นเหตุให้ผู้บริสุทธิ์ต้องได้รับความเดือดร้อน

3. การอำนวยความสะดวกในการสอบสวนคดีอาญาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จากการศึกษาค้นคว้า พบว่า ด้านการควบคุมตัวผู้ต้องหา เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวนครึ่งหนึ่ง ใช้วิธีรุนแรงเกินความจำเป็น เช่น การใช้เครื่องพันธนาการที่ป้องกันการหลบหนี ไม่ได้คำนึงถึงข้อหาพฤติกรรมในการกระทำความผิดและสถานะของตัวบุคคล ทั้ง ๆ ที่ผู้ต้องหาเป็นเพียงผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น อาจจะเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ใช้ก็ได้ การกระทำที่รุนแรงเกินไปย่อมจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ หากผู้ต้องหาไม่ได้กระทำความผิดจริง

ในด้านการปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราวระหว่างการสอบสวน พบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เหตุผลไม่เหมาะสมในการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราว (ร้อยละ 30.0) ทำให้ผู้ต้องหาเสียสิทธิ์อันพึงได้ที่จะได้รับอิสระภาพชั่วคราว และไม่มีโอกาสค้นหาพยานหลักฐานเพื่อต่อสู้คดี และพิสูจน์ความผิด การอำนวยความสะดวกจึงควรให้ความสำคัญด้านนี้เป็นพิเศษ

4. การจัดการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากการศึกษาพบว่า การจัดทำแจ้งเจ้าหน้าที่ออกปฏิบัติงานสืบสวน สอบสวน ส่วนใหญ่มีความเหมาะสม แต่การเร่งรัดการดำเนินคดีของสถานีตำรวจมีน้อย (ร้อยละ 71.9) แสดงให้เห็นถึง สถานีตำรวจภูธร ให้ความสำคัญด้านจำนวนกำลังพลมากกว่าผลการปฏิบัติงาน ซึ่งขัดกับหลักทั่วไปของการสอบสวนคดีอาญา เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องรีบกระทำการสอบสวนโดยไม่ชักช้า เพื่อมิให้เกิดความเดือดร้อนแก่คู่กรณีและพยาน

5. ความรู้ความเข้าใจของประชาชนในงานสอบสวน จากการศึกษาได้พบว่า ประชาชนที่มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องน้อย (ร้อยละ 65.1) และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนงานสอบสวนน้อย (ร้อยละ 41.8) สิ่งเหล่านี้ได้สะท้อนให้เห็นถึงการประชาสัมพันธ์งานและองค์การของสถานีตำรวจภูธร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ว่ามีน้อยด้วย (ร้อยละ 32.6) ประชาชนที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายและงานสอบสวนย่อมจะหลงเชื่อและตกเป็นเหยื่อผู้ไม่หวังดี หรือคู่กรณีอาจใช้เป็นช่องว่างในการเอาเปรียบได้

6. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานสอบสวนในภาพรวมจากการศึกษาได้พบว่า ปฏิบัติงานอย่างรวดเร็วในการดำเนินคดี (ร้อยละ 50.3) เอาใจใส่ช่วยเหลือประชาชนเป็นอย่างดี (ร้อยละ 64.4) ให้คำแนะนำชี้แจงกับประชาชน (ร้อยละ 63.6) ให้ความอบอุ่นและเป็นมิตรกับประชาชน (ร้อยละ 77.5) อย่างไรก็ตามการให้บริการประชาชนยังมีการเลือกปฏิบัติ (ร้อยละ 68.6) แสดงถึงความไม่ยุติธรรมและความลำเอียงในการให้บริการ ประชาชนยังคงมีอยู่อันจะเป็นผลให้คดีถูกบิดเบือนไปจากความเป็นจริงได้ และในที่สุดผู้กระทำผิดไม่ถูกจับกุมหรือผู้ถูกจับกุมกลับไม่ใช่ผู้กระทำความผิด เป็นต้น

อย่างไรก็ดี ในภาพรวมอาจกล่าวได้ว่า การปฏิบัติงานสอบสวนสร้างความพึงพอใจให้กับประชาชนในระดับต่ำ

บทที่ 5

สรุปและเสนอแนะ

สรุป

ผลการศึกษาวิจัย เรื่องความคิดเห็นและความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานสอบสวนคดีอาญา และการจัดการงานสอบสวน รวมทั้งการอำนวยความสะดวกในการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยให้ประชาชนเป็นผู้ประเมินผลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการปฏิบัติงานสอบสวนคดีอาญาของเจ้าหน้าที่ตำรวจให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนมากยิ่งขึ้น

ประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่มาติดต่อกับสถานีตำรวจภูธร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เกี่ยวกับคดีต่าง ๆ ซึ่งเป็นเพศชาย ร้อยละ 59.5 และเพศหญิงร้อยละ 40.5 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-40 ปี (ร้อยละ 62.8) มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและต่ำกว่า (ร้อยละ 64.6) มีอาชีพรับราชการ (ร้อยละ 24.5) พนักงานบริษัท (ร้อยละ 20.3) รับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 27.3) แม่บ้าน (ร้อยละ 10.8) และเกษตรกร (ร้อยละ 17.3) มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท ต่อเดือน (ร้อยละ 83.0)

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มาติดต่อกับสถานีตำรวจภูธร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้วยคดีลักทรัพย์ (ร้อยละ 26.8) รองลงมาคือ คดีจرائم และอุบัติเหตุ (ร้อยละ 23.2) คดีการพนัน (ร้อยละ 21.2) คดียาเสพติด (ร้อยละ 6.3) และ คดีทะเลาะวิวาท (ร้อยละ 17.2) และมีทั้งผู้เสียหาย (ร้อยละ 26.8) ผู้ต้องหา (ร้อยละ 15.5) พยานในคดี (ร้อยละ 8.0) และบุคคลอื่น ได้แก่ ทนายความ (ร้อยละ 22.0)

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจของประชาชนในงานสอบสวน

พบว่า ประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 67.6) มีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคดีบ้างเล็กน้อย และมีความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการปฏิบัติงานสอบสวนบ้างเล็กน้อยเช่นเดียวกัน (ร้อยละ 58.3)

2. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานสอบสวนคดีอาญา

การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานสอบสวนคดีอาญาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ ด้านวิธีการสอบสวนคดีอาญา ด้านการรักษาคุณธรรมและจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ด้านการอำนวยความสะดวกในการสอบสวน และด้านการจัดการงานสอบสวน ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

2.1 วิธีการสอบสวนคดีอาญา

พบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ใช้ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานสอบสวนอย่างเต็มที่มีร้อยละ 48.0

การค้นตัวผู้ต้องหาและของกลาง พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจทำการค้นตัวผู้ต้องหาและของกลางด้วยความสุภาพเรียบร้อยอย่างยิ่งมีร้อยละ 38.3

การสอบปากคำผู้ต้องหา ผู้เสียหาย และพยาน พบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ปฏิบัติการไปด้วยความระมัดระวังอย่างมากร้อยละ 38.1

การพิสูจน์ถ้อยคำและรวบรวมหลักฐานอันสำคัญแก่คดี พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้โดยมีร้อยละ 70.6

ความตั้งใจปฏิบัติงานสอบสวน พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจตั้งใจปฏิบัติงานสอบสวนอย่างยิ่งเพื่อให้คดีเสร็จเร็วขึ้นมีร้อยละ 40.3

2.2 การรักษาคุณธรรมและจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจวางตัวเป็นกลางให้ความยุติธรรม และความเสมอภาคแก่คู่กรณีอย่างมาก มีร้อยละ 53.8

การเต็มใจรับแจ้งความ พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจเต็มใจรับแจ้งความอย่างยิ่ง มีร้อยละ 49.5

การไม่เปิดเบื่อนข้อเท็จจริงแก่คดี พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติงานสอบสวนโดยเปิดเบื่อนข้อเท็จจริงแก่คดี มีร้อยละ 38.0

การให้ความคุ้มครองพยานในคดี พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความสำคัญกับการคุ้มครองพยานในคดีอย่างยิ่ง มีร้อยละ 42.3

2.3 การอำนวยความสะดวกในการสอบสวน

พบว่า ในด้านการจับกุมผู้ต้องหา เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทำการจับกุมโดยมีหลักฐานที่แน่ชัดอย่างมาก ว่าเป็นผู้กระทำความผิด มีร้อยละ 61.3

การแจ้งสิทธิแก่ผู้ต้องหา พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความสำคัญกับการแจ้งสิทธิแก่ผู้ต้องหาเมื่อเข้าทำการจับกุม มีร้อยละ 53.1

การควบคุมตัวผู้ต้องหา พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจ ควบคุมตัวผู้ต้องหาด้วยวิธีที่เกินความจำเป็นอย่างมาก เช่น การพันสนาการกันการหลบหนี มีร้อยละ 41.0

การปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราวระหว่างการสอบสวน พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมีเหตุผลที่เหมาะสมอย่างยิ่งในการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราว มีร้อยละ 43.8

เมื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอบสวนคดีระหว่างสถานีตำรวจภูธรอื่น ๆ ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สรุปผลได้ดังนี้

<u>การสอบสวนคดีอาญา</u>	<u>สถานีตำรวจที่พบมาก</u>	<u>สถานีตำรวจที่พบน้อย</u>
วิธีการสอบสวน		
1. การใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการปฏิบัติงาน	สภ.อ.บางสะพานน้อย	สภ.ต.ปากน้ำปราณ
2. คั้นตัวผู้ต้องหาและของกลางอย่างสุภาพเรียบร้อย	สภ.อ.บางสะพานน้อย	สภ.ต.ปากน้ำปราณ
3. สอบปากคำผู้ต้องหา ผู้เสียหาย และพยาน อย่างระมัดระวัง	สภ.อ.บางสะพานน้อย	สภ.อ.เมือง
4. ให้ความสำคัญกับการรวบรวมหลักฐาน	สภ.อ.เมือง	สภ.อ.บางสะพานน้อย
5. ปฏิบัติงานสอบสวนด้วยความตั้งใจและเร่งรัดคดี	สภ.ต.คลองวาฬ	สภ.อ.เมือง
คุณธรรมและจริยธรรม		
1. การวางตัวเป็นกลางระหว่างคู่กรณี	สภ.ต.ปากน้ำปราณ	สภ.อ.เมือง
2. การเต็มใจรับแจ้งความ	สภ.ต.คลองวาฬ	สภ.ต.คลองวาฬ
3. การไม่เปิดเบื่อนข้อเท็จจริงแห่งคดี	สภ.ต.ปากน้ำปราณ	สภ.อ.เมือง
4. การให้ความคุ้มครองพยานในคดี	สภ.อ.เมือง	สภ.อ.เมือง
	สภ.ต.ปากน้ำปราณ	สภ.อ.บางสะพานน้อย

การสอบสวนคดีอาญา	สถานีตำรวจที่พบมาก	สถานีตำรวจที่พบน้อย
การอำนวยความสะดวก		
1. การจับกุมผู้ต้องหาโดยมีหลักฐานแน่ชัด	สภ.ต.ปากน้ำปราบ	สภ.ต.คลองวาฬ สภ.อ.เมือง
2. การแจ้งสิทธิแก่ผู้ต้องหาเมื่อเข้าจับกุม	สภ.อ.เมือง	สภ.ต.ปากน้ำปราบ
3. การควบคุมตัวผู้ต้องหาด้วยวิธีที่เหมาะสมกับความจำเป็น	สภ.ต.ปากน้ำปราบ	สภ.อ.บางสะพานน้อย
4. การมีเหตุผลที่เหมาะสมในการปล่อยหรือไม่ปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราว	สภ.อ.เมือง	สภ.ต.คลองวาฬ

2.4. การจัดการงานสอบสวน

การศึกษาการจัดการงานสอบสวน ของสถานีตำรวจภูธร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แบ่งออกเป็น 5 ด้านคือ ด้านการจัดกำลังเจ้าหน้าที่ออกปฏิบัติงาน การกำหนดกำลังเจ้าหน้าที่ในงานสอบสวน การเร่งรัดการดำเนินคดี การประชาสัมพันธ์งานและองค์การ และการยืดยานธรรมองค์การ ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

การจัดกำลังเจ้าหน้าที่ออกปฏิบัติงาน พบว่า การจัดกำลังเจ้าหน้าที่ออกปฏิบัติงานในแต่ละครั้งมีความเหมาะสมอย่างยิ่งมีร้อยละ 42.1

การกำหนดกำลังเจ้าหน้าที่ในงานสอบสวน พบว่า กำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานสอบสวนมีความเหมาะสมปานกลาง มีร้อยละ 37.5

การเร่งรัดการดำเนินคดี พบว่า สถานีตำรวจภูธร เอาใจใส่เร่งรัดการดำเนินคดีปานกลางมีเพียงร้อยละ 37.8

การประชาสัมพันธ์งานและองค์การ พบว่า สถานีตำรวจภูธรมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนในงานและสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถานีตำรวจกับประชาชนมีร้อยละ 34.1

การยืดยานธรรมองค์การ พบว่า สถานีตำรวจภูธร ให้ความสำคัญกับยืดยานธรรมองค์การ โดยยึดคำขวัญของตำรวจที่ว่า “บำบัดทุกข์ บำรุงสุข” ให้กับประชาชนเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานปานกลาง มีร้อยละ 39.0

เมื่อศึกษาเปรียบเทียบการจัดการงานสอบสวน ระหว่างสถานีตำรวจภูธรอื่น ๆ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สรุปผลได้ดังนี้

<u>การจัดการงานสอบสวน</u>	<u>สถานีตำรวจที่พบมาก</u>	<u>สถานีตำรวจที่พบน้อย</u>
1. การจัดกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจออกปฏิบัติงาน งานมีความเหมาะสม	สภ.อ.บางสะพานน้อย	สภ.ต.ปากน้ำปรกณ
2. การกำหนดกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจใน งานสอบสวนมีความเหมาะสม	สภ.ต.ปากน้ำปรกณ	สภ.อ.เมือง
3. การเอาใจใส่เร่งรัดการดำเนินคดีให้เสร็จ เร็วขึ้น	สภ.ต.ปากน้ำปรกณ	สภ.อ.เมือง
4. การประชาสัมพันธ์งานและองค์การ สร้างความเข้าใจอันดีกับประชาชน	สภ.อ.บางสะพานน้อย	สภ.อ.เมือง
5. การยึดวัฒนธรรมองค์การเป็นหลักใน การปฏิบัติงาน	สภ.อ.บางสะพานน้อย	สภ.อ.เมือง

3. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานสอบสวน

การศึกษาความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานสอบสวน เป็นการศึกษาความพึงพอใจในผลการปฏิบัติงาน 5 ด้านคือ ความรวดเร็วในการดำเนินคดี ความเอาใจใส่ช่วยเหลือประชาชน การให้คำแนะนำชี้แจงแก่ประชาชน การให้บริการไม่เลือกปฏิบัติ การให้ความอบอุ่นเป็นมิตรกับประชาชน ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ความรวดเร็วในการดำเนินคดี พบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจมากมีร้อยละ 50.3

ความเอาใจใส่ช่วยเหลือประชาชน พบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจมากมีร้อยละ 35.8

การให้คำแนะนำชี้แจงแก่ประชาชน พบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจมากมีร้อยละ 39.6

การให้บริการไม่เลือกปฏิบัติ พบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจปานกลางมีร้อยละ 31.5

การให้ความอบอุ่นเป็นมิตรกับประชาชน พบว่าประชาชนมีความพึงพอใจอย่างมากมีร้อยละ 39.5

ในภาพรวมอาจกล่าวได้ว่า ประชาชนพึงพอใจในการปฏิบัติงานสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในระดับที่ต่ำ (ค่าเฉลี่ยของคะแนน = 2.545)

เมื่อสำรวจเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนในการปฏิบัติงานสอบสวน ระหว่างสถานีตำรวจภูธรอื่น ๆ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สรุปผลได้ดังนี้

<u>การปฏิบัติงานสอบสวน</u>	<u>สถานีตำรวจที่พึงพอใจมาก</u>	<u>สถานีตำรวจที่พึงพอใจน้อย</u>
1. ความรวดเร็วในการดำเนินคดี	สภ.ต.ปากน้ำปราน	สภ.อ.เมือง
2. ความเข้าใจใส่ช่วยเหลือประชาชน	สภ.อ.บางสะพานน้อย	สภ.ต.ปากน้ำปราน
3. การให้คำแนะนำชี้แจงแก่ประชาชน	สภ.ต.คลองวาฬ	สภ.อ.ปากน้ำปราน
4. การให้บริการไม่เลือกปฏิบัติ	สภ.อ.บางสะพานน้อย	สภ.อ.เมือง
5. การให้ความอบอุ่นและเป็นมิตรกับประชาชน	สภ.อ.บางสะพานน้อย	สภ.อ.เมือง สภ.ต.ปากน้ำปราน

4. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของประชาชนในงานสอบสวน

ปัญหาและอุปสรรคในการติดต่อกับงานสอบสวน พบว่า ประชาชนมีปัญหามากที่สุด (ร้อยละ 72.5) กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในด้านต่าง ๆ ได้แก่จำนวนเจ้าหน้าที่มีน้อย พฤติกรรมการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่ตรงต่อเวลา ไม่เป็นกลาง ไม่มีความยุติธรรม เรียกเรื่องผลประโยชน์จากประชาชน ข่มผู้ต้องหาและการใช้วาจาไม่สุภาพเรียบร้อย รองลงมา คือ มีปัญหากับงานสอบสวน (ร้อยละ 40.1) ซึ่งได้แก่ การดำเนินคดีล่าช้า ไม่เป็นธรรม มีการบิดเบือนคดี เป็นต้น ส่วนปัญหาเกี่ยวกับอาคารสถานที่มีไม่มากนัก (ร้อยละ 25.4) ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับความเก่าของอาคาร ความไม่สะอาดเรียบร้อยของอาคาร สถานที่จอดรถไม่เพียงพอที่สำหรับประชาชนนั่งพักไม่เพียงพอ และระบบระบายอากาศไม่ดี เป็นต้น และปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน ปรากฏว่ามีน้อยที่สุด (ร้อยละ 17.0) โดยมีปัญหากับยานพาหนะสำหรับปฏิบัติงานมีน้อยและไม่มีประสิทธิภาพ เครื่องใช้สำนักงานมีน้อยและไม่มีประสิทธิภาพ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะของประชาชนในงานสอบสวน พบว่า ประชาชนเสนอขอให้สถานีตำรวจปรับปรุงประเด็นแรก (ร้อยละ 62.3) คือให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความเป็นธรรมไม่บิดเบือนคดี และไม่เพิ่มข้อกล่าวหา ประเด็นต่อมาคือ ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจพูดจาสุภาพเรียบร้อยกับ

ประชาชน (ร้อยละ 58.4) และมีความเป็นกลางระหว่างคู่กรณี เปร่งรัดงานคดีให้เสร็จโดยเร็ว รวมทั้งไม่เรียกรับผลประโยชน์ตอบแทนจากประชาชน

สรุป ผลจากการวิจัยได้พบข้อบกพร่องของสถานีตำรวจภูธร ในเขตจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ สรุปได้ดังนี้

สภ.อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ พบว่าให้ความสำคัญน้อยกับ การสอบปากคำผู้ต้องหาอย่างระมัดระวัง การเร่งรัดคดี การวางตัวเป็นกลางระหว่างคู่กรณี การเต็มใจรับแจ้งความ การปิดเบี่ยงข้อเท็จจริงแห่งคดี การจับกุมผู้ต้องหาด้วยหลักฐานที่ชัดเจน การมีกำลังเจ้าหน้าที่ที่เหมาะสม การประชาสัมพันธ์ การยึดวัฒนธรรมองค์การ และการให้ความอบอุ่นเป็นมิตรกับประชาชน

สภ.อ.บางสะพานน้อย พบว่าให้ความสำคัญน้อยกับ การรวบรวมพยานหลักฐาน การคุ้มครองพยาน การใช้วิธีที่เหมาะสมในการควบคุมตัวผู้ต้องหา

สภ.ต.คลองวาฬ พบว่าให้ความสำคัญน้อยกับ การวางตัวเป็นกลางระหว่างคู่กรณี การจับกุมผู้ต้องหาด้วยหลักฐานที่ชัดเจน การใช้เหตุผลที่เหมาะสมในการปล่อยตัวผู้ต้องหา

สภ.ต.ปากน้ำปราณ พบว่าให้ความสำคัญน้อยกับ ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน การค้นตัวผู้ต้องหาและของกลางอย่างสุภาพ การแจ้งสิทธิเมื่อทำการจับกุม การมีกำลังเจ้าหน้าที่ที่เหมาะสม การให้ความช่วยเหลือและให้ความอบอุ่นเป็นมิตรกับประชาชน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการศึกษาวิจัย

ข้อบกพร่องของสถานีตำรวจภูธร ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานสอบสวนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยให้ประสพการณ์การทำงานของผู้วิจัยมาเป็นแนวทางในการเสนอแนะ ดังนี้

1.1 พัฒนาเจ้าหน้าที่ตำรวจสอบสวนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

จากการวิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติงานสืบสวนสอบสวนโดยไม่ได้ใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ รวมทั้งไม่ได้ตั้งในท่ามกลางงานอย่างเต็มที่ จึงทำให้เกิดความผิดพลาดในการรวบรวมพยานหลักฐาน และเกิดความล่าช้าในการดำเนินคดีผู้ต้องหา ผู้

เสียหาย และพยานได้รับความเดือดร้อน จากความแปรผันของข้อมูลหลักฐานนอกจากนี้ รูปแบบอาชกรรม มีความซับซ้อนและรุนแรงมากขึ้น ท้าทายความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างยิ่ง

จึงมีข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาเจ้าหน้าที่ตำรวจ ดังนี้

(1) สร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน

การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่และไม่ตั้งใจปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ อาจเนื่องมาจากขาดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติ ดังนั้น จึงควรสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจดังนี้

- ส่งเสริมสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้มีโอกาสก้าวหน้าในอาชีพตำรวจ โดยขยายโครงสร้างองค์กร เพิ่มจำนวนตำแหน่งให้มากขึ้น
- ปรับปรุงเงินเดือนค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เพิ่มมากขึ้น เช่น ปรับปรุงอัตราค่าเบี้ยเลี้ยง ปรับปรุงให้มีการจ่ายเงินค่าล่วงเวลา ปรับเงินเดือนในอัตราก้าวหน้ามากขึ้น
- ปรับปรุงสวัสดิการ ให้มีความหลากหลายยิ่งขึ้น เช่น สวัสดิการรถรับส่งบุตรข้าราชการตำรวจไปโรงเรียน สวัสดิการด้านที่พักอาศัยโดยจัดให้มีเงินกู้สำหรับข้าราชการเช่าซื้อที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง เป็นต้น

(2) แต่งตั้งบุคลากรให้ตรงกับสายงาน

เนื่องจากงานสอบสวนเป็นงานที่ต้องใช้ความรู้ ความสามารถและความชำนาญในงานสูง เพื่อให้รู้เท่าทันคนร้าย และสามารถพิสูจน์หลักฐานนำคนผิดมาลงโทษได้ การแต่งตั้งบุคคลให้รับผิดชอบงานสอบสวน กรมตำรวจควรให้ความสำคัญกับคุณสมบัติของบุคคลดังกล่าวข้างต้น เป็นหลัก หรือที่เรียกว่าแต่งตั้งบุคคลให้ตรงกับสายงาน และควรให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเป็นผู้พิจารณา

(3) ให้นายตำรวจระดับสารวัตรรับผิดชอบงานสอบสวนมากขึ้น

เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำหน้าที่สอบสวน ส่วนใหญ่เป็นนายตำรวจชั้นผู้น้อย คือนายตำรวจระดับรองสารวัตร (ยศ ร.ต.ต.-ร.ต.อ.) ส่วนนายตำรวจระดับสารวัตรขึ้นไป (ยศ พ.ต.ต.ขึ้นไป) จะทำหน้าที่สอบสวนน้อยลง และทำหน้าที่ควบคุมดูแลการสอบสวน และทำหน้าที่ด้านการบริหารสถานีตำรวจมากขึ้น ดังนั้น เพื่อแบ่งเบาปริมาณงานของรองสารวัตร และให้การดำเนินงานสอบสวนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กรมตำรวจจึงควรกำหนดนโยบายที่ชัดเจน ให้นายตำรวจระดับสารวัตรขึ้นไป รับผิดชอบงานสอบสวนมากขึ้น โดยถือว่าเป็นผู้มีความรู้ ความชำนาญ และผ่านงานคดีมามากกว่าระดับรองสารวัตร

(4) สนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้มีการพัฒนามากขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานสอบสวน และเพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้มีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานสูงขึ้น โดยการให้ทุนสำหรับศึกษาต่อในสถาบันการศึกษา ส่งเข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มเติมในหลักสูตรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน สนับสนุนให้มีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมผ่านทางสื่อมวลชน และจัดให้มีห้องสมุดเล็ก ๆ ในสถานีตำรวจเพื่อสำหรับการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เป็นต้น

1.2 ปรับปรุงระเบียบขั้นตอนการปฏิบัติงาน

จากการศึกษาวิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติงานล่าช้า การสอบสวนคดีอาญาไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สาเหตุส่วนหนึ่งที่ทำให้การปฏิบัติงานล่าช้า คือ ระเบียบขั้นตอนการปฏิบัติมีมาก การสอบสวนต้องดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ระเบียบกรมตำรวจ และระเบียบอื่น ๆ ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นขั้นตอนการปฏิบัติงานให้มากขึ้น เช่น การเพิ่มระเบียบการร้องทุกข์ การทำแผนประทุษกรรมคนร้าย เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่ได้นำมาเป็นหลักฐานที่ศาลจะใช้ในการพิจารณาลงโทษผู้กระทำผิด เป็นเพียงเพื่อควบคุมการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเท่านั้น ดังนั้น กรมตำรวจควรพิจารณาปรับปรุงกฎระเบียบใหม่ กฎหมายที่ล้าสมัย กฎหมายที่เพิ่มขึ้นตอนของงานโดยไม่จำเป็น ควรตัดทิ้งไป ให้คงไว้เฉพาะกฎระเบียบที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานเท่านั้น

1.3 ปรับปรุงพฤติกรรมการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

จากการศึกษาวิจัยพบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานสอบสวนที่สำคัญคือ พฤติกรรมการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยเฉพาะความไม่เป็นธรรมในการดำเนินคดี การเลือกปฏิบัติในการให้บริการ การไม่วางตัวเป็นกลางระหว่างคู่กรณี การพูดจาไม่สุภาพเรียบร้อย ความคาดหวังของประชาชนจึงต้องการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจปรับเปลี่ยนพฤติกรรมใหม่ ซึ่งแนวทางที่จะทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีพฤติกรรมการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน มีดังนี้

(1) จัดตั้งผู้รับความคิดเห็นจากประชาชน เพื่อให้ประชาชนสะท้อนพฤติกรรมการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร และผู้บังคับบัญชาควรให้ความสำคัญกับข้อมูลที่ได้รับจากผู้รับความคิดเห็นนี้ และนำไปดำเนินการอย่างจริงจัง เพื่อปรับปรุงพฤติกรรมการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ดีขึ้น

(2) ผู้บังคับบัญชาควรสอดส่องเอาใจใส่ในพฤติกรรมการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อมิให้เกิดมีการเอาเปรียบหรือกลั่นแกล้งประชาชน โดยอ้างข้อกฎหมายรวมทั้งเพื่อมิให้เกิดช่องทางการเรียกร้องผลประโยชน์ตอบแทนจากประชาชน

(3) ให้มีการลงโทษที่เด็ดขาดจริงจังกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ดังกล่าวข้างต้น และควรเพิ่มบทลงโทษที่รุนแรงขึ้น เพื่อให้หยาบจำ และไม่ประพฤติดังเดิม

(4) จัดหลักสูตรฝึกอบรมศีลธรรม จริยธรรมเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นระยะ ๆ เช่น ปีละ 2 ครั้ง (ทุก 6 เดือน) และหลักสูตรฝึกอบรมอื่น ๆ เช่น ความรู้ทั่วไป เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล และได้ตระหนักเพิ่มมากขึ้นว่า ประชาชนในยุคปัจจุบันหรือยุคโลกาภิวัตน์ มีการศึกษาสูงขึ้น มีข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยและมีระบบการสื่อสารที่ทันสมัย ความเกรงกลัวอิทธิพลหรืออำนาจนอกระบบลดน้อยลง เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงจำเป็นต้องปรับปรุงพฤติกรรมการทำงานใหม่ให้เป็นที่ยอมรับของประชาชน

1.4 ปลุกฝังจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองดีให้กับคนไทยทุกคน

จากการศึกษาวิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความสำคัญกับการควบคุมและคุ้มครองพยานน้อย ในความเป็นจริงประชาชนทั่วไปไม่ค่อยยินยอมเป็นพยานในคดีอาญา หรืออาจกล่าวได้ว่าไม่มีความสำนึกในการเป็นพลเมืองดี จึงเป็นภาระหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะแสวงหาและติดตามเชิญมาเป็นพยาน และแม้ว่าจะมีระเบียบในการควบคุมคุ้มครองพยานไว้เพื่อเป็นหลักประกันในความปลอดภัยของพยานก็ตาม แต่พยานมักจะหลบหนีไม่ยินยอมให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ จึงทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจถูกมองว่าให้ความสำคัญในเรื่องนี้น้อย แนวทางแก้ไขในเรื่องนี้จึงอยู่ที่ต้องปลุกฝังจิตสำนึกให้เกิดขึ้นกับคนไทยทุกคน ในการเป็นพลเมืองดีช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจปราบปรามโจรผู้ร้าย การปลุกฝังจิตสำนึกควรเริ่มตั้งแต่เยาว์วัย ในสถาบันการศึกษา นอกจากนี้ควรให้การยกย่องเชิดชูเมื่อมีผู้ทำหน้าที่พลเมืองดีเพื่อเป็นขวัญกำลังใจและเป็นตัวอย่างให้กับคนทั่วไปด้วย

1.5 สร้างความรู้ความเข้าใจในงานสอบสวนให้กับประชาชนมากยิ่งขึ้น

จากการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในข้อกฎหมาย และงานสอบสวนน้อย เมื่อเกิดคดีขึ้นจึงไม่ทราบแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้อง จำเป็นต้องพึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจขอคำแนะนำชี้แจงตลอดเวลา ก่อให้เกิดปัญหาต่อตัวเจ้าหน้าที่ตำรวจสอบสวนที่จะต้องชี้แจงให้ความรู้ความเข้าใจต่อประชาชนที่มาติดต่อราชการนอกเหนือจากงานตามอำนาจ

หน้าที่ทั้งนี้โดยการให้คำปรึกษาหารือ ชี้แจงข้อกฎหมาย อภิปรายผลและตัวอย่าง เป็นต้น จนบางครั้งทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานสอบสวนในหน้าที่รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะถูกบันทึกเวลาส่วนใหญ่ไปกับเรื่องดังกล่าว

แนวทางในการสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชนในงานสอบสวนมีดังนี้

- แนะนำเอกสารที่ต้องนำติดตัวเมืองไปติดต่อกับสถานีตำรวจ ได้แก่ บัตรประจำตัวประชาชน หนังสือเดินทางสำหรับคนต่างด้าว ใบสำคัญแสดงการเป็นตัวแทนของผู้อื่นและอื่น ๆ ทั้งในเรื่องการแจ้งความคดีต่าง ๆ การขออนุญาตต่าง ๆ รวมทั้งการขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมผู้กระทำผิด

- แนะนำกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประชาชนควรรู้
- แนะนำขั้นตอนการดำเนินคดีที่ประชาชนจะต้องเกี่ยวข้อง
- แนะนำขั้นตอนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ประชาชนเข้าใจ
- ให้ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการป้องกันตนเองและทรัพย์สิน

ฯลฯ

การประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนดังกล่าวข้างต้น อาจทำได้โดย

- (1) จัดโต๊ะประชาสัมพันธ์ ชี้แจง แนะนำเมื่อประชาชนมีข้อสงสัย หรือปฏิบัติตนไม่ถูกต้อง
- (2) จัดทำแผ่นพับ ป้าย แสดงวิธีปฏิบัติและขั้นตอนของงานโดยย่อให้ประชาชนอ่านและศึกษาให้เข้าใจ
- (3) จัดทำหนังสือคู่มือสำหรับประชาชน
- (4) จัดทำเอกสารแผ่นพับแจกให้กับประชาชน
- (5) กระจายเสียงตามสายเปิดในสถานีตำรวจเป็นช่วงเวลา เช่น ในช่วงเช้า และช่วงบ่าย
- (6) จัดทำแผ่นพับ ป้าย แนะนำตัวเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ผู้บังคับบัญชาสูงสุดลงมา พร้อมภาพถ่ายติดให้ประชาชนได้ทราบ

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรให้มากขึ้น เช่น ปัจจัยด้านขวัญ กำลังใจของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ปัจจัยด้านนโยบายของกรมตำรวจ นอกจากนี้ยังควรศึกษาให้ละเอียดลึกซึ้งในการบริหารงานสอบสวนของสถานีตำรวจในบางลักษณะงาน เช่น ระเบียบขั้นตอนการปฏิบัติงาน, การสร้างความร่วมมือจากประชาชน, ปริมาณงานคดี, การสนับสนุนงานสอบสวนด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย เป็นต้น ซึ่งลักษณะการปฏิบัติงานดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อความคิดเห็นของประชาชนได้ และควรศึกษาวิจัยสถานีตำรวจ ภูธรในพื้นที่แห่งอื่น เพื่อเปรียบเทียบลักษณะการทำงานและความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานสอบสวนเพื่อจะได้ผลสรุปที่กว้างขวางยิ่งขึ้น และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทั่วไป

บรรณานุกรม

- กุลธน ธนาพงศธร, “ประโยชน์และการบริหาร” ใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, สาขา
วิชาวิทยาการจัดการ, เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารงานบุคคล พิมพ์
ครั้งที่ 7 นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2530.
- จำลอง เงินดี. จิตวิทยาสังคม ภาควิชาจิตวิทยาสังคม คณะสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา
(เอกสารประกอบการเรียน), มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.
- ฐิธิพ ช่อนโคกสูง. จิตวิทยาสังคม, กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- ไชยยศ เหมะรัชตะ และคณะ. รายงานการวิจัยเรื่อง ปัญหาสังคมที่มีผลต่อความ
ปลอดภัยชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน ของชาวกรุงเทพมหานคร เล่ม 2,
โดยทุนพัฒนาประสิทธิภาพทางวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- ทิตยา สุวรรณะชญ. จิตวิทยาสังคม. พระนคร : ลาดพร้าว, 2529.
- ทองเกียรติ วาทะกุล, พ.ศ.ศ., “ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของสถานี
ตำรวจภูธรศึกษากรณีสถานีตำรวจภูธรอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสา
คร” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2540.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. เอกสารประกอบการบรรยายจิตวิทยาชั้นสูง ปีการศึกษา
2524. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ การวัด การเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย. กุ
งเทพฯ : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2526.
- ประยูร กาญจนดุล, กฎหมายปกครอง. พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2491.
- ปราศรัย สังขทรัพย์, ร.ศ.ศ. “ความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของข้าราชการ
ตำรวจระดับรองสารวัตรในกองกำลังพล และสถานีตำรวจนครบาล” วิทยา
นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523.
- ปิยะ สุขประเสริฐ, ร.ศ.ศ. “ทัศนะของประชาชนต่อประสิทธิภาพของตำรวจระดับสตา
นีตำรวจการบริการประชาชน: ศึกษาเฉพาะกรณีสถานีตำรวจนครบาลบาง
ยี่เรือ” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.
- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. อาชญาวิทยา : สหวิทยาการว่าด้วยปัญหาอาชญากรรม. กุ
งเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

ผจงจิตต์ อธิคมนันท์. สังคมวิทยาว่าด้วยอาชญากรรมและการลงโทษ, กรุงเทพฯ : บริษัทประชาชนจำกัด, 2525.

วรเดช จันทรศร. "สาเหตุของอาชญากรรม ทฤษฎีและแนวความคิดที่เกี่ยวข้อง" วารสาร พัฒนบริหารศาสตร์, ปีที่ 19 (ม.ค. 2522).

สมเกียรติ พ่วงทรัพย์, พ.ศ.ศ. "ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสัมฤทธิ์ภาพในการปฏิบัติหน้าที่ สอบสวน" วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524.

สุรเทพ ช่างงาม และคณะ, "สัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่อง การวิเคราะห์ผลตอบแทนด้านการเงินและความพึงพอใจของผู้รับบริการ โครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดนครราชสีมา" คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2534.

สุวัณชัย ใจหาญ, พ.ศ.ศ., ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เล่ม 1, กรุงเทพมหานคร : การพิมพ์พระนคร, 2522.

อมร จันทรสมบูรณ์. "บทบาทของอัยการกับการสอบสวนคดีอาญา", วารสารนิติศาสตร์ ฉบับที่ 2 ปีที่ 9.

อมร ราชณรงค์, ร.ศ.ศ., "องค์ประกอบของการบริหารที่มีอิทธิพลต่อการสอบสวนคดีอาญาของพนักงานสอบสวน : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานสอบสวนปฏิบัติงานในระดับกองบัญชาการตำรวจนครบาล", วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต , มหาวิทยาลัยมหิดล, 2524.

Frod W. Riggs, "A Model For The Study of Thai Society" วารสารรับประศาสนศาสตร์ ปีที่ 1 ฉบับที่ 4 (เมษายน 2504)

Max Weber, The Theory of Social and Economic Organization. Trans. by A.M. Handerson and Talcott Parson, New York : The Free Press, 1966.

Olsen Morvine, The Process of Social Organization : Power in Social System. 2nd ed., New York : Holt, Rinehort and Winston, 1978.

Herzberg, Frederick. Work and the Nature of Man. Grosby Lockwood Staples, London ,1974.

ภาคผนวก

- (1) แบบสอบถาม
- (2) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- (3) ตำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แบบสอบถาม

เรื่อง

ความคิดเห็นและความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานสอบสวน
ของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

☐

1. เพศชาย

☐

2. เพศหญิง

2. อายุ

☐

1. ต่ำกว่า 21 ปี

☐

2. 21 - 30 ปี

☐

3. 31 - 40 ปี

☐

4. 41 - 50 ปี

☐

5. 51 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

☐

1. ประถมศึกษา

☐

2. มัธยมศึกษา

☐

3. อาชีวศึกษา

☐

4.ปริญญาตรี

☐

5. สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพในปัจจุบัน

☐

1. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

☐

2. ลูกจ้าง/พนักงานบริษัท

☐

3. ผู้ใช้แรงงาน (รับจ้าง)

☐

4. แม่บ้าน

☐

5. อื่นๆ ได้แก่.....

5. รายได้ต่อเดือน

☐

1. ไม่เกิน 5,000 บาท

☐

2. 5,001 - 10,000 บาท

☐

3. 10,001 - 50,000 บาท

☐

4. มากกว่า 50,000 บาท

6. สถานีตำรวจภูธรที่มาติดต่อในครั้งนี้คือ

☐

1. สภ.ต.คลองวาฬ

☐

2. สภ.อ.เมืองประจวบฯ

☐

3. สภ.ต.ปากน้ำปราณ

☐

4. สภ.อ.บางสะพานน้อย

7. ท่านมาพบกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในครั้งนี้เกี่ยวกับคดีอะไร

1.

2.

8. สถานะภาพของผู้มาติดต่อ

☐ 1. ผู้เสียหาย

☐ 2. ญาติผู้เสียหาย

☐ 3. ผู้ถูกกล่าวหา

☐ 4. ญาติผู้ถูกกล่าวหา

☐ 4. พยาน

☐ 5. อื่นๆ.....

9. บุคคลที่ร่วมมากับท่านในการมาติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจครั้งนี้คือใคร

☐ 1. มาลำพังคนเดียว

☐ 2. มากับญาติ

☐ 3. มากับทนายความ

☐ 4. อื่นๆ.....

ส่วนที่ 2. ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ปัจจัย

มากที่สุด

มาก

ปานกลาง

น้อย

น้อยที่สุด

วิธีการสอบสวนคดีอาญา

1. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่เพียงใดในการสอบสวน

☐ ☐ ☐ ☐ ☐

2. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติการด้วยความสุภาพในการตรวจค้นตัวผู้ต้องหาและของกลางเพียงใด

☐ ☐ ☐ ☐ ☐

3. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติการด้วยความระมัดระวังไม่ชี้หน้าในการสอบปากคำผู้ต้องหาหรือผู้เสียหายหรือพยานเพียงใด

☐ ☐ ☐ ☐ ☐

4. เจ้าหน้าที่ตำรวจตั้งใจปฏิบัติงานเพื่อเร่งรัดงานคดีเพียงใด

☐ ☐ ☐ ☐ ☐

5. เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความสำคัญกับการพิสูจน์ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานสำคัญเพียงใด

☐ ☐ ☐ ☐ ☐

ปัจจัย มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

การอำนวยความสะดวกในการสอบสวนคดีอาญา

ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความยุติธรรมในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เพียงใด

6. การจับกุมผู้ต้องหากระทำโดยมีหลักฐานแน่ชัดเพียงใด

☐ ☐ ☐ ☐ ☐

7. ได้มีการแจ้งสิทธิตามกฎหมายให้ผู้ต้องหาทราบเพียงใด

☐ ☐ ☐ ☐ ☐

8. มีการควบคุมตัวผู้ต้องหาด้วยวิธีที่เหมาะสมเพียงใด

☐ ☐ ☐ ☐ ☐

9. การให้ประกันหรือไม่ประกันตัวผู้ต้องหาชั่วคราวมีเหตุผลที่เหมาะสมเพียงใด

☐ ☐ ☐ ☐ ☐

การรักษาคุณธรรมและจรรยาบรรณของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีคุณธรรมและจรรยาบรรณในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เพียงใด

10. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความเสมอภาคแก่คู่กรณีเพียงใด

☐ ☐ ☐ ☐ ☐

11. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่เต็มใจรับแจ้งความเพียงใด

☐ ☐ ☐ ☐ ☐

12. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการบิดเบือนคดีหรือตั้งข้อหาเพิ่มเพียงใด

☐ ☐ ☐ ☐ ☐

13. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความสำคัญและคุ้มครองพยานในคดีอาญาเพียงใด

☐ ☐ ☐ ☐ ☐

ส่วนที่ 3. ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

1. ท่านได้รับบริการที่สะดวกรวดเร็วเพียงใดเมื่อท่านมาติดต่อเกี่ยวกับคดี

☐ ☐ ☐ ☐ ☐

2. ท่านได้รับการดูแลเอาใจใส่ช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเพียงใด

☐ ☐ ☐ ☐ ☐

ปัจจัย	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3. เมื่อท่านปฏิบัติไม่ถูกต้อง ท่านได้รับคำแนะนำหรือชี้แนะจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเพียงใด	☐	☐	☐	☐	☐
4. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เลือกปฏิบัติในการให้บริการประชาชนเพียงใด	☐	☐	☐	☐	☐
5. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความเป็นมิตรและความอบอุ่นกับท่านเพียงใด	☐	☐	☐	☐	☐

ส่วนที่ 4. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานสอบสวน

- ท่านมีความรู้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคดีของท่านเพียงใด
☐ 1. ไม่มีความรู้ ☐ 2. มีความรู้บางเรื่อง
☐ 3. มีความรู้เล็กน้อย ☐ 4. มีความรู้เป็นอย่างดี
- ท่านทราบหรือไม่ว่าส่วนงานที่ท่านกำลังติดต่อนี้คือส่วนงานอะไร
☐ 1. ไม่ทราบเลย ☐ 2. งานธุรการ
☐ 3. งานป้องกันและปราบปราม ☐ 4. งานสืบสวน
☐ 5. งานสอบสวน ☐ 6. งานจราจร
- ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานสอบสวนเพียงใด
☐ 1. ไม่ทราบเลย ☐ 2. ทราบบ้างเล็กน้อย
☐ 3. ทราบรายละเอียดบางขั้นตอน ☐ 4. ทราบรายละเอียดทุกขั้นตอน

ส่วนที่ 5. การจัดการงานสอบสวนของสถานีตำรวจภูธร

ปัจจัย	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านคิดว่าสถานีตำรวจจัดกำลังเจ้าหน้าที่ออกปฏิบัติงานมีความเหมาะสมเพียงใด	☐	☐	☐	☐	☐
2. ท่านคิดว่าสถานีตำรวจมีกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานสอบสวนเหมาะสมเพียงใด	☐	☐	☐	☐	☐

ปัจจัย	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3. ท่านคิดว่าสถานีตำรวจเร่งรัดการดำเนินคดีให้เสร็จเร็วขึ้นเพียงใด	☐	☐	☐	☐	☐
4. ท่านคิดว่าสถานีตำรวจมีการประชาสัมพันธ์งานและองค์การให้ประชาชนรู้จักเพียงใด	☐	☐	☐	☐	☐
5. คำขวัญที่ว่า "บำบัดทุกข์ บำรุงสุขประชาชน" ท่านคิดว่าการให้บริการของสถานีตำรวจแห่งนี้เป็นไปตามคำขวัญเพียงใด	☐	☐	☐	☐	☐

ส่วนที่ 8 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ

1. ในการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในสถานีตำรวจแห่งนี้ ท่านพบปัญหาหรืออุปสรรคอะไรบ้าง
 - (1)
 - (2)
 - (3)
2. ท่านมีข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานสอบสวนและงานอื่นๆ อะไรบ้าง
 - (1)
 - (2)
 - (3)

.....

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1. ประวัติความเป็นมา

เมืองประจวบคีรีขันธ์ เดิมชื่อ เมืองนารัง เมื่อเสียกรุงศรีอยุธยาแก่พม่า ครั้งที่ 2 เมืองนารังได้ถูกทิ้งร้างไปจนถึงรัชกาลที่ 2 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ จึงได้สร้างเมืองใหม่ที่คลองบางนางรมแล้วย้ายที่ตั้งของเมืองไปตั้งที่เมืองกุย ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 4 ได้เปลี่ยนชื่อเมืองกุย เป็นเมืองประจวบคีรีขันธ์ แต่ตัวศาลาที่ว่าการเมืองยังคงตั้งอยู่ที่อำเภอกุยบุรี ในสมัยรัชกาลที่ 5 ได้รวมเมืองปราณบุรี เมืองประจวบ และเมืองกำเนิดคนพคุณเข้าเป็นเมืองเดียวกัน พระราชทานนามเมืองว่า เมืองปราณบุรี ตั้งที่ว่าการอยู่ที่อำเภอเกาะหลัก ส่วนเมืองปราณบุรีเดิมให้คงเรียกว่า เมืองปราณ มีฐานะเป็นอำเภอ ในสมัยรัชกาลที่ 6 ทรงเห็นว่าชาวบ้านยังคงเรียก เมืองปราณ สับสนกับชื่อ เมืองปราณบุรี จึงทรงราชการย้ายมาตั้งที่เมืองเกาะหลัก จึงทรงโปรดเกล้าให้เปลี่ยนชื่อเมืองปราณบุรีเป็นเมืองประจวบคีรีขันธ์จนถึงปัจจุบัน

2. ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคกลางของประเทศไทย อยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 12 องศา 31 ลิปดาเหนือ เส้นแวงที่ 99 องศา 9 ลิปดาตะวันออก กับ 100 องศา 1 ลิปดาตะวันออก ความยาวจากทิศเหนือจดทิศใต้ประมาณ 212 กิโลเมตร และชายฝั่งทะเลอ่าวไทยยาวประมาณ 225 กิโลเมตร ส่วนที่แคบที่สุดของประเทศอยู่ในเขตตำบลคลองวาฬ อำเภอเมือง จากอ่าวไทยถึงเขตแดนพม่า 12 กิโลเมตร ระยะทางจากกรุงเทพฯตามทางหลวงแผ่นดินสายเอเชียหมายเลข (ถนนเพชรเกษม) ประมาณ 323 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 4 ชั่วโมงเศษ และตามเส้นทางรถไฟสายใต้ ประมาณ 318 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 6 ชั่วโมง

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีพื้นที่ทั้งหมด 6,357.62 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 3,973,512.50 ไร่ โดยมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	จดอำเภอชะอำ และอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี
ทิศใต้	จดอำเภอปะทิว และอำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร
ทิศตะวันออก	จดอ่าวไทย
ทิศตะวันตก	จดประเทศเมียนมาร์

3. ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะพื้นที่โดยทั่วไปของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีความลาดชันจากทิศตะวันตกซึ่งเป็นเทือกเขาตะนาวศรีลงสู่ด้านตะวันออกซึ่งเป็นอ่าวไทยสภาพพื้นที่ของจังหวัดมีลักษณะเป็นลูกคลื่นลอนลาดถึงลอนชัน มีภูเขาโคกกระจายอยู่เป็นหย่อม ๆ และกระจายเป็นแนวเหนือใต้และแบ่งออกเป็นสองแนว คือ แนวตอนกลางของพื้นที่ และแนวตะวันออกซึ่งใกล้กับฝั่งทะเล (เทือกเขาสำคัญ ได้แก่ เทือกเขาสาร้อยชอด มีความสูงโดยเฉลี่ยของเทือกเขาด้านตะวันออกประมาณ 750 เมตร เหนือระดับ

น้ำทะเลสูงสุด 1,215 เมตร ต่ำสุด 306 เมตร ส่วนความสูงจากระดับน้ำทะเลแถบชายฝั่งด้านตะวันออก โดยเฉลี่ยประมาณ 1 - 5 เมตร) ส่วนใหญ่ของพื้นที่เป็นภูเขาที่ถูกกัดเซาะ หุบเขา กลายตัวอยู่กับที่ มีแม่น้ำลำธารทั้งเล็กและใหญ่ไหลผ่านพื้นที่ มีแนวไหลจากด้านตะวันตกไปยังด้านตะวันออก แม่น้ำที่สำคัญ ได้แก่ แม่น้ำปราณบุรี ซึ่งไหลผ่านอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี คลองบางสะพานอยู่ในเขตอำเภอ บางสะพาน คลองกุยอยู่ในเขตอำเภอกุยบุรี และไหลผ่านบ้านยางชุม

4. ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นแบบฝนเมืองร้อนเฉพาะฤดู คือ ภูมิอากาศแบบกึ่งแห้งแล้ง โดยทั่วไปไม่ร้อนและไม่หนาวจนเกินไป ความชื้นของอากาศปานกลาง เนื่องจากอยู่ใกล้ทะเล ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดปีประมาณร้อยละ 78 อุณหภูมิโดยเฉลี่ยประมาณ 27 องศาเซลเซียส (สูงสุดประมาณ 37 องศาเซลเซียส และต่ำสุดประมาณ 16 องศาเซลเซียส) แบ่งออกเป็น 3 ฤดู ได้แก่

ฤดูฝน จะเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมจนถึงเดือนพฤศจิกายน เป็นระยะเวลาประมาณ 7 เดือน โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งพัดมาจากมหาสมุทรอินเดีย โดยฝนจะตกหนัก ในเดือนพฤษภาคม แล้วฝนจะทิ้งช่วงในเดือนมิถุนายนและกรกฎาคม หลังจากนั้นฝนจะตกหนักช่วงเดือน สิงหาคมถึงพฤศจิกายน

ฤดูหนาว จะเริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคมถึงปลายเดือนกุมภาพันธ์ โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งจะพัดพาอากาศแห้งและหนาวเย็นมา

ฤดูร้อน จะเริ่มตั้งแต่ปลายเดือนมีนาคมถึงปลายเดือนเมษายน โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งพัดมาจากบริเวณความกดอากาศสูงในทะเลจีนใต้ โดยพัดเอาความร้อนขึ้นมา

5. การแบ่งเขตการปกครอง

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 7 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ 45 ตำบล 397 หมู่บ้าน มีหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล 42 แห่ง เทศบาลเมือง 1 แห่ง เทศบาลตำบล 1 แห่ง และสุขาภิบาล 13 แห่ง

6. ประชากร

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2539 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีประชากรรวมทั้งสิ้น 463,032 คน เป็นชาย 234,000 คน และเป็นหญิง 229,032 คน ความหนาแน่นของประชากรประมาณ 73 คน/ตารางกิโลเมตร

7. แหล่งน้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติส่วนใหญ่เป็นสายสั้น ๆ ที่เป็นอิสระแยกจากกันและไหลลงอ่าวไทย ส่วนใหญ่อยู่ในสภาพตื้นเขิน จะมีน้ำมากเฉพาะในช่วงฤดูฝน ส่วนในฤดูแล้งจะมีน้ำบางบางส่วน ซึ่งให้ประโยชน์ในด้านการเกษตรได้บ้างเพียงส่วนน้อย แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญในจังหวัดมี ดังนี้

- | | |
|------------------|--|
| - แม่น้ำปรางบุรี | ยาวประมาณ 130 กิโลเมตร อยู่ในท้องที่อำเภอปรางบุรี |
| - ห้วยสามพันนาม | ยาวประมาณ 42 กิโลเมตร อยู่ในท้องที่อำเภอหัวหิน |
| - คลองกุย | ยาวประมาณ 25 กิโลเมตร อยู่ในท้องที่อำเภอกุยบุรี |
| - คลองบึง | ยาวประมาณ 20 กิโลเมตร อยู่ในท้องที่อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ |
| - คลองบางนางรม | ยาวประมาณ 20 กิโลเมตร อยู่ในท้องที่อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ |
| - คลองบางสะพาน | ยาวประมาณ 40 กิโลเมตร อยู่ในท้องที่อำเภอบางสะพาน |
| - คลองกรูด | ยาวประมาณ 25 กิโลเมตร อยู่ในท้องที่อำเภอบางสะพาน |

8. ทรัพยากรแร่ธาตุ

ในปี 2539 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีการทำเหมืองแร่ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 รวมทั้งสิ้น 24 เหมือง (การระเบิดและข่อยหินตาม มาตรา 9 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ปัจจุบันได้โอนมาเป็นของกรมทรัพยากรธรณี และการปฏิบัติต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ.2510 เหมือนการทำเหมืองโดยทั่วไป)

9. โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

9.1 โครงสร้างการผลิต

เมื่อพิจารณาโครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) พบว่า สาขาการผลิตที่สำคัญมี 4 สาขา คือ สาขาเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ค้าส่งและค้าปลีก และสาขาบริการ ซึ่งในปี 2535 สัดส่วนของสาขาทั้ง 4 สาขา รวมกัน มีค่าเท่ากับร้อยละ 75.26 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งจังหวัด ต่อมาในปี 2536 สัดส่วนของสาขาทั้ง 4 สาขารวมกันมีค่าเท่ากับร้อยละ 75.37 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งจังหวัด และปี 2537 สัดส่วนของสาขาทั้ง 4 สาขา รวมกันมีค่าเท่ากับร้อยละ 70.72 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งจังหวัด

อย่างไรก็ตามหากพิจารณาสาขาการผลิตที่มีบทบาทนำที่มีอัตราการเจริญเติบโตสูงในระยะเวลาที่ผ่านมา ในโครงสร้างการผลิตของจังหวัด ได้แก่ สาขาอุตสาหกรรมเป็นสาขาที่มีบทบาทนำของจังหวัด

9.2 เศรษฐกิจของจังหวัด

ปัจจุบันโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดยังคงมีสาขาการผลิตที่สำคัญ 4 สาขา คือ สาขาเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ค้าส่งและค้าปลีก และบริการ ในปี 2537 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP.) เท่ากับ 22,232,173,000 บาท แยกเป็นสาขาการผลิตที่สำคัญคือ

สาขาเกษตรกรรม	5,192,083,000 บาท
สาขาอุตสาหกรรม	5,160,062,000 บาท
สาขาการค้าส่งและค้าปลีก	3,352,768,000 บาท
สาขาการบริการ	2,018,607,000 บาท

รายได้ต่อหัวประชากร คือ 51,944 บาท ต่อคนต่อปี เป็นลำดับที่ 17 ของประเทศไทย

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาสัดส่วนของสาขาการผลิตต่าง ๆ ใน ปี 2537 พบว่า สาขาเกษตรกรรม มีสัดส่วนในโครงสร้างการผลิตลดลงเหลือ ร้อยละ 23.35 สาขาอุตสาหกรรม มีสัดส่วนร้อยละ 23.20 ซึ่งสัดส่วนดังกล่าวลดลง(เมื่อเทียบกับ ปี 2535 และ 2536 ซึ่งมีแนวโน้มสูงขึ้น) การค้าส่งและค้าปลีกมีสัดส่วนร้อยละ 15.08 สัดส่วนดังกล่าวมีแนวโน้มสูงขึ้น สาขาบริการมีสัดส่วนร้อยละ 9.08 สัดส่วนดังกล่าวมีแนวโน้มสูงขึ้น ดังนั้น ในปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่าสาขาเกษตรกรรมและสาขาอุตสาหกรรมเป็นสาขาหลักของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตาราง แสดงโครงสร้างการผลิตของภาคการผลิตที่สำคัญ

สาขาการผลิต	2535	ร้อยละ	2536	ร้อยละ	2537	ร้อยละ
เกษตรกรรม	5,209,600	27.24	4,871,082	24.14	5,192,083	23.35
อุตสาหกรรม	4,941,139	25.83	5,673,423	28.12	5,160,062	23.21
การค้าส่ง	2,685,366	14.04	2,967,801	14.71	3,352,768	15.08
การบริการ	1,558,595	8.15	1,695,816	8.40	2,018,607	9.08
อื่น ๆ	4,731,667	24.74	4,970,448	24.63	6,508,653	29.28
รวม	19,126,367	100.00	20,178,570	100.00	22,232,173	100.00

คำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีกำลังอัตราที่ ตร.กำหนดทั้งสิ้น 1665 นาย โดยแบ่งได้ดังนี้

สัญญาบัตรตามปี ตร.กำหนด 205 ตำแหน่ง มีตัวคนจริง 167 ตำแหน่ง วาง 38 ตำแหน่ง
ประทวนตามปี ตร.กำหนด 1460 ตำแหน่ง มีตัวคนจริง 1299 ตำแหน่ง วาง 161 ตำแหน่ง

การปกครองและการบังคับบัญชา

ของ

คำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

- - - - -

การปกครองและการบังคับบัญชาของคำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

1. ส่วนบังคับบัญชา ประกอบด้วย บัญชีการคำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และ
รองบัญชีการคำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีหน้าที่ในการ
ปกครองบังคับบัญชาในส่วนในการปฏิบัติให้เป็นไปตามคำสั่ง
และระเบียบแบบแผนของกรมตำรวจ
2. ส่วนอำนวยการ ประกอบด้วย บัญชีการอำนวยการคำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
และรองบัญชีการอำนวยการคำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2 นาย และสารวัตรงานกลาง ๆ อีก 6 นายดังนี้
2.1 งานธุรการ/กำลังพล
2.2 งานสืบสวน
2.3 งานนโยบายและแผน
2.4 งานเสกกำลังบำรุง
2.5 งานงบประมาณ/การเงิน
2.6 งานสอบสวน
3. ส่วนปฏิบัติการ ประกอบด้วย รองผู้กำกับหัวหน้าสถานีคำรวจภูธรอำเภอ ถึงอำเภอ
และ สารวัตรสถานีคำรวจภูธรตำบล หัวหน้าสถานีคำรวจภูธรตำบล
หัวหน้าหน่วยปฏิบัติการพิเศษ ดังนี้
3.1 สก.อ. เมืองประจวบคีรีขันธ์
สก.ท. หนองวาฬ
สก.ท. อ่าวมอญ

3.2 สภ.อ. หัวหิน

สภ.ท. บ้านหนองขี้เหล็ก

สภ.ท. โกลกิงวาล (ไม่มีอำนาจทำการสอบสวน)

3.3 สภ.อ. ปราณบุรี

สภ.ท. ปากน้ำปราณ

3.4 สภ.กิ่ง อ.สามร้อยยอด

3.5 สภ.อ. กุยบุรี

สภ.ท. สามกิโลบาย

สภ.ท. บ้านยางชุม (ไม่มีอำนาจทำการสอบสวน)

3.6 สภ.อ. พังสะแก

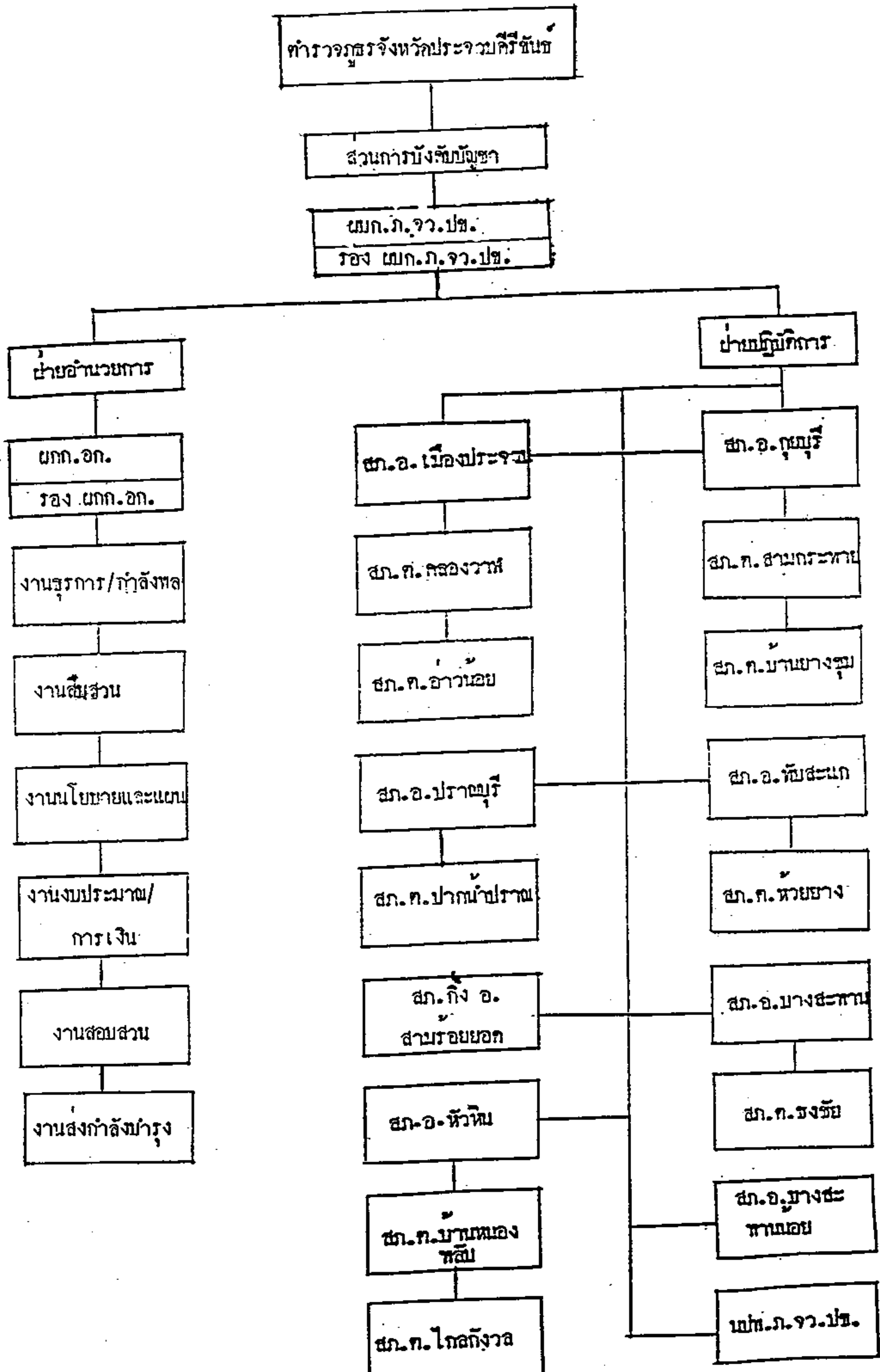
สภ.ท. ห้วยยาง

3.7 สภ.อ. บางสะพาน

สภ.ท. สองชัย

3.8 สภ.อ. บางสะพานน้อย

3.9 มทบ.ภ.จว. ประจวบคีรีขันธ์ (ไม่มีอำนาจการสอบสวน)



ตำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้ดำเนินการตามแผนงานโครงการของกรมตำรวจ
ที่มอบหมายให้ดำเนินการในต่าง ๆ ดังนี้.-

1. การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
2. การรักษาความมั่นคงภายใน
3. การให้บริการทางสังคม
4. การดำเนินงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์
5. การพัฒนาการบริหาร

(1) การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ได้ดำเนินการ ดังนี้

- ด้านการป้องกัน
- ด้านการปราบปรามอาชญากรรม
- ด้านการบริการประชาชน
- ด้านการอำนวยความสะดวก
- ด้านการป้องกันปราบปรามยาเสพติด
- ด้านการรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์

1. เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม ความคุ้มครองการเกิดของอาชญากรรมที่กระทบต่อการ
ดำรงชีวิตประจำวันและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน
ของสถานีตำรวจให้บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

2. เพื่อพัฒนาระบบการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมและงานด้านการสนับสนุนการป้องกันและ
ปราบปรามให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง เสมอภาค และเป็นธรรม

4. เพื่อให้ประชาชนตระหนักที่จะเข้ามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมร่วมด้วย
ตำรวจควยความศรัทธาเข้าใจสนับสนุนภาพที่ดีและช่วยการให้บริการที่สถานีตำรวจที่ประทับใจ

เป้าหมาย

1. เพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันอาชญากรรมให้สูงขึ้น

2. เพิ่มประสิทธิภาพในการจับกุมกลุ่มคดีที่สำคัญให้สูงขึ้น ดังนี้

2.1 กลุ่มคดีอาชญากรรมและสะเทือนขวัญ จับกุมไม่น้อยกว่าร้อยละ 43 ของคดีที่รับแจ้ง

2.2 กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกายและเพศ จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 56 ของคดีที่
รับแจ้ง

2.3 กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 57 ของคดีที่รับแจ้ง

3. ปรับปรุงสถานที่ตำรวจให้บริการประชาชนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นตามโครงการ " โรงพัก
ของเรา "

4. เพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

5. พัฒนาและปรับปรุงระเบียบวิธีการสอบสวนให้พนักงานสอบสวนมีประสิทธิภาพในการดำเนิน
คดีอาญามากยิ่งขึ้น

6. เสริมสร้างความเข้มแข็งและเสมอภาคแก่ประชาชนให้ได้รับการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ
สิทธิประโยชน์จากการอำนวยความสะดวกตามอำนาจหน้าที่ของตำรวจ

7. เพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปราม รวมทั้งแก้ไขปัญหายาเสพติดในทุกระดับ

8. พัฒนางานสืบสวนสอบสวนและปราบปรามความผิดที่เป็นอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ

9. เพิ่มประสิทธิภาพในการรักษาความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวให้มี
ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

(2) การรักษาความมั่นคงภายใน

เนื่องจากพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นที่ตั้งของพระราชวังไกลกังวล และเป็นสถานที่
ท่องเที่ยว ตำรวจภูธรได้ดำเนินการคือ

1. การจัดทำตั้งรักษาความปลอดภัยแก่องค์พระมหากษัตริย์ และราชวงศ์ที่เข้ามาในถิ่นที่

2. เพิ่มขีดความสามารถในการควบคุมฝูงชน โดยจัดตั้งกองร้อยควบคุมฝูงชน

3. การเพิ่มขีดความสามารถในด้านการข่าวที่อาจก่อความไม่สงบเรียบร้อย

(3) ด้านการให้บริการทางสังคม

มีการดำเนินการในต่าง ๆ ดังนี้.-

1. ด้านการอำนวยความสะดวกด้านการจราจร

2. ด้านการให้ความช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบภัยธรรมชาติหรือสาธารณภัยที่เกิดขึ้น

(4) ด้านชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ได้ดำเนินการดังนี้

จัดชุดชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ประจำทุก สภ.อ. จำนวน 7 ชุด มีนายตำรวจเป็นหัวหน้า
มีวัตถุประสงค์ เพื่อเสริมสร้างให้ข้าราชการตำรวจมีความรู้ความเข้าใจในการแสวงหาความร่วมมือของ
เสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมช่วยเหลือสนับสนุนภารกิจของตำรวจต่าง ๆ

(5) งานการพัฒนาการบริหาร

จัดส่งข้าราชการตำรวจเข้ารับการอบรมสัมมนา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของ
ตำรวจ ทั้งด้านการป้องกัน การปราบปราม และงานอำนวยความ

ดำเนินการฝึกอบรมให้ข้าราชการตำรวจมีคุณธรรม จริยธรรมและการรู้สำนึกในหน้าที่
ที่ได้รับมอบหมาย

ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์

ชื่อ-สกุล : พันตำรวจโท สุนทร ศรีเปลี่ยนจันทร์

วัน เดือน ปีเกิด :

4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2501

ภูมิลำเนา : ภูมิลำเนาเดิม - 30 ม.3 ต.บึงสนั่น อ.ธัญญบุรี จว.ปทุมธานี

ภูมิลำเนาปัจจุบัน - 117/24 ม.1 ต.ท่าจีน อ.เมือง จว.สมุทรสาคร

ประวัติการศึกษา :

พ.ศ. 2511 จบชั้นประถมต้น โรงเรียนวัดชุมแก้ว อ.ธัญญบุรี จว.ปทุมธานี

พ.ศ. 2514 จบชั้นประถมปลาย โรงเรียนวัดสระบัว อ.ธัญญบุรี จว.ปทุมธานี

พ.ศ. 2517 จบชั้นมัธยมต้น โรงเรียนธัญญบุรี จว.ปทุมธานี

พ.ศ. 2519 จบชั้นมัธยมปลาย โรงเรียนดอนเมือง เขตบางเขน กรุงเทพฯ

พ.ศ. 2525 จบชั้นปริญญาตรี รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต (ตร.) โรงเรียนนาย

ร้อยตำรวจ อ.สามพราน จว.นครปฐม

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2525 รองสารวัตรสืบสวนสอบสวน สภ.อ. เมืองพิจิตร จว.พิจิตร

พ.ศ. 2528 รองสารวัตรสืบสวนสอบสวน สภ.อ. เมืองพิษณุโลก จว.พิษณุโลก

พ.ศ. 2531 รองสารวัตรสืบสวนสอบสวน สภ.อ. เมืองนครปฐม จว.นครปฐม

พ.ศ. 2534 สารวัตร (ทำหน้าที่สอบสวน) ภ.จว.สมุทรสาคร

พ.ศ. 2535 สารวัตรสอบสวน สภ.อ. เมืองสมุทรสาคร จว.สมุทรสาคร

พ.ศ. 2537 สารวัตร สภ.ต.ปากน้ำปราบ อ.ปราบบุรี จว.ประจวบคีรีขันธ์

พ.ศ. 2539 สารวัตร สภ.ต.คลองวาฬ อ.เมือง จว.ประจวบคีรีขันธ์

กิตติคุณ :

พ.ศ. 2536 พนักงานสอบสวนดีเด่นของกรมตำรวจ ระดับสารวัตร ได้รับโล่

เกียรติยศ และใบประกาศเกียรติคุณ จากกรมตำรวจ

พ.ศ. 2538 จัดการฝึกและการประกวดการฝึกเพื่อควบคุมประพฤติและระเบียบ

วินัยของข้าราชการตำรวจดีเด่น ระดับ สภ.ต. ได้รับประกาศ

เกียรติคุณ

พ.ศ. 2538 สภ.ต. ดีเด่น ตามโครงการ "โรงพักของเรา" ได้รับประกาศ

เกียรติคุณ ตร.ภาค 7

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ :

พ.ศ. 2526 เบญจมาภรณ์มงกุฎไทย (บม.)

พ.ศ. 2528 จัตุรตาภรณ์มงกุฎไทย (จม.)

พ.ศ. 2530 จัตุรตาภรณ์ช้างเผือก (จช.)

พ.ศ. 2535 ตริตาภรณ์มงกุฎไทย (ตม.)

พ.ศ. 2537 ตริตาภรณ์ช้างเผือก (ตช.)

สถานที่ทำงาน :

สถานีตำรวจภูธรตำบลคลองวาฬ อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โทร. 032 - 661470

ที่อยู่ปัจจุบัน :

117/24 ม.1 ต.ท่าจีน อ.เมือง จว.สมุทรสาคร

โทร. บ้าน 034 - 820490

มือถือ 01 - 9170622

เพจ 152 เวียก 356386
